

ZALAI KÖZLÖNY

Megjelenik hétfőn és csütörtökön.

Előfizetési árak: Egész évre 10 korona, félévre 5 korona, negyedévre 2 korona 80 fill. — Egyes szám ára 10 fill.

Felolvasó szerkesztő:

SZELE ELEMÉR

Főszerkesztő:

KEMÉNY LÁSZLÓ

Szerkesztőség és kiadóhivatal Deák-tér 1.

Telefon: 182. — Hirdetések díjazása szerint.

Iparvédelem és iparpártolás.

A multkor vásárló kedvemben voltam; ez annyit jelent, hogy több üzletet végigjártam s nem állapodtam meg a legelsőnél. Itt boltjárás közben jutottam a gondolatra, hogy mint az iparvédő liga tagja magyar árut vásárolok. Bemegyek az egyik üzletbe, kérek kalapot. A kereskedő előhozott egy raktárra való, végigturkáltam valamennyit s nem találtam közöttük egyetlenegy magyar márkás kalapot sem. Volt ott angol, francia, amerikai, német kalap (tán még chinai is) csak magyar nem. Persze a kalapok közül egyik sem tetszett az én kereskedőm élelmi bosszúságára. Hát uraságod tulajdonképpen milyen kalapot is parancsol? kérdi ingerülten. Magyarot, mondom neki. Ilyennel sajnos nem szolgálhatok, nem tartom raktáron. S miért nem, ha szabad kérdenem? Azért uram, mert senkinek sem kell a magyar gyártmány és 9 év óta talán ön az első, aki kifejezetten magyar gyártmányt akar.

Stopp! Végre egy üzlet ahol a magyar

védőegyesület táblája ki van rakva (ami annyit jelent, hogy itt magyar árut lehet kapni.) Nyomban bemegyek s keztyűt, harisnyát kérek. Nagy ravaszul rávágom. Ez magyar gyártmány! Oh kérem — siet annyivalázotossággal helyreütni a dolgot a kereskedő — ez a legfinomabb francia harisnya, amivel csak szolgálhatok; a keztyűt meg Genfből hoztam. Hát magyart tart e raktáron? Van kérem, de ezt nem ajánlhatom. Hogyan? — kérdem — hiszen ön kirakta a magyar védő egyesület tábláját? Az kérem még a koalíció idején volt, amikor mindenki kirakta.

Igy ment ez kérem másutt is, végre meguntam a boltjárást s szomorú tapasztalataimról, úgy nyílik alkalmam beszámolni Bizony elszomorító dolog, hogy mi annyira közömbösek vagyunk minden társadalmi mozgalommal szemben. Nálunk minden bolond ideának akad követője addig, amíg az ujság ingerével hat, de a legpraktikusabb eszmék is elvesztik hatásukat, ha egypár évi multra tekintenek.

Sok pesti üzletlen ékeskedik a felírás angolisch spoken — s ha idegen bemegy, akkor kisért, hogy az angolul beszélő ur beteg és nincs az üzletben. Így vagyunk a védőegyesület-táblával is. Sok kereskedő kirakja, mert, ha kint lóg nem árt s esetleg mindig akad valaki, akinek az ilyesmi imponál. Már az is furcsa dolog, hogy Magyarországon az üzletekre azt kell kirakni, hogy itt magyar áru kapható; — de még különösebb, hogy azon a pár helyen is, ahol kirakják a táblát, — nem kap az ember magyar árut. Hiszen sok furcsaságot lát az ember, de ilyen kuriosumot ritkán.

Kit okoljunk most már? azt a szegény kereskedőt, aki megrakja magát magyar portékával s aztán az egész mennyiség a nyakán marad! Ezeknél a kereskedés existenciális kérdés s azt árulnak, amit a közönség kér. Dehát nekünk nem kell a mi termékünk, mert rossz és drága. Nem keltenek a mi furdóink, mert nem divatosak és drágák. Semmi sem kell, ami a miénk, mert százados megrögzött belélnkeveltség okozta.

Megbocsátás.

Írta: Sándor F.

Fehér zsalugáteres, esinos falusi ház volt a Nagyságos Zádori Ákos uré. Nagy hosszú nyárfa szegelt, susogott az állandóan bezárt ablakok előtt. Csak néha-néha hallatszott ki a zárt zsalugáterek közül zongora hang. De az is búsan, keservesen hangzott. Illet a nyárfa rejtelmes susogásához.

Zádori nagyságos ur szokott ilyenkor zongorázni. De nem bírta soká a zongora hangját s még utána nézett. Legjobban szeretett kis fiával foglalkozni. Levezette a kerbe, ott sétáltgatót, játszadozott vele s ez így ment öt esztendőn keresztül.

Egyszer sötét közben megkérdezte a kis Zádori: — Apa, nekem miért nincs anyácskám, úgy mint Nyári Pistinek?

— Volt kedves fiacskám, de elment. Na féj, nem sokára visszajön.

Zádori úgy forró könnyeséppel érzeti kezfejnén. — Megkérte, hisz szívó beszélt. Még most is szeretne azt a gyönyörű asszonyt. Leült egy árnyékos padra s aután hiába festegette az előtörő lelki hangot, hiába akarta gondolatait másfelé terelni, s mult élevesedétt meg előtte. S valami belső hang már lizser... huszszor... százszor elmesélte neki azt, amit most negyedszer hangosabban, erősebben, hevesebben kezdett beszélni... Magának mesélt:

— Emlékszel? Régi eluszott a nemesi birtok s Magda már szegényen születte. Egy piszkos bérházban nevelkedett; ott, ahol az élet hatótörőitől húzódtak meg bármán, négyen egy szobában. Mind-

egyikük volt valami különös foglalkozása, amit régi jó napjaiban tanult. Magának is volt foglalkozása. Mikor nagyobb lett, anyja gitárt vett neki s midőn megtanította, elkuldtte vele pénz: keresni a koromkúba.

Nagyon szép nő volt Magda; haja éj fekete, szeme tőzes, szája piros volt, m ut a bíbor. S mikor a gitár mellett énekelni kezdett, a bíbor piros ajkak közül elővillant a gyönyörű, fehér tőgsor. Ruhája kopott, foszladozó volt s fedelüllet hagyta gömbölyt márványtűn karjait. Anyja minden lépésére figyelt s így nem bukkantott el az aljas körben.

Emlékszel rá Te éppen arra utaztál s midőn a várost megtekintetted, az utcán találkoztál vele. Ő jövevőt látott benned s elkezdett énekelni a gitár hangjai mellett. Szép-en... andalítóan... A hang megremegtette lelked húrjait s elég volt egy pillanatra, hogy megszeressed a gyönyörű leányt. Vesztedelmeseu megszeretted. Oda rohantál hozzá, megfogtad a kezét, hivatd s kérted, hogy jöjjon veled. Megkérte, hogy feleségeddé tessed, hogy gyönyörű szobákban fog lakni s dusan terített asztalú fog étkezni. Magda b-l-mézett a te szerelmes szeméidbe s ő is szerelmes lett. Ment veled, nem tudva hová. Elhozott ide, de csak kevés ideig lehetett boldog mell-tted, mert te féltékenykedél s elűzted a háziót, pedig szeretettétek egymást.

Ilyenkor Zádori l-l-ke háborogott s nem tudta mitévő legyen. Képzetnek háttéréből néha egy hu sztrázist daltás alakja emelkedett fel. Ez bántotta. Azt hitte... ez tette boldogtalanná. De csak pillanatilag gondolta ezt, mert azonnal érezte, hogy téve-

dett. Akkor is hirtelen fellobbanásban cselekedett egy. Hísz emlékszik rá, csak az ablaknál látta őket beszélgetni.

Oda hívta ilyenkor fiacskáját s csókolta... csókolta... szevedőlyesen. Ugy vélte, hogy anyját engeszteli ki, ha fiát szereti. De egy gondolat tovább, is zaklatta. Tulajdonképpen mit tegyen?

Ilyenkor így szokott magának felelni:

Fuss s csendes fészekből, menj az ismerősekhöz közt messze... Menj, fuss a narancsok hazájába. ahol örök a tavasz s szép kék az ég s a hol a tenger hús szele simogattja forró, tőzes homlokodát.

Egy nap parancsot kaptak a szolgák, hogy csomagoljanak. Zádori utra készült. Nagy erővel ragadta meg a vágy, hogy utazzék... messze-messze hogy elvigye fiacskáját a meguntassza néki a világot annak szépségét s csufúskáit...

...Egy nyüzgő, zajongó városban kiszálltak. Megfogta Zádori gyermeké kezét s így sétálgattak, nézegettek. Nagyon élénk, élelmes volt a piac. A flusaiak mind bebökték terményeiket; a bódókban olcsó portékákat árulгыttak s kiállították áruikat. Amott egy gondolat olvasó ojejtte bámulata a körülállókát; nem messze egy zsonglőr gyönyörködöttéle mutatóvnyival a nézők.

Mindez nem érdekelte már Zádorit. Az ő nyugalmozba szokott lelkét bántotta az a vásári zaj, azért valami mást... valami megnöngtató helyet keresett.

Amint elhagyták a teret a zaj megestint s csak zsongásszerűen hallatszott az össze-vissza kiabá-

hogy mindig a majmolásra rendezkedtünk be és soha sem arra, hogy minket is utánozzanak.

Állandóan a rossz gazdasági és pénzügyi viszonyokról hall ez ember, beszélnek ipari vállalataink csődjéről. Ennek okát nem lehet a balkán háborúra kenni, sem a kartelekre, egyedül az indolencián van a hiba, hogy a termeléssel nem áll arányban a fogyasztás. A magyar gyáros hiába produkál, ha nincs piaca, ahol termékért elhelyezze. Mennyit panaszkodnak a magyar gyárosok utazói, hogy a kereskedők milyen nehezen mennek bele nagyobb üzletekbe, mert nem kelendő a magyar cikk. Sok gyáros angol, francia márka alatt hozza forgalomban gyártmányait, mert máskülönből nem tudna tudni rajtuk. Ez szemfényvesztés, de ügyiltszik nekünk ez kell.

A hazai ipar védelme elsődrendű eminens nemzeti érdek s annak pártolása társadalmi és hazafias kötelesség. Ilyen nagy kereskedői központban, mint Nagykanizsa, állandóan napirenden kellene tartani ezt a kérdést s nem volna szabad beugratni a kereskedőket, hogy magyar cikket tartssanak csak azért, hogy senki se vegyen. Igen is követeljük a magyar árut, de rendeljünk is. Ipari fejlettségünk áll már azon a fokon, hogy kiállja a külföldi termékekkel a versenyt, sőt egyben másban bizvást jobbat produkálnak a külföldnél.

A magyar áru megbízhatatlanságáról, rossz minőségéről szóló panaszok csak irá-

lók fűlért zeno-bonája. Egy utca sarkon befordultak. Hatalmas kértornyu templom tárult eléjük. Sziate önkénytelenül a bejáró felé irányította lépteit Zádori: valami huzta, vonta oda be. Nem a kíváncsiság nem az orgona zenéje, nem a kép-k látása, sem a stilius megtekintése és nem a hajók összhangzatos elrendeződnek vizsgálatalása hívta, csalogatta. Valami más, valami leírhatatlan érzés. A bejárathoz lépeőzet vezetett fel.

Felépkedtek rajta az apa, meg a gyermek. Amint a lépeszét utolsó fokjára értek, a tulsó oldalon egy nő láttak feljönni. Foszladozó kendőcsök takarta vállait s egész megjelenésén látszott, hogy szenved. Szembe kerültek egymással. A nő felvetette bággyant szemét s meglepetve tekintett a less urra és gyermekére. Hirtelen homlokához kapott. mintha mély álomból ébredt volna fel s felkiáltott: Akos. Akos! A gyermekem!

Oda ugrott, hogy gyermekét megcsókolja. De Zádori elrántotta előle a fiut. Felébredt régi baragya Magda ellen; mert ő volt az asszony! A szerencsétlen asszony meg ott vonaglott előtte s kérvény könyörgött.

— Bocssás... bocssás még, Akos... Lelkemre mondom nem vétettem ellened, csak egyszer. Akkor is gondolatban bántottalak meg. Többször nem: Eszküszöm. Egyszer! de én már százszor... ezer-szer megbűnhődtem a hibáért. Bocssás meg!

Engedd gyermekemet megcsókolni!

Zádori tétovázva állott a könyörgő nő előtt... A templomból halk orgonaszó hangzott ki... Eszébe jutott valami régi emlék. Azután a Bűnbűd Magdolna... s a saját bűne. Odafordult a gyerekekhez.

— M-uj kis fiam, csókolj meg anyádat.

zások azok számára, kik a magyar cikket csak azért nem veszik, mert magyar. Ki fogja megteremteni a magyar ipart, ha nem az intelligens magyar vásárló közönség?

Drágább lesz a piac.

A Balkán félszigeten most végbemenő háború nemcsak pillanatnyi pénzvesztést okoz Magyarországon, hanem évek hosszú sorára fogjuk gazdasági hatását is érezni. A Balkán államok területi elhelyezkedését, ipari és mezőgazdasági fellendülését s ennek következtében a Balkánpiacok elvesztését teljes figyelem nélkül hagyjuk, csak arra terjeszkedünk ki, a mi momentán fenyeget és a mi leginkább gazdasossyainkat érdekli.

Ez az élelmi piac várható és telemes megdrágulása. Tudvalevőleg 20.000 bolgár jött be rendeztetni ebben az időtájjban, mikor a sorok napvilágot látnak Magyarországra, kik a városok és falvak végéig felállították egyszerű vízemelő páter noszteraitkat és irták, kapálták, öntözték a földet. Hihetetlen, hogy iparkodásuk nyomán, micsoda gazdag termés lett zöldséges, paradicsomban, káposztában, retekben, paprikában, hagymában. A bolgár ember nem tekintett föl soha esőért az égbe, neki skárnyim szarak nyár volt. — gyönyörűben diszlett a telepe, nem folytonosan öntözte, vízzel elárasztotta és a felülről leszó napfény csodaszépen nevelte az ő piaci áruit. Az ember a piacon pedig álmélkolt; mikor négy filléért hét-nyolc paprikát olykor kétannyit is, meg temérdek zöldséget lehetett kapni. Mikor a magyar embert a bolgár konyhakertészkedésre lelkesítették, mosolyogva jegyezte meg: „Minek pepecseljek vele, mikor a feleségem egy-két filléért a bolgároktól annyit vehet belőle, hogy egy egész hétra elég.”

És hozzá az a csodálatos, hogy a bolgárok egy bolgár föld Árendájában horribilis pénzeket fizettek. Többnyire négyzszerezést is kurrens bérletlárnak. És mégis boldogultak! De hogy boldogultak! Nomina sunt odiosa. Azért nem nevezük meg annak a budai bolgárnak a nevét, aki egyszerű bolgár kertész létre 3 millió korona kölcsönt ajánlott föl a bolgár kormányának, mikor a török-bolgár háború most kitört.

Tehát bolgár kertészkedés nem olyan apró, félváltól elintézhető dolog. Azt hisszük, minden esztendőben jó sok milliót vittek haza baragya-weitheimjükből a bolgárok.

De most nem arról van szó. Most arról van szó, hogy ez a szorgalmas iparkodó külföldi igen gyér számban jön vissza. A mi egy-nemesen azt jelenti, hogy piacainkon, tehát Nagykanizsán is, mint tömeg-áru az ugróka, paprika, zöldség, saláta, káposzta — nagy részből hiányozni fog. A kereslet nagy lesz, a kínálat kevés, ez pedig kellemetlen áremelő hatással lesz.

Az bizonyos, hogy ha gazdasossyainkunk a konyhapiazzal addig kevés volt, ezután még kevesebb lesz. Budapest határában már ebben az időben itt voltak a bolgárok; talajt előkészítetnek, palántát nevelnek, most részben elhullottak a csatamezőn, részben még táborban vannak, nyáiban és egészben pedig végképpen otthon maradnak, mert a bolgár kormány a meghódított földön fogja a maga polgárait letelepíteni. És a milyen hazafias a bolgár, hogy a háború proklamálásakor ezrelék ment haza töltnék és ezrelék jött vissza Amerikából, ez a hazáját szerető faj örökre bucsut mond hazánknak, melynek zöldségpiacait uralta.

Egyelőre pedig kevés románytunk van, hogy a mi magyar népünk be fog rendezkedni konyha-

kertészetre. Sok idő fog addig eltelni, amíg a mi népünk a kertészkedés pepecselő munkáját megszokja. Amilyen virtuális és könnyedén vágja a reudet és rakja a buza keresztet asztalga, éppen olyan immelámmal foglalatokodik a kerti kapával és loesóloával. De ne essünk kétségbe. Csak átmeneti baj mutatkozik és bizunk benne, hogy két nagy tényező: szűkség és haszom meg fogják változtatni a nép kedvét és hangulatát. Sokat várunk a földművelésügyi miniszter konyhakertészeti mintaletelepítőit. Sokat várunk attól az intézménytől, mely Nagytétényben száz magyar mezőgazdasági munkást oktat ki gyakorlatilag a konyhakertészetre. És a száz munkás már a jövő évben száz városban rendezi be bolgár telepét, s így ha minden esztendőben száz munkást képzetnek ki, így egy pár esztendő múlva mégis csak lesz elég konyhakerti telepünk, mely a különben egyre növekvő szükségletet elfogja látni.

Sovány vizsgálatás azonban mára és a legközelebbi esztendőkre. Az bizonyos, hogy a bolgárok elmaradása piacunk megdrágulását fogja előidézni. Éppen azon a tájon kezd szorítani a eszima, ahol már ugys nagyon kellemetlenül éreztük a szorítást. Mindjárt gondoltuk, hogy a drágaság csak fokozódni fog, mikor hallottunk a drágaságot megszüntetni akaró ank-ttekről. Még ezek a szófin beszédek mindent csak a kérdés elmergesítésére voltak alkalmasok. Azt a férfit szeretnők már a gáton látni, aki csellekedetekkel akarja a piaci drágaságot megszüntetni, nem pedig anketekkel. Ki az a nagy ember? Két, az a bátor ember? Hadd nézzünk a szemébe! És hadd vegyük le előtte a kalapot!

HIREK.

Vén folyosókon.

Tárva az ódon, vén folyosókat,
Nap sohse jártá hús folyosókat...
Arnyshuhanások halk nesze száll.

Halk nesze száll...

Nagy szomorúan jönnek az árnyak,
Ösdítaláros, reszketeg árnyak,
Sirszagú árnyak... Jajj beh sokan!
Jajj beh sokan!

Köztük a bátyám jön, jön a sorban,
Búgja imáját én a sorban.
Bánata szözlár — múlt sirató. —
Múlt sirató...

Homloka boltján ivel a bánat.
Éj szeme mélyén ott ül a bánat.
Rámveti búvós, hús sugarát,
Bús ságarát...

Hús szeme fénye jajj megigézett!
Bánatos arca jajj megigézett!...
Már vele járom a folyosót,
Vén folyosót.

Már vele együtt mondom a szözlárt
Könyvteli szemmel, bússzávi szözlárt...
Bánata rajtam... Búgja enyém,
Már az enyém.

CSÁNYI LÁSZLÓ.

H sztrájk.

(Kritikus)

Péneken este a tömegsztrájk érdekében látogatott gyűlés volt a Polgári Egylet földszinti helyiségében. Körül-köré adták azután a tömegsztrájk kis kitéjét is, hogy az eszmének használatjának ezen irányát.

A dolgra sok oldalról vethetnénk fényt. Sok benne a helyeslőni való, de végső céljában még sem vagyok barátja. A mi itt végbe-megy, az tulajdonképen a szegény ember érdekében történik S mégis a sovány hasznokra való kitérés nem érdemli meg azt az áldozatot, melyet éppen a szegény embernek kell hoznia.

Ha nem lesz más, mintegy impozitns tüntetés a zavargások kirokaszásával, a benne részes tömegek eretségéről és józanságáról nyertünk bizonyítást. Akkor az elítélés követ azonyt, hogy a tömegsztrájk mely szűkmarokkál mérnek mindanyiszor, valahányszor a nép érdekeiről esik szó. Igazolt lesz a felbátorodás, mely méltatlanságról pauszakodik s minden érző embernek oda kell hatni, hogy a társadalmi rend megbolygatása nélkül találjanak a jogos igényük kifejezésre, védelemre és méltánylásra.

Helyesen a tömegek megmozdítását. Eljöttnek magukról s elui kívánják a modern kor fogalmának megfelelően, melynek ők is tagjai s talán jogosságot nyernek. De a kérdés még mindig felmerül: jó és helyes módon nyilvánult-e meg életük, mikor nem dolgozással, tehát telenség-el akarnak jelt adni magukról? Erre már alig felelhetnek az ő szándékuk szerint. Félek, hogy éppen azon társadalmi osztályon lesz érezhető a tömegsztrájk hatása, melynek érdekében mondják ki a munkás élet megőrzését.

Miből élünk? Ha szépen otthon ülünk, karbantartjuk a dolgos kezűket s nem csinálunk semmit. (Tömegsztrájk kis kitéje 8. old.) — saját anyagi romlásukat teremtik meg. Hiszen a mi néplünknek nincs fölöslege. A sztrájk szervezői fix fizetést huznak, de a munkás ember máról-holnapra keres és szeri meg a mindennapi kenyeret. Ők könnyen beszélnek, de a munkás lelkesedése az első gondtalan napon megszűnik s inkább a kenyér után uéz, mint a szavaká halgat, melyből megelni nem lehet.

Tömegsztrájk! Nem tömegnyomor lesz ennek a vége? S kitart-e az elérendő jogok védelmében a munkás... ha úgy látja, hogy az ő legfőbb joga, az élet forog a kockán? Szegény munkások! Kis gyermekeidnek már nem kenyeret adsz, hanem a népjogról fogsz neki beszélni ebéd helyett! S ha az első nap törelmesen halgat a kicsiny, második nap meghallgatja-e a beszédet, melyet te is elégtelenedkedve mondasz?!

Adjuk előbb kenyeret a munkás családok kezébe, mely a tömegsztrájk idejében is biztos legyen. — akkor mehetünk bátran tömegsztrájkba! De míg a vezér nyugodtan ül s a szegény ember inséggel küzd, hagyjuk fel vele s tegyük át eszméjét gazdagabb időkre! S ha ez az idő itt lesz, akkor sorba mindanyian! Nem moderu emberhez illő, hogy rabzolják között járjon!

— Gyilkos támadás egy rendőr ellen. Tegnap este rémes jelenetek voltak tanúi Magyar-utca lakói. Egy többszörösen büntetett csavargásért és lopásért korozott ember a Magyar-utcai Popus-féle Rákóczy vendégházban leszurta Jagasics János rendőrt. Az eset részletei a következők: Jagasics János a Jagasics János a helybeli rendőrelőnyesség egyik legmegbízhatóbb és legdögsebb embere szokásos inspekcióját tartotta a Rákóczy vendégházban. Amikor egyik szomszéd asztalnál dulakodás és vorokedés támadt s a rendőr igazolására szólította fel a dulakodókat előállt egy ember s ezekkel a szavakkal: No

most megöllek, többször beleszart kezével a rendőr vállpercébe s a szurkos életveszélyes sebet ejtettek rendőrnőre, úgy hogy életbenmaradásához alig van remény. A tettest nyomban elfogták s a rendőrségen nem tagadta, hanem bűnbánóan beismerte tetteit. A vallomásból kitűnt, hogy az illetőt Légrádi Jánosnak hívják. Többszörösen büntetett rovtott multu egyén akinek a rendőrséggel már sokszor meggyűlt a baja. Mindaddig míg az ügyességhöz szállították a rendőrségen maradt fogva. A hivatását bátran teljesítő rendőriránt nagy a részvét.

— Sorozások Zalában. Zalavármegyében az ideit, március elsőjén megkezdődő sorozások alkalmával két sorozóbizottság fog működni. Nálunk a sorozás 1-én kezdődött s előrelátásig csütörtökig tart. Keszthelyben március 1., 2., és 4-én, Balatonfűrden március 6-án és 7-én. Tapolcán márc 8., 10., 11., 12. és 13-án, Sümegyen márc 11., 15. 17-én és 18-án, Zalaszégrőten márc 19., 26. és 27-én, Zalaegerszegben márc 29., 31. és április 1., 2., 3. és 4-én, Nován április 5., 7. és 8-án, Alsóúdván április 10., 12., 14., 15. és 16-án Csáktornyán április 17., 18., 19., 21. és 23-án. Perleakon 23., 24., 25. és 26-án, Letenyén apr. 28., 29. és 30-án.

— Elmarad a Sándor Erzsi hangverseny. Több számmunkban jelentük, hogy március 12-én Sándor Erzsi énekel a színházsal javára, sőt azt is jelentük, hogy Dienné Oszkár a jeles zongoraművész is jelen. Most értesültünk, hogy előzenemiatott akadályok miatt a hangverseny alighanem az ózre marad.

— Népgyűlés. A nagykanizsai szoc-dem párt által febr. 27-én a Polg. Egyletben összehívott népgyűlés zsulolt részvételt m-llett impozitánsan sikerült. Az egybekihívó nevében Ujhelyi ödvözli a 700—800 főre menő jelenlévőket, — melyek között Öngyvedéket s önálló iparosokat is láthattunk — elnöknek Sneft, jegyzőnek Baticot ajánlja, melyek meg is választattak! A napirendet: Magyarország politikai helyzete és az ált. titk. választói jog szükségességét Gyenes Dezso ismerteti elég tüzetesen és proklamálja a tömegsztrájkot. Ily értelemben határozati javaslat fölvetést, melyet a népgyűlés nagy lelkesedéssel egyhangulag elfogadott. Sneft elnök figyelmezteti elvtársait, hogy ez a harc méltóságteljes legyen. Olbte tett karokkal, a munka szerszámot letéve, küzdjünk a korrupció ellen és az ált. titk. választói jog törvénybe íktatása érdekében! A foggetlenégi párt megbízásából emelkedett szólará. Dr. Tamás János helybeli ügyvéd; ő is pártja szintén elfogadja a határozati javaslatot s többek között támadja a helyi napilap sajtó nem éppen helyes elírását. Pártja nevében is biztosítja a munkásságot arról, hogy ők is szívuk teljes meglövelé támogatják magasztos törekvésüket s kéri a harcolókat, hogy olbte tett karokkal, csendesen, inzulns nélkül, vivják meg az a harcot, mely végre valahára a jogtalanságnak is fog jogot biztosítani. Freutikus éljön és taps kísérlete ezen jeltől szavalt, mire elnök csendes távozásra kéri jelenlévőket s a népgyűlést „éljen a tömegsztrájk” felkiáltással berekezteti.

— Eljegyzés. Katzenbach József járásbíró kedves leányát: Iduskát eljegyezte Faragó Marton festőművész, akit városunk előnyösen ismer kiállított képei révén.

— Bezárják az iskolákat? A kulturaminiszter rünetelt adott ki, hogy bmmiben az általános sztrájkot proklamálják, az iskolák, az esetleges zavargások miatt tartásá zárvát.

Romlott takarmányrépamag. A mult nyári és őszi szakadtalan-ök okozták, hogy a répamagot a leg több termelőhelyen nem bírta szárazrao betakarítani hanem ott csirázott ki a földjén. Az ilyen mag sohasem fog semmiért teremni; mert nagyobb részben ki sem kel, s amí kevés még kiszírának, az sem bír elég terméreméllyel, hogy rünetes répat fejlesszen, hanem ujjiyi vékonykúsgu gyökeret fejleszthet csak.

Ember emlékezet óta még sohá sem került annyira megbizhatatlan, gyengén csirázó és kevert répamag forgalomba, mint az idén. Gazdáink helyesen fognak cselekedni, ha répamag beszerzése alkalmával a legszigorubb irásbeli jóállást követelik az eladó részéről csirázéesség és fajazonosság tekintetében. Ahol nem tartja majd a garda szem, előtt ezen óvatosságot, ott az kockázatiya, hogy az állattartást katasztrófaival határos bajok érhetik. Amint egybírnat halljuk, a földmívelésügyi miniszterium szintén készült állást foglalni ez ügyben.

— Gyászir. Lapunk kiadóját Gyász István, Nagybánya Wajdas János életének 76-ik évében elhunyt. Temetése f. hó 4-én kedden d. u. 3 órákor lesz a temetői halottas bázthól.

— A chinai házaló talvája. Csing Csuai sauhajja születése chinai halottá följelentést tett a helybeli rendőrségen, hogy tegnap az Edison mozgósztványban elloptak chinai csecesebecsé tárgyat. A megindított nyomozás sorára a tettest kikütiatták Hoapungku László személyében, akit a lopott tárgyakat meg is találtak. A chinai házaló örömmel vette vissza a tőle ellopott holmitakat s nem győzött eléggé hálálkodni az egyes nagykanizsai rendőreinek, mely ügyében ily sikeresen eljár.

Stampay kath. ének- és imakönyve (XIX. kiad 256 old.) 30 fill., vázsonban 50 fill. Tízre egy legyen, kötsz ingyzen: Köböltök Estergom f.

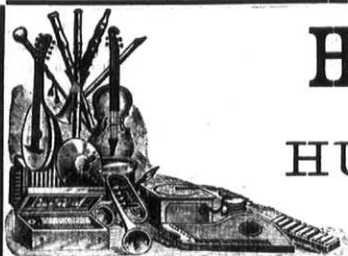
— **Kiskánizsán** Templomter 1/a számu újonnan épült házamat 4 lakószobával és mellékhelyiségekkel nagy kerttel, jelenleg kitűnően menő vendéglőhelyiséggel örök áron eladom esetleg bére adom. **Anek György** VII. Cigány-utca 29. szám.

Irodalom.

A Murányi Vénus új kiadása Gyöngyös István híres művének, mely majd két századon át mint a magyar irodalom legnagyobb remekműve szerepelt, s mely még ma sem vesztette el vonzóerejét az olvasóra, nagyon ügyesen összeállított új kiadásra jelent meg Radó Antal kitűnő vállalatában, a Magyar Könyvtárban. Kihagyásokkal közli, de a Magyar az egész kompozíció megmarad a maga eredeti minváltában, semmi lényeges része nem vész kézbe, s csakis azok a részek maradtak ki, melyek a mai olvasóra nézve már nem lehet érdekeltek, s mint közbeszűrt, a cselekvény menetét zavaró elmékedések, nem kapcsolódnak bele szervesen az egészbe. Az ily módon való összeállítás Palgály Lajos végzte helyes érzékkel, ő is irt hozzá röviden összefoglaló előszót. Ezben a tornajában a mű valóban megfelel a mai közbene igényeinek s az iskolai irodalmi tanítás céljának is. A füzetet a Lampel R. (Wodianer F. és fia) cég adta ki: ára 30 f.

Vége a szerelemnek. Roberto Bracco a modern olasz drámának legkiválóbb képviselője, jóformán az egyedüli, a kinek darabjai világszerte arattak s megfordultak Európa majd minden nagyobb szimpadban. Nálunk is több darabját játszották; között legnagyobb sikert aratott a Vége a szerelemnek című pompás, elmesé vigjáték, melyet Radó Antal fordított magyarra, s a mely most könyvtalban is megelut a Magyar Könyvtár legújabb sorozatában. A fönem irodalmi tónusa vigjáték cselekvényének érdekes komikunával, párbeszédeinek élmésségével mint olvasmány is bizonyára nagy közönséget fog vonzani a mit nagy mértékben elősegít a fordítás kitűnősége. A füzetet a Lampel R. (Wodianer F. és fia) cég adta ki: ára 30 f.

Hol a Maros vize folyik. Radó Antal kitűnő vállalata, a Magyar Könyvtár legújabb sorozatában Kiss Múnyhárt novelláiból közöl egy füstre valót Hol a Maros vize folyik címmel. Nyolc novella van a füzetben, valamennyi Erdélyben, erdélyi kis falukban játszik. Sineses tájképek, kedves, érdekes alakok, szép, kellemes történetek, a szülőföld szeretetével, mellet hanuzaltat, itt-ott az érzelmesség át-szűrődött humorral. A füzetet a Lampel R. (Wodianer F. és fia) cég adta ki: ára 30 filler.

HANGSZEREKET ÉS HUZÓHARMONIKÁKAT

I-sőrendű minőséget ajánlok a következő árak mellett.

Szétküldés utánvétel. — Kezeskedek arról, hogy csak jó és az értéknek megfelelő hangszereket szállítok, ennélfogva megengedem a kicserélést ha az 3 napon belül az átvétel után történik. — Megsértett árakat nem fogadok vissza. Az árak darabonként értendők.

Hegedűk.

Iskolahegedűk: 6, 8, 10, 12, 14 kor.-ért. — Zenekarhegedűk: 18, 22, 24, 30, 40, 60 kor.-ért. — Hangverseny és mesterhegedűk: 70, 80 egész 200 kor.-ig. — Hegedűk: $\frac{1}{2}$ és $\frac{1}{4}$ nagyságban 4, 6, 8, 10 kor.-ért. — Hegedűvonók: 1, 1-60, 2, 2-60 3, 4 kor.-ért. Hegedűvonók fennambukfából nagyon könnyű 6, 8, 10 kor.-ért. — Hegedűtokok: 6, 7 60 kor. és feljebb. — Hegedűlábak: 4, 10, 12 K és feljebb. — Álltartók: 1, 1-40 K és feljebb. — Hurok minden árban és minőségben. — Viola avagy Brácsa és alkatrészei 10%-kal drágábbak. — Cello. Iskolacello: 20, 25, 27, 28 és 30 kor. — Zenekarcello: 40, 50, 60 és 70 kor. — Cellovonók: közönséges 1-60-tól 3 kor.-ig — Cellovonó fennambukfából 5 kor.-tól 12 kor.-ig — Nagybögők: $\frac{1}{4}$ -es 72 kor. $\frac{1}{2}$ -es 76, 80, 90 és 150 kor. — Nagybögővonó: 4, 5, 6, 8 és 9 korona.

Czitorák.

Primeitora, jávorfa, gépezet nélkül: 13, 14 kor. — Palizander-tetővel 20 kor.-tól 30 kor.-ig. — Primeitora palizandertető és gépezettel: 27, 30, 34, 36 kor. — Primeitora egész 64, 70, 80 kor. Koncertcitora a fent felsorolt minőségben is, azonban drjba 4 koronával drágább. — Magyar népczitorák közönséges kivitelben, egész-kótás 9 kor., jobb minőségű fél- v. 10 kor., díofa-tetővel 12 kor., utanz palisádfából 14 korona.

Rézfuvohangszerek.

Minden rézfuvohangszer la 3 cilind géppel van ellátva. Trombita: 32 kor. Basstrombita: 42 kor. Piston: 32 kor. Vadászkürt: 74 kor. Euphonium: 54, 58, 60 kor. Bass: 40 kor.-tól 70 kor.-ig. Trombitakürt 60, 64, 70 kor. — Bombárdonok F: 60, 68, 72 kor. Bombárdonok C vagy B, 110 120 132 kor. — Helikon: 108, 110, 132, 144 korona.

Fuvolák.

Fekete granatifából ujezst billentyűkkel: 6 billentyűvel 16 kor., 8 billentyűvel 24 kor., 10 billentyűvel 30, 36, 40 kor. 12 billentyűvel 48, 50 kor. 13 billentyűvel 50, 56, 60 kor. — Piccolófúvók: 5-20, 5-60, 6-40 korona

Klarinettok.

Fekete granatifából, ujezst billentyűkkel: 10 billentyűvel 36 kor. 12 billentyűvel 42 korona stb.

Dobok.

Nagy dob rez fasíronesal 10 esavar 56 kor. — Nagy dob rézabrones és 10 esavar 90 kor. — Községi dob 14 kor.-tól 40 koronáig.

Czimbalmok 70 koronától feljebb.

Huzoharmonikák.

Huzóharmonika. 10 billentyűvel, dupla hanggal, kétjárta fúvóval, réz sarkokkal, nagyon szép alkatu, kitűnő hanggal. drjba 9, 10, 11 korona. Ugyanazok háromszoros hanggal 15, 16, 17 korona. Ugyanazok 2 soros, 19 billentyű dupla hangokkal Dur és Moll-bassus, dupla hanggal: 16, 24, 28 korona, 3 soros 31 billentyűvel: 48, 52, 60 korona

Kimerítő árjegyzéket ingyen és bérmentve szállítok

Ifj. WAJDITS JÓZSEF

hangszerkereskedése

NAGYKANIZSÁN

Deák-tér 1 szám

ZALAI KÖZLÖNY

Megjelenik hétfőn és csütörtökön.

Feladó szerkesztő:

SZELE ELEMÉR

Főszerkesztő:

KEMÉNY LÁSZLÓ

Szerkesztőség és kiadóhivatal Deák-lőr 1.

Telefon: 182. — Hirdetések díjazásában szerinti.

Anonim levelek.

Szinte fanalításnak látszik, hogy valaki az anonim levelek problémájával vezércikk keretében foglalkozzék. Valójában azonban ez a kérdés annyira beleilleszkedik a kis városok társadalmi betegségei közé, hogy hébe-korba helyén való, ha ellene írunk. Több panaszos hangú levél van előttem s igazán hivaták fel figyelmemet az itt divatozó szamárnak undok szokására, hogy a haragosok alára alá bujva dőlnek fel mások boldogságát, mérnek halálos csapást ellenfeleikre, anélkül, hogy azoknak sejtelmük is volna róla, hogy a denunciació honnét esett, ki a láthatatlan ellenség, aki ellen védekezni nincs módjukban.

Elvben az anonim levelek nem veszedelmek, hiszen minden józan okos ember tulleszi magát azon, hogy mankás, ismeretlen szerzőjű besugásokra hallgasson. A korrekt gondolkodású emberek soha sem intéznek el semmit egyoldaluan, hanem módot nyújtanak a másik félnek is az igazolásra. De az emberek nagy zöme kényelmes, nem szeret gondolkodni s a legelső besugásra már visszahat s anélkül, hogy meggyőződnie a valóságról, elejt azokat is, kik hozzá legközelebb állottak. Itt kezdődik a baj, ahol az anonim levelek már problémává válnak.

A gyanu a legborzasztóbb lelki betegség mely nem hagyja az egyént nyugodni s ha egyszer befészkelte magát a lélekbe, feldúlja a lelki harmóniát, megbontja a lélek egységét. Az egyén megszűnik gondolkozni s a gondolkodás helyét a lélekben a gyanakodás foglalja el. Gyöngébb idegűeknél elég egy elejtett szó, rejteit célsz, hogy túl következtessenek s olyat lássanak, ami nincs s sejtelmekkel gyötörjék magukat, melyek nem nyertek beigazolást.

Egy szegény özvegyasszonnyal beszélgettem, aki bánatosan panaszkodott nekem, hogy leánya két évig járt jegyben egy fiatal emberrel s a fiatal ember egy szép napon minden szó nélkül elhagyta a lányt. Névtelen levelet kapott a legképtelenebb rágal-makkal telve s ez annyira hatott a különben féltékeny természetű fiatalemberre, hogy szakított a lánnyal. Lehet, hogy ez csak ürügy volt a szakításra, ne kutassuk, hiszen sokan szándékosan iratnak maguknak névtelen levelet, hogy ürügyet találjanak a szakításra.

Legtöbbször azonban a gonosz szándék vezeti a névtelen levelek íróit, hogy tönkretegyék azokat, akiket egyénileg diszkreditálni lehetetlen volna. Hiszen mindenki tudja, hogy a láthatatlan ellenség ellen védekezni a legnehezebb s mégis mindenkinek szívén ott

rágódik a bizonytalan kétség, hogy bátha mégis van a levélben valami igaz, mert a haraszt nem zörög ok nélkül.

Felmerül a kérdés, hogy egyáltalában van-e jogosultsága a névtelenségnek, mondjuk olyan esetekben, mikor a névtelen levél-írónak igaza van? Semmiesetre nincs, mert mindenkinben lehet annyi becsület, ha a szándék őszinte tisztességes vezető, akkor nyíltan is felel vadjáért s nem hagyja kétségben sem azt, akinek a levelet szánta, sem a védekezés, igazolás elől nem zárja el a vád-lottat. A névtelen levél mindig aljas motívumokból táplálkozik és jó szándékot sem feltételezni, sem mentesülni felhozni nem lehet.

Itt nálunk az újabb időben igen elszaporodtak a névtelen levelek, lehet, hogy eredetük egy közös helyre vezet és hogy valaki sportszerűen űzi ezt az aljas mesterséget, de lehet az is, hogy járványzerűtől kivárosi betegségről van szó, a mely ellen csak a papir kosár az egyedüli védelem.

Amíg lesznek emberek, akik a névtelen levelekre reagálnak, addig ugyanis hiábavaló minden. Annak az elvnek kellene gyökeret verni az emberekben, hogy a névtelenség homályában rejtőzökre nem pazarolják a meg nem érdemelt figyelmet. A legnagyobb kiméltelenség és durvaság kell ahhoz, ha va-

Bánhidi Kata nótája.

A felsőmagyarországi St. fűrdő sétányán már napok óta egy előkelő megjelenésű, 20—22 éves fiatal hölgy vonja magára a nyaralók figyelmét. Kötepes, formás termete, fényes, koromfekete haja, s a sűrű fátylon is keresztül villogó szemei nagyon ingerlik a férfi vendégeket, míg a hölgyvendégeket zárkózottsága tette kíváncsisá. Járása ruganyos, fej-bordozása nagyfokú büszkeséget látszik előlírni.

Csak a családjevel jött, ki őt néhány lépésnyire még séta alkalmával is követi. Nemcsak nem úrkiesztés ismeretiséget költi, hanem az erre irányuló kísérleteket is meghusztítja, s eddig még ez nem sikerült senkinek. Többen már a családét is meg akar- ták vesztetni hogy ezen a réven tudjanak meg valamit. De ez is hozzáférhetetlen maradt; s a nyaralók tíz nap után is csak annyit tudtak, amennyit a vendékönyv már az első napon előírult, hogy a neve Bánhidi Kata.

Egész viselkedése vagy nagyfokú közönyre vagy még nagyobbfokú büszkeségre vallott. Nem érdekelték senki és semmi; még a szobnői-szebb női öltözékeket sem méltatta egy tekintetre sem. Ezzel aztán kiérdemelte azt, hogy már a harmadik napon — a kis búzka — néven emlegették.

Ha sétálni ment, rendszeren a kevésbé járt helyeket kereste fel; kivétel képezett az az idő, mikor a cigány játszott. Ilyenkor mindig a közönlökben sétált, anélkül azonban, hogy ezeket is különösebb figyelmérel érdemesítette volna. Mégis e lényéből arra következtettek, hogy a cigánytör szereti.

Egy ilyen alkalommal ráhúta a cigány azt a kedves duanántali nótát: Ablakomban mit sutog a falalél

Mintha valami láthatatlan erő fordította volna vissza, oly hirtelen sarkon fordult, s amint a cigányra pillantott, legnagyobb meglepetésére azt vette észre, hogy az egész banda rá néz, hogy ezt a nótát neki húzzák. No mert azt a cigány nagyon észre tudja véletit, hogy valamelyik nótát kinek muzsikálja.

De hogyan lehet ez? A fűrdőn lévőek közül senki sem ismeri. Vagy talán csak véletlen? Nem. Még mintha mosolygós is rá a primás. Ez neki szól. De vajon ki rendelhette meg? Ki tudja, ki tudhatja azt, hogy ez az ő legkedvesebb nótája? Ki tudhatja azt, hogy meunyi órát és boldog perccet. meunyi keserűséget és boldogtalanságot idéz vissza emlékébe? Ki tudhatja azt, hogy ezt hallani milyea kinészendés neki, hogy csak egy facsarja a szívét.

s a könyveit is alig képes visszazoritani? Senki. Pedig valakinek mégis csak tudni kell! De ki az?

Nem bírta végét várni; felment a szobájába, bezárkózott s az nap nem is látták. Még a közös étkezéshez sem ment le. Szinte hiányzott mindenkinék; a terem sarkában lévő kis asztal minden állt. Meg is indult elmaradása miatt a találgatás, de mindeire gondoltak csak az igazi okra nem.

A szobájában tőprengve járt le s fel, szeretete volna az egészet a véletlennek betudni, de ismét elvetette s gondolatát. Nem volt képes a rejtejt megfejtetni.

Vágra a vele lévő leányt bírta.

— Ilka, nem láttál a vendégek között valami ismerőst, onnan a mi vidékünkön?

— Nem láttam senkit, nagysága. Settenkednek ugyan körülöttem urfiak, de mind ismeretlenek. Nagyon szeretnőnek tőlem egyet-mást megtudni. Már kért is igórték.

— És te mennyit árultál el eddig?

— Semmit, egy szót sem.

— Azt sem mondat meg, honnan jöttünk?

— Nem. Ők azt hiszik, hogy Budapestről, mert a ládáról a másik cédulát lelépték.

— A kedvenc nótámat egyik sem kérdezte?

— De igen, az a hórinorgas, vörsképa.

laki illetékellenl avatkozók mások legfelsőbb ügyeibe. Már pedig van e illetékteleubb beavatkozás, mintha egy névtelen a jöszándék leple alatt furakszik be bizalmukba s markol bele kiméletlen kézzel legszentebb érzelmeinkbe, család boldogságunkba.

Ez társadalmi betegség, különösen a kis város társadalmát támadja meg, mert a kis város több alkalmat ad másoknak család életünk egyéni viszonyainak megismerésére. Elég, ha valakinek nem mondunk nyájas bököt, vagy közvetlenül köszöntjük, hogy holnap már névtelen levéllel keressék fel legjobb barátunkat, meghitt család körünket. Dehát ez ellen senki sincs biztosítva s azért a névtelen leveleket legjobb, ha a legilletékesebb helyre a tűzbe juttatjuk s nem jut eszünkbe tartalmán sokat tépelődni. Ha mindenkinek egyformán ez lesz a véleménye, akkor talán a névtelen levelek maguktól is tárgyatlanná válnak.

A sztrájk.

Szeretnék egy dicsőrt cikket írni róla. Eimondani mily imponáló komoly színezetű volt. Megirindani, mily előkelő komolysággal folyt le minden pere; az öntudatoság sehol sem hiányzott. S mennyi család! Már maga a sötét, a név — tömegsztrájk: S mi lett belőle? A sötét rém, mielőtt utra indult volna, már is szétfozott, mint a kő. Miért? Nehéz lenne megmondani! Sok hiba volt a rendezés körül; azaz, nem is volt rendezés.

Csak úgy gondolom beszélték, kik szerettek volna megtestesíteni s frázisokat mondak az ügyes és szakszerűtlen vezérek utmutatás helyett.

Nekem most egy komolykodó játékosnak tünik fel az egész! Hangos szavú fegyvereknek, a milyent gyakran hallunk az életpecsén, melynek azonban soha sincs fogantatja.

Hol a hiba? Főlétezőn a rendezés szervezetlenségében! Először is nincs hozzá előkészítve az alap. A munkának a tömegsztrájk alatt is élni kell, mert ellenkező esetben önmaga ellen sztrájkol. Ide pedig egy nagy alap kellett volna, melynek főlöale-

— Nos... és?

— Nem tudtam neki megmondani, mert én sem tudom. Pedig egy aranyt kínált.

— Igaz; akkor te még nem voltál nálam. Itt van az arany, hogy el ne vesszéd miattam. Hallgass!

Egész délután nyugtalan volt. Korán lefeküdt, de csak a késő éjjeli órák hoztak meg számára hozzászabó hőkötés után az álmot.

Böggel sokáig aludt; felébredve, első gondolata is az érthetetlen dolog volt. Ekkor valami eszébe jutott. Ha az a nóta tegnap rendelve volt, akkor azt a cigányok ma, mihielyt őt meglátják, megfogják ismétlenül. Ez egy kissé megnyugtatta. Így legalább régére jár a dolognak.

Alig váta, hogy a cigány játsszani kezdjen, rögtön lement, s közvetlenül előttük sétált el, lassan, hogy észreveggyék, de rájuk sem tekintve. Amiut meglátták, majdnem a közepén hagyák abba a játszott darabot, s rábukták a tegnapi nóta.

Most tehát bizonyos volt, hogy ez neki szól. Egy oldaltra került, mely csaknem érv volt, s melyet egy sürű fenyves választott el a főúttól. Mindegyik távolabbi mentek, a zeuből már csak a bőgő hangja hallatszott, de egy arra tévedt szellő egy-két végütemet tisztán odahozott: ... hiába is szeretlek

gére hivatkozva, bátran lelkesített volna mindenkit a népi jogok csatájának ilyenféle kivívására

De mikor mindent csak szó, beszéd és semmi segítség a még foketöbb rém, az éhínség ellen s még remény sem erre az illetékes tényezők részéről, — nem különös, ha a tömeg bizonytalanságában látható volt a kedvetlenség s nem akarák, nellyel a biztosan elő vezérlek szavát fogadta

Más utat, módot kellett volna a tömegsztrájk megtestesítésére találni, hogy annak ideje alatt ne csak a vezérlek tömege, hanem a munkásosztály sok azere is a megelhetés gondatlanságában legyen. Így az ellenkező hatást keltette, miut a miőt vártunk tőle s melyek a jövőben súlyos következményei lehetnek.

Veszített sokat tekintélyből ez a fenyegetés; de legtöbbet veszített azok tekintélye, kik ezt az utimót minden előre való gondolkodás nélkül, igazán egyetlenül jászották ki. Nem tudom, mivel fognak ezután a munkásokra néze határozottan káros színezetű törekvések ellen fenyegetőzni, ha most a legvégső fegyver is esztörtököt mondott.

A nép pedig, melynek érdekében történt volna állítólag mindez, tovább nézheti, mint rekesztik ki természetadta jogjaiból saját szómellátásra továbbra is. Nem jó volna másféle is nézni vezetőktől? Több szem talán mégis íőbbet lát! Nézzünk más irányba is!

Kritikus

HIREK.

— Deák Ferenc szobra. A „Zala” hirt adott arról, hogy Deák Ferenc szobra alighanem rövid időn belül elkészül, mert egy ugynevez földink: Kisfaludi Stróbl Zsigmond felajánlotta, hogy szülő-megyejének, amely többször segélyezte tanulmányútjában, azszal akarja leróni halálját, hogy Zala megye legmagyobb szülőitök szobrát ingyen készítsi el. A művész információt kér a nödozatokra vonatkozólag. Veleményem szerint a szobrot Nagykiszántú kellene felállítani, hisz minket igen sok vonatkozás fűz Deák Ferencnek. Amellett szól még, hogy szobra nincs is a városnak s ha lesz, akkor a legelső szobor „akakis a Deáké lehet. Vécsy polgármester már annyit kedves es szép ideát valósított meg talán nem zárkózik el a gondolatól, hogy a szoborbizottságot megszervezi, aumájja; hiszen nem egyszer láttuk, hogy amit ő volt a kezébe, az mindig sikerült.

Milyen kedves es szép dolog lenne, ha az új gimnázium felavatás összejene a Deák szobor leleplezésével! A gimnázium előttí ter is kiválóan alkalmasnak mutatkozik a szobor elhelyezésére s tekintve, hogy Deák valaha ennek a gimnáziumnak növendéke volt, illőbb helyet keresse sem lehetne találni a szobor számára. Ezek most még csak idák, de ha olyan ember teszi magévá, akingék súlya es tekintélye van, nem hiszem, hogy a megvalósulás az utópik közé tartozna.

— A torneyylet félszázados. Minderről örömmel vesztök tudomást, mi városunk előrehaladásától fűződik, kétszeres örömmel, ha valamely intézményünknek életre valószágról adhatunk számat, illetve annak jubileumáról referálhatunk. Torneyyletünk félszázados! Ez az éstretvaló intézményünk ünnepleni fog, a jubileumának megülsében részt vesz az országos Torneyylet is. A sportlapokban már szó esett ezen ritka eseményről (csak a nemzöldi torneyylet es sem-csbányai díszes-zük hasonló multtal az országban.) Meltó hogy mi is felhívjuk rá városunk közönségének figyelmét! A jubileumot valószínűleg nyáron, vagy ősszel állik meg szép ünneppel keretében s esetleg nagyobb szabá-u versenyekkel, mely leleplezésétjeles lesz sportéletünkben. Közvetlenül magát az országos Torneyylet sőt az ünneppézek rendezésére állami segélyt is helyezték kiltatásba. Kolónb-n erről nemcsakora bőv-bben Szérdán este tartották az évi közgyűlést, melyben Prickl József egyetli plnök szép es kimerítő jelentést olvasott fel. A megtegytél választáson előlöknek imsig Ungert Ulmann Elekot választották meg, míg alólök Dr. S. S. Ján (Gyula lett. Városunk előkelői foglalnak helyet a választmányban. A közgyűlést követő házierversenyen a korlónk, nyujtón, az úgrásban, es-állászetben es vívásában többen tüntek ki a megjelölt tagok közül.

— Intentszatelet. Az izraelita templomban a pteuték este intentszatelet-t. hó 7-ik étől kezdve, továbbí inténdésig 6 órákor fog kezdődni.

— Előléptetés. A vallás és közoktatásügyi m. kir. miniszter Balog Dezős nagykanizsai felső kereskedelmi iskolai tanárt a VIII fizetési osztályba léptette elő.

— A nagykanizsai Kath. Legényegylet 1913. évi március hó 11. An vasárnap d. u 4 órákor saját helyiségében (Kacinczy-uta 8. sz.) Bendes évi közgyűlést tart Tárgyorozat: I. Titkári jelentés 1912 évről. II. Zárásomados, költségvetés előterjesztés errel kapcsolatosba a felmentvény megadásá. III. Al-elnök, tisztikar, választmány es számvizsgáló-bizottság megválasztás. IV. Indítványok.

— Telefon az ügyvédeknek. Sokszor igen kényelmetlen helyzetbe kerültek az ügyvédek, mikor a törvényesül tárgyalásokról nem tudták ügyfeleiknek telefon üzenetet küldeni. Zadvay Albin előnök most megadta az engedélyt, hogy a törvényesül épületében az ügyvédek számára külön állomást rendezzenek be.

— Az iskolák a tödőbetegokért. A József királyi herceg szanatórium egyesült szép felhívást intézött városunk tanítószághoz, melybe a következöket mondja. Mint a tavasz első hirnök, száll évről-évre az egyesület felhívása az iskolákhoz, kórvény, hogy álljanak szolgálatába a szegény szenvedő tödőbeteg segítésének Öszinte vágyunk, legbőbb óhajunk, hogy kedves legyen a mi tavassz esekölő kérésünk is, mint az első feetsé megpillantása es mindenké. akhez eljut ez a kérés szó érezze azt a szent kötelességet, amely a köző ápolása terén minden emberrel közös. A József kir. herceg Szanatórium Egyesület nagy esztünt-ággal, emberlelt munkássággal immár 10 esztendőn több idő óta állgátnak a kör pusztító áradata elé s építi nagy védelmi művet: a gyulai József Szanatóriumot, a dél-receeni Augustia Szanatóriumot, a mosonvásárhelyi, hatvani, lévai, kassai, érsekújvári, nagykanizsai, be-késcsabai, nagygyűlösi, eperjesi es dévai tödőbeteg-gondozó intézeteket. Ez intézmények jótéteményei élvezik az ország minden részén. azért kéri az Egyesület a mi tanítószágukat, hogy március 17. es 29. között tartsanak iskolai gyűlést, melyet a közoktatásügyi miniszter meleg leiraltal színtén kér A gyűlést összeget köldjék be az egyesületnek (Budapest. IV. Sütő-uta 6.) Meg vagyunk győződve arról, hogy a szép felhívásnak m-g lesz a maga fogantatja es a mi iskoláinkban is szépsépkör gyűlést rendeznek, amit már hátából is megtehet a tanítószá, hiszen az Egyesület gyógyintézetében 283 tanító es tanítónő talált eddig hatálos bajában gyógyulást. Mindnyáján egyézt es egy mindnyájéért!

— A megtámadott rendőr. Mult szánuunkban megemlékeztünk arról a gyilkos támadásról, mely Jakusics János rendőrt érte. Alapítvány javulás mutatkozik, de az orvosok véleménya szerint a teljes felépüléshez kevés a remény. A bitor rendőr megér-melűs hogy a közönség adományaival tegye elviselhető súlyos betegségeit s számára gyűlést indítana.

— Közgyűlés. A nagykanizsai Ipartestület 1913. évi március hó 9-én 3 órákor a városbát nagygyűlésben tar ja rendő évi közgyűlést. A közgyűlés tárgysora a következők. 1. A mult évi közgyűlési jegyzőkönyv felolvasás-a es a közgyűlési jegyzőkönyv hiteltesítésére 2 tag kiküldése. 2. Az előnökké évi jelentése 3. Az 1912. évi zárszámadások előterjesztése. 4. A számvizsgáló jelentése. 5. A felmentvény megadásá. 6. Az 1913. évi költség-előirányzata 7. Netáni indítványok. 8. 10 reudas, 5 előirányzásti póttagnak 3 évre, 3 számvizsgáló es 1 számvizsgáló póttagnak 1 évre való megválasztása.

— Ellopott kerékpár. [Schuermann János szepetki vendég] Fleischernek ez esztendőlti kereskedésében időzött a kerékpárját az üzlet előtt hagyta. Pár perc múlva a kerékpárnak csak hull be-

jét találta. A rendőrség nyomoza az ismeretlen tettest.

Kiskánizsnyó Templomter 1/a számú ujonnan épült házaom 4 lakosóval és mellékhelyiségekkel nagy kerttel, jelenleg kitűnően menő vendéglőhelyiséggel örök áron eladom esetleg bére adom. **Ánek György** VII. Oigány-utca 29. szám.

— Az „Edison” színházban (Szarvas száloda) szombatot és vasárnap március 8-án és 9-én (nagy Elite előadás fog tartani). A gazdag műsor nemcsak mennyiségénél, hanem rendkívül változatos-ságánál fogva is feltűnést kelt, melyben a drámai és vig elem mellett, kitűnő tudományos természeti felvételek és a legújabb aktuálisok váltakoznak. — Senki el ne mulassa e valóban érdekes és tanulmányos műsort megtekinteni. Az érdekes előadás másora az „Edison” színházban lesz kiosztva.

Magyar Lányok. A jövő ki háziasszonyait az a yondossu szerkesztett leányújság vezeti be a háztartásnak nagy rejtelmeiben. Minden számában több okos cikk szórakoztat és tanít, egyttal. A március 2-iki szám tartalmából ki emeljük Gadl Mózes szép regényét (Az élet muzsikája) Nógrádi Pap Dező Dzsó versét, Tutsek Anna nagy népszerűségi rovattát, melynek címe „Lovelás ládából”. Sipos Ida „Diáktréfa” című elbeszélését, Dánielné Lengyel Laura költői erőt ömlőkedését a magánosságáról, ötletes cikkekről, hogy a régi férfi kalapokból mint lehet divatos női kalapot készíteni stb. A Magyar Lányok előfizetési ára negyedévre 3. korona kiadóhival Budapest VI., Andrássy-ut 16. kívánatra készítséggel küldi mutatványszámot.

Köszönetnyilvánítás.

Felejthetlen testvérünk illetve rokonunk **Wajdits János** elhunya alkalmával mindazoknak köszönetün-
kkel fejezzük ki, kik részvételüket bármily módon nyilvánítani szivesek voltak.

Wajdits, Neusziedler és Mantuano családok.

Válasz a „Zala”-nak!

A „Zala” folyó hó 2-iki XI. évfolyam 51-ik számában „kiszörkesztett” engem!

Ősak azért, hogy az „auditor et altera pars” elvnek érvényesítésével egyrészt ne csak elgondolhassam, hanem tudhassa is az, aki ezt a kiszörkesztést olvasta, hogy a „Zala”-nak reám vonatkozó tudósítás a valóságnak meg nem tel, másrészt meg, hogy a kérdéses négytűlesen tett kijelentéseimet illetőleg „a Zala” u. n. szíveségét ezennel visszautasítam, következőleg válaszolok.

Nagykanizsa „munkásai” által elstartolt hoztártozóikkal (együttvéve legalább 5—6 ezer ember) városunk társadalmának igen jelentékeny részét teszik. Természetes tehát, hogy jóskáró érdeklődésből részt vettem gyűlésükön.

Gyenes. Ujlaky és Sneff urak igazán okos, ügyes és biggadt beszédekét bizony sokszor „helyes” „ügy van” és „igaz”-zal kísértem!

Ezért s mivel a jelen voltakam — noha ismernek — föltűnő volt az én részvételem, sokan hallani kívántak engem is.

Enek folytán „beszédet” igenis nem mondtam, hanem röviden felszóltam, hogy igaz lelki örömmel vettem részt a gyűlésen, a mely a munkásoktól a nagy erkölcsi erőt és sok anyagi áldozatot is igénylő „tömegsztrájkról” volt hivatva határozni.

Kifejezést adtam annak hogy én a magam részéről (tehát sem párt, vagy más alakulat, vagy más megbízásból) a legmögöbb érdeklődéssel és rokonszauvel kísértem a munkások ezen küzdelmét. Mint az előttem szólók tettek én is lelkiükre kötöttem, hogy küdelmükben legyenek biggadtak, a személy és vagyvonzásukat ne veszélytessék! Ha ez így lesz — mondtam — biztosan lehetnek fölébe, hogy én is és városunk u. n. polgári társadalmából máskor is nagyon sokan, — a hol és amivel lehet — támogatni is fogjuk igazságos törekvéseiket. Kívántam erjenek ezek teljes sikert, és hogy nekik elhez mi előbb gratulálhassak.

Napi politikáról egy szót sem szóltam, semmiféle izgalom nem éreztem.

A Zalat azért hoztam szóba, mert a gyűlés folyamán nagyon sok „abeug” hangzott el eleeu azért, mivel az utóbbi időben — miut a felszóltat elvárások megemlítették — a helybeli muukáság mozgalmait folyton fumiagták, felcicányolták. Sőt a Zalának a gyűlés körül állítólag ott settenkedett, de még idején megugrott tudósítója, — Herczegh Ferenc elnevezése szerint „kis-sakál”-ja vagy „sakál kölyke” fele sok „ki kell dobni” „ugyon kell ötnit” is kiabáltak.

Erre mondtam én „Ugyan ne törődjenek azal a Zalával! Lássák én se törődöm vele, noha tudom, hogy itteni szereplésemert engem is lekicsinyel, le-sajnál és megátámad majd, pedig nemrégem, mikor 48-as támogatással talpra állították, jó volt neki alapítóközhöz az én szerény 500 koronám is, a mi ott — melleseggel mondva — hamarossan elkallódott, elgazdálkodták.”

Az első igazgatóság társadalmi előkelőségéről annál kevésbé jeltette-ek csak egy szót is, mert biseu mindenkéi tudja, hogy ezek az előkelőségek — a vidékiek úgy, mint a helybeliek, — éppen az említett elkallódás, elgazdálkodás okából hagyták ott a Zalat, amely — mig tartott a 48-asoktól is összekenyorált pénzéből — kondensált sacharin oldatba mártott tollal minduntalan gróf Bathányi Pátról, meg Bosnyák Gezárról írkált, azóta meg a volt „Granicosa” és a zalatni volt háziur sósé — bankos kasszájában lévő cöncokra éhesen csak ezek dícsőségének díjazott hirdetésével és ellenfeleik „önom

tónusu kiszörkesztésével” igyekszik udvözölni (vagyis tovább tengődni) ezen a világon!

Abban a meggyőződésben fejezem meg válassomat, hogy mindenki természetesen fogja találni, ha ez és ezek után több szót, vagy tintát a Zalára vesztegetni nem fogok.

Nagykanizsa, 1913. március 5-én.

dr. Tamás János.
ügyvéd.

E cikket a beklódt illeti a fel-össég. Szerk.

323/1913./vögrh. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírre teszi, hogy a nagykanizsai kir. járásbírósnak 1911. évi V. 1044/1., 1912. V. 176/1., 350/1., 281/1., 144., 177/1. számú végzése következtében Dr. Narancsik József, Weisz József, Preisz Pál, Biró József, Lázár Dező, Posner Simon javára 117 K. 75 fl., 97 K. 18 fl., 47 K. 30 fl., 845 K. 99 fl., 81 K. 90 fl. és 770 Korona s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás után le és felülfiglalt és 3140 Koronára becsült kávéházi berendezések és butorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladának.

Mely árverésnek a nagykanizsai kir. járásbíró-ság 1911. évi V. 1044/3. számú végzése folytán fenti tökékövetelések és járuléki erejéig Nagykanizsán (Pót 15. szám) leendő esztőzésére 1913. március 13. napjának délelőtt 9 órája határidőül kituzetik és ahhoz a venni szándékozók oly meg-jegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingo-ságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében készpénzzel, mellet, a legelőbb igé-
rőnek becsarom alul is le fognak adni. A mennyiben az elárverezendő ingóságok mások is le és felül-
figlaltak és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. LX. t.-c. 130 §-a és a v. n. 20. §-a értelmében ezek javára is elrendeltek.

Kelt Nagykanizsán, 1913. évi február hó 26. napján.

Maximovits György
kir. bírósági végrehajtó

**HIRDESSÉN A
„ZALAI KÖZLÖNY”-BEN**

Magvakat tavaszi elvetésre

ismert kifogástalan minőségben szállít

MÜHLE ÁRPÁD

kertészeti és magtermelési telepe TEMESVÁR 41. sz.

— Alapított 1875. —

Dusan ábrákkal ellátott főárjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve

MILKA

Suchard

KITÜNŐ ALPESI TEJ-
CSOKOLADÉ

HANGSZEREKET ÉS HUZÓHARMONIKÁKAT

I-sőrendű minőséget ajánlok a következő árak mellett.

Szétküldés utánvétell. — Kezeskedek arról, hogy csakis jó és az értéknek megfelelő hangszereket szállítok, onnélfogva megengedem a kicserélést ha az 3 napon belül az átvétel után történik — Megsértett árakat nem fogadok vissza. Az árak darabonként értendők.

Hegedűk.

Iskolahegedűk: 6, 8, 10, 12, 14 kor-ért. — Zenekarhegedűk: 18, 22, 24, 30, 40, 60 kor-ért. — Hangverseny és mesterhegedűk: 70, 80 egész 200 kor.-ig. — Hegedűk: $\frac{1}{2}$ és $\frac{3}{4}$ nagyságban 4, 6, 8, 10 kor-ért. — Hegedűvonók: 1, 1-50, 2, 2-60 3, 4 kor-ért. Hegedűvonók fennambukfából nagyon könnyű 6, 8, 10 kor-ért. — Hegedűtökök: 6, 7 60 kor. és feljebb. — Hegedűlábak: 4, 10, 12 K és feljebb. — Álltartók: 1, 1-40 K és feljebb. — Hurok minden árban és minőségben. — Viola avagy Brácsa és alkatrészei 10%-kal drágábbak. — Cello. Iskolacello: 20, 25, 27, 28 és 30 kor. — Zenekarcello: 40, 50, 60 és 70 kor. — Cellovonók: közönséges 1-60-tól 3 kor.-ig — Cellovonó fennambukfából 5 kor.-tól 12 kor.-ig. — Nagybőgők: $\frac{1}{4}$ -es 72 kor. $\frac{1}{2}$ -es 76, 80, 90 és 150 kor. — Nagybőgővonó: 4, 5, 6, 8 és 9 korona.

Czitorák.

Prímecitara, járófa, gépezet nélkül: 13, 14 kor. — Palizander-tetővel 20 kor.-tól 30 kor.-ig. — Prímecitara palizandertető és gépezettel: 27, 30, 34, 36 kor. — Prímecitara egész 64, 70, 80 kor. Koncertcitara a fent felsorolt minőségben is, azonban drjba 4 koronával drágább. — Magyar népcitórak közönséges kivitelben, egész-kótás 9 kor., jobb minőségű. fél- v. 10 kor., díofa-tetővel 12 kor., utanz palisándfából 14 korona.

Rézfuvohangszerek.

Minden rézfuvohangszer la 3 cilinder géppel van ellátva. Trombita: 32 kor. Basstrombita: 42 kor. Piston: 32 kor. Vadáskürt: 74 kor. Euphonium: 54, 58, 60 kor. Bass: 40 kor.-tól 70 kor.-ig. Trombitakürt 60, 64, 70 kor. — Bombárdonok F: 60, 68, 72 kor. Bombárdonok S vagy B. 110 120 132 kor. — Helikon: 108, 110, 132, 144 korona.

Fuvolák.

Fekete granatifából ujezst billentyűkkel: 6 billentyűvel 16 kor., 8 billentyűvel 24 kor., 10 billentyűvel 30, 36, 40 kor. 12 billentyűvel 48, 50 kor. 13 billentyűvel 50, 56, 60 kor. — Piccolófőták: 5-20, 5-60, 6-40 korona.

Klarinettok.

Fekete granatifából, ujezst billentyűkkel: 10 billentyűvel 36 kor. 12 billentyűvel 42 korona stb.

Dobok.

Nagy dob réz faaronesesal 10 esavar 56 kor. — Nagy dob rézabrones és 10 esavar 90 kor. — Községi dob 14 kor.-tól 40 koronáig.

Czimbalmok 70 koronától feljebb.

Huzóharmonikák.

Huzóharmonika. 10 billentyűvel, dupla hanggal, kétjárta fuvóval, réz sarkokkal, nagyon szép alkatu, kitűnő hanggal, drjba 9, 10, 11 korona. Ugyanazok háromsoros hanggal 15, 16, 17 korona. Ugyanazok 2 soros., 19 billentyű dupla hangokkal Dur és Moll-bassus, dupla hanggal: 16, 24, 28 korona, 3 soros 31 billentyűvel: 48, 52, 60 korona

Kimerítő árjegyzéket ingyen és bérmentve szállítok

Ifj. WAJDITS JÓZSEF

hangszerkereskedése

NAGYKANIZSÁN

Deák-tér 1 szám

ZALAI KÖZLÖNY

Megjelenik hétfőn és csütörtökön.

Előfizetési árak: Egy évi 10 korona, fél évi 5 korona, egyhetévi 2 korona 50 fill. — Egyes számla ára 10 fill.

Felolvasó-zerkesztő:

SZELE ELEMÉR

Főszerkesztő:

KEMÉNY LÁSZLÓ

Szerkesztőség és kiadóhivatal Beák-tér 1

Telefon: 182. — Hirdetések díjazásában szerint.

Nyári üdülő helyek Nagykanizsán.

Alig bocsátja ránk a tavasz első langyos sugarait, máris lekerdünk rólunk a nehéz téli ruhák, naptalaink tesszük a sok prémet, bundát s készülünk a tavaszra s máris tervezgetünk a nyárra. Mert nem hiába a városiakoknak nem okoz annyi gondot a tél, mint a nyár. Télen csak megvagyunk a jól fűtött szobában s nem igen kívánczunk ki a levegőre, a hideg ellen is csak tudunk védekezni. A nyár tikkasztó melege ellen azonban nincs menekvés s ritka kiváltságos embernek kell lenni annak, aki örök tavaszt tud otthonába varázsolni, vagy oda mehet mindig, ahol éppen virágfakasztó tavasz van.

Ezeknek a soroknak nem az a célja, hogy a tavasz örömeiről dalt zengjen, inkább nagyon is praktikus eszmére akarja felhívni az illetékes tényezők figyelmét.

Nagykanizsa a véletlen, vagy a természet mostohaasága folytán olyan szerencsétlen helyen épült, hogy sem sétatánya, sem erdeje, folyója nincs. Ezek a tényezők hathatósan működnek közre, hogy az ember a nyarat kellemesen töltsa, a nap hevét elviselhetővé tegye. Milyen szerencés helyzetben vannak azok a városok, ahol üdülő furdók, kellemes sétá és kiránduló helyek állanak a közönség

rendelkezésére. A nyaralás már valóságos életszükségletévé vált az embernek. A mai idegölró — robot munka után testünknek és lelkünknek egyformán üdülésre van szüksége. Míg a természet télen pihen, a nyár a mi számunkra van teremtve. Dehát, hogyan élvezze az ember a nyár örömeit, ha sem alkalma, sem módja nincs rá. A tehetős ember nem sokat okozkodik, oda mehet, ahová kedve tartja de épen a dolgozó középszálty az, amelyik legjobban rászorul a pihenésre, üdülésre s ha helyben nem kínálkozik rá alkalom, ugy azt semmiestre sem engedheti meg magának, hogy családjával máshova menjen nyaralni.

Igen időszerű volna gondolkozni azon, hogy mit lehetne Kanizsán létesíteni az üdülői vágyó s állandóan itt tartózkodó közönség nyári kényelmére.

A legtöbb város mindent elkövet, hogy közönségének minél nagyobb kényelmet, minél több nyári szórakozást nyújtson. Igaz, hogy sok helyet már a természet maga is arra rendelt, hogy mások kellemesen érezzék magukat benne; de sok más város, ahol a természet szökmaruku volt vele, mesterségesen igyekezett a hiányokat pótolni. Nálunk sajnos nem tudok olyan helyet, ahova kirándulhatnánk, nincs valamire való nyári

furdók — nincs egy nyári szórakozóhelyünk, ahol ozsonnázni lehetne, sőt még valamire való kerthelyiséget sem találai. Az egyedüli kiránduló hely Palin, az egyedüli kerthelyiség a Polgári Egylet. Ez bizony semmi egy ilyen nagy fejlődő városnak, mint Kanizsa. Nyilvános park, játszótérek, hookey — tennis grandoknak nyoma sincs, ami van az nem nyilvános pálya és eldugott helyen van.

Az volna az ideális dolog, ha a szépitő egyesület ezidén programmjába belevénné, hogy szép parkirozott helyen nagy játszótérrel furdót létesít. Lenne ott kioszk, vendéglő, tennis, hookey-pályák. Nyáron zene mellett elszórakozhatna az intelligens közönség s lenne egy hely, ahol az ember bátran leülhet, meguzsonnázhat s kellemesen eltölthet egy délutánt, vagy estét. Ezt részvénytársasági alapon is meglehetne oldani, de maga a szépitő egyesület városi hozzájárulással is megtehetné ezt. Üzleti szempontból sem volna rossz vállalkozás és sem a város, sem a magántársaság nem fizetne rá.

Ökvetlenül szükséges, hogy városunkban legyen egy olyan hely, ahol a nyári nap fáradalmait kellemesen kipihenhetjük, ahol testedző szórakozással tölthetjük időnket. Hiszen sok minden hiányzik még nálunk, de amire e sorok hívják fel a közönség figyel-

Boldogságom.

Azt álmodtam rólad, nem is olyan régen, Hogy eljöttél hozzám hálavány fehéren. Arcod bírótl beszélt, s könnyezett a szemed, Skárlát piros ajkad édes szókat ejtett.

Figyelemmel lestem ajkad csábos szavát, Gyönyörrel szótlan be szép szemed sugarát. S mikor boldogságom telőpontra ért el, Megszakadt az-álomom, mert elmúlt az éjtel.

Bánhidi Kata nótája.

II.

— Ilka, holnap csomagolunk és hőtőlen reggel megyünk haza. Jelented be az igazgatónak, hogy keddtől a lakás rendelkezésére áll. A különbözetest seleg fizetem.

— Hát miést, hiszen itt olyan szép és még ki két óta sem vagyunk itt, pedig négyre jő-tünk?

— Nagyon éles nekem ez a levő. — Mihelyt kijövök, könyezik a szemem. Nézd! s szesz álllibbentente fátólát. A szemei, azok a gyönyörű,

azok a carbunkulus szemek tele voltak könnyel. —

— Milyen nagy baj is az, hogy ez a levegő ilyen éles.

E jelenetnek csak egy vendég volt a tanuja, ki távolról követte őket. Az illető fekete szemüveget viselt s arca elé kundót tartott. Valószínűleg megbeteg.

K-nak és környékének legkedveltebb tagja volt ugy a férfi, mint a női társaságokban Doroghi Vince. Magas nyúlának 25—26 éves barna fiatal ember. Bistos, előzékeny fellépésével és nyjas modorával mindenkit meghódít. A lányos mamák alig találják helyét, ami könnyen érthető, ha meggondoljuk, hogy messze határban neki van csaknem a legnagyobb birtoka.

Igaz jó cimborá s tán egyedüli hibája hogy nagyon mulató. Ha jó kedve kerekedik, kiveszi a cigány kezéből a hegodult és ő játszik, de csak férfi társaságban. Nők még nem igen hallották őt játszani. Jobb is, mert képes volna gyönyörű játékkal a lányoknak, meg asszonyoknak sorban elcsavarni a fejét, akitől ugyan már így is el nem csavarta.

A női társaságokban is jól el van, tudja őket szórakoztatni, de inkább azok szeretik őt. A csaknem biztos győzelem tudata s kiűntető viselkedésük terhére van. E tekintetben csak egy leány képez kivé-

telt; ezzel maga sem tudja, hogy hányadán van. Folyton a fejében motoszkál. Ha itt-ott más lányok ügyetlenkednek, rögtön ennek a nyugodtságával hasonlítja őket össze. Annyi bizonyos, hogy nem olyan, mint a többi: nyjasan, de közbömbösen fogadja.

Ez a szomszéd földbirtokosa a leánya, ki, miután anyját kicsi korában elvesztette, 10 éven át zárda nevelésben részesült, s egy-két nap kivételével, még a szüzeit is ott töltötte. Innen két év eltűt, miut teljesen fejlett hajadon, került haza. Atyja mellett, kit gyakran napokig nem lát, s ki hosszú özvegysége alatt nagyon megzokta a férfi társaságokat, nagyon egyhangu életet él, mert ez azzal, hogy leánya minden óhaját teljesíti, összes styai kötelességeinek elegendő vél tenni. A női látogatók is rég elszoktak erről a portáról. S így majdnem egyedüli szórakozása az, ha a réteken, mezőkön barangol s vad virágot szed.

— Szép jó reggelt kívánok Katinka, az az rosszul mondtam, jó reggelt kívánok szép Katinka!

— Ugyan Vince, ne legyen ilyen émoelygős.

Először egyszer s mindenkorra hagyja el nevem melől a jelzőket. Másodszor mondtam már, hogy én ugy megzoktam tíz év alatt a Kata, vagy ha ugy teltszik a Kata nevét, hogy mást meg sem értek. Igen, igen, hiába néz ugy rám, mintha még sohse látta volna. Ne! szőljon hát valamit!

mét talán a legzakuségból, legnélkülönözhetetlenebb tényezői egy ilyen arányú város társadalmának. A szépítő egyesület eddig is sokat tett a város szépítése, csinósítása érdekében, időszerűbb és életrevalóbb eszmét nem is tudna megvalósítani, mintha a nyári adóelhelyek kérdését programjába felvenné. Nagykanizsa város közönsége igazán hálás lenne azoknak, akik ilyen figyelmesek volnának vele szemben.

Sztrájk.

(Ebben a dialógusban nagy meglepetést tartogtunk a t. publikum számára. A tulajdonság kiváncsiság meg ne érten! Nem arról lesz szó, hogy mi sztrájkolunk, hanem arról, hogy mások — sem sztrájkolnak!)

Én: Minő kétségbeesett arel nagygásosszonyom! Csak nem zúttak porzordjára házuat a nekivadott sztrájkások!

Nagyágosszony: Hacsak a házamat zútták volna szőjél! De reményeimben csaltak meg! — tönkreteltek, tönkreteltek!

Én: ?? Ez kezd érdekes lenni!

Nagyágosszony: Érdekes? Borzasztó! — egyenesen megáll az ész, megfagy a vér! (Bekövetkezett) Süttettem öt kenyert — elég öt hétig! Sztrájkállapotban jó a penészes, meg a kemény kenyér is. Inkább penészes, mint semmi. Vettem egy egész disznót, igaz, hogy nem szeretjük a húsat, de sztrájkállapotban, csak jó lesz! (Itt utalás történik egy jó magyar közmondásra, mely az éhségre, meg a szakácsra vonatkozik!) Bevásároltam öt hétre való füstert, lisztet és...

Én: Megjegyzem, nagyágosszonyom, ez eddig még nem olyan borzasztó: megtette minden okos ember. Előre kiliztettem három hétre az ebédet a Koronában — elvögge kellemetlen lenne egy-két, öt hétig éhezni! Szegény erszényem, hogy nyekergett, még most is hallom... hisz hangját!

Nagyágosszony: ... és így hete már ottartom magamnál egész napra, egész éjszra a frizerőt — látha ő is a sztrájkba lép, s azt az átkozott turbánt nem tudom magam megcsinálni!

Én: „Hétországban híres szép hajam lenyitram” — mondhatom el a költővel, mert a borélyosság kijelentette, hogy ő két hónapig nem hajlandó hajmunkálatokat végezni, lenyuzattam a bőromet, hogy négy hétig ki ne nőjön a szakállam! Ez csak több a frizerő bejárásánál!

— Nem szölok Katinka... Kata, mert...

No látja, mennyivel jobban áll ez magának! Nos, nem szölok, mert...?

— Mert azért még jobban lepirongtass. Hanem kérdezek valamit. Mondja meg őszintén: untatom? Terhére van a társaságom?

— Hát ezt ugyan hol vette? Miből következteti? Ilyenek uszok, elkényeztetett emberek. Ha találkozik valaki, aki nem ül föl az első bizelgésnek, akkor átcsapnak a másik végletbe és türelmetlenülkedek. No, hozza el onnan a visszeleről azt a szép nefejezést!

Vince futott érte, mint a gyerek, nem törődve azzal, hogy bokán fölül sppedt a sárba.

— Nini! Mi van magánál? Hegedű? Hova indult?

— Az én kedves Tóni bátyámhoz. Ezzel akarom felköszönteni. Ma van a névnapja.

— Atyámhoz? Nincs otthon!

— Tegnapelőtt találkoztam vele Sz.ou, ott mondta, hogy ma délbán itthon lesz. Még ebédre is meghívott.

— Akkor hát menjünk, talán már haza is jött.

Nagyágosszony: Kiszám tiz nap óta már nem is megy iskolába (Bélgaz vagy a vall. és közközt. miniszter ur ex tiltotta el.) Ha meglát egy piros nyakkendő t. i. a fiam, szölok, ahogy csak lábai bírák — a paradicsomlevest nemcsak, hogy nem eszi, de fél tőle! Mennyi kín! mennyi baj! Házuatkavaszál láttam el, ablakokon vas-rölk, rajtam vasruha, vassgallér, vasaklap, nehezebb akármelyik más kalapomnál. Mennyi test-dzés, súlyemelés, míg belezúrtam ebbe az uffajta ruháztal! S most mindezek vége!

Én: Vége?!

Nagyágosszony: Szerencsétlen! hát nem tudja, hogy sztrájk nemleaz?

Én: Mii??

Nagyágosszony: Nem! Nem hát! De pörri is inditok ám! Igón! Beszlessz szociáldemokrata párt! Itt kenyér, egy disznó, liszt, füstert, frizerőt, igazolatlan órák, vasruha... millió! (a könnyesepp — nem tudom biztosan)

Én: (10 könnyesepp — biztosan tudom) ja a hajam! ja a pénzem! ja a bőröm!

(Sírás... csak egy bömböl.)

(A befejezést a t. publikum fantáziájára bízom. Irányító motívomok: nagyon távolról a Mercatiles hangja, nagyon távolról, nem is hallatszanak ide; huzartak; letebőleg revolver durrogás — vér is folyhat, ha csak diszkrétben, mint, mondják a francia forradalomban...; szóval az a fontos, hogy hatásos legyen.)

Stúd.

A hétről.

Nem hiába volt a farsang is rövid, de annyival korábban köszöntött be a tavasz is. Szinte váratlanul lepte meg esáhos melegével az embereket, élénk bosszuságára azoknak, akik tavaszi toilleto-ikkal még nem tudtak elkészülni s a uhebb teli ruhák megfosztják őket a déli korszó varázsától. De azért sokan köszöntik lelkes örömmel az első langyos szuazart. mely sok reményt keltett új életre és sokaknak szívóben kell meleg érzelmeket.

A szürok még tartják magukat, de már látszik a társaságon, hogy jobban szeretne kiint lenni a szabad levegőn. Van azonban sok szívós ember, akik kitartanak s azt mondják, hogy egy feske nem jelent nyarat. Így hát a szürszettez ezidén a husvétig is kihuzzuk.

Az előrelátóbbak már ugyabau gondoskodnak a tavaszról. A szabók, cipészek nem gyözik a sok rendelést. Dehát jó időre gondolkodni kell min-

Kata két évvel ezelőtli találkozásuk első percétől kezdve stüig szerelmes volt gyerekkori játszótársába, ki a tiz év alatt valóban szép emberré lett. De a folytonos idegenek közötti lét tartózkodóv, söt majdnem bizalmatlanná tette, s így érzelmeit teljesen el tudta titkolni.

Vince a mai találkozásán szüntén tisztába jött önmagával. Ma látta csak, hogy kivel van dolga, midőn egész figyelme Katáú összpontosulhatott.

Csakhamar haza értek s miután a házigazda még nem jött meg, Kata zongorázott. Egyszer azonban eszébe jutott valami.

— Igaz! Mit is akart maga nekem ott a réten mondani?

— Megmondjam? Nem fog összezúdnid?

— Nem. Ünneppélyesen megígérem. De reménytelen, hogy nem akar valami csasisságot mondani?

— Söt ilyen komoly még soha életemben sem voltam. Én szeretem magát; akar-e a feleségem, az én mindennem, uródom, parancsolóm lenni?

Folyt. köv.

deuról, hogy amikor a tavasz hivatalosan is beköszönt, addigra mindenki ott álljon megföjvő. A déli sötán már most is akad olvátve egy-két tavaszi feskesöt Kanizsa jeunesse d' auree-jából egyik másik már felöltö nélkül is kimerészkedik az utcára. Nem akarunk szatirálalni, de ez még kicsit korai, s ha plé-éu mennék ki így, vagy más halandó, talán azt hiú-éu, hogy felöltöünk még nem került ki a naptárból, de az elegáns gajálőrökről mindenki tudja, hogy garderobé-juk teljes és csak a divatot akarják megelőzni.

Nagyan folynak az alkudozások a játszószerekre s boldog az a társág, amely pár négyzöszögöl területet potom 200—300 koronáért kibérelhet. Pesten egy felszerelt tennis-pálya 400 koronával bérelhető, nálunk a pusztá területét is elkérnek 300 koronát, Hol itt az arány? Dehát örül még az ember, ha gyalgálában kap területet.

A korzó ilyen élök és sok új arcot látai, ami talán az enyhe időnek tudható be. Kár, hogy a mi legnagyobb ellenszögünk, a kanizsai számom arcaunkba veri a jó vörös téglaport. Különbön, akinek nem tesszik, az nem járjon korzózni.

Itt jut eszembe, hogy a korzózásnak milyen sok az ellenszög nálunk és épen azok, akik legjobban leszöjők, azok sötálnak a legtöbbet. Ezt a szokást igazán nem lehet eltölteni és határozottan kedves dolog, hogy a város estefelé kijön az utcára, az ismerősök köszöntik egymást s váltanak egy-két barátárszög szöt egymással. Jól esik a napi munka után látni jóbarátainkat, felüldölnk társaságukba s ha ez nem volna, akkor a mi kisvárosi életünk illuziószögény lenne, az élet pedig illuziók nélkül nem ér semmit! A rosmájú ember-k csak szavaljanak a korzó ellen, azért a közözás mégis öröndetes tért hőt.

Üti a nyolat, átlátalós a buszoközös, mert nyolc óra után a korzó és reggeli 5 óra után a bálteremben lenni nem divatos minálunk. Különbön is a moziárás járja minálunk, ez pótol színház, f-olvasást, miúndt. A mozi Kanizsa szellemi életnek egyedül fökmerője. A mi éllelmes mozi direktorunk Ármuthot gondolom — vigan dörzösléki kezét, napoként tolt házak előtt játozának. Aska Nielsen, Paylaudor, Pali, Bandika és a mi többi jó ismerőseink. Ha ez így megy, akkor az Ármuth nem vet talán mással kell majd neki feleszerélni. mert a szegényesség és a jó forgalmu mozi mégis csak kizárják egymást.

Igy élök itt mi Nagykanizsán és még valaki azt mondja, hogy nincs jó dolgunk

HIREK.

Mese Lóláról.

Rözsá-mesét írok a kis Lóláról.

Napkeleti mesét, szineset...

Találkoztam én már véle valahol;

Álom-országban, két hegyek felett.

Milyen is volt hát? Sápadt, merengő,

Fehér aróú, babonás fűbér;

A hangja puha, aranyosan csengő

S a lelke finom selyemkendő...

Két kezébe fogja néha a homlokom.

Ha fáradt vagyok, mesél nekem...

Két keze olyan, mint sápadt lilium

S a haja bús, szöke sejtalem.

Egy álom-lény ő, ki hozzám hasonlít;

Enyhe, fáradt, rejtélyes, mosolygó...

Megbabonázták az álom-éjszakák,

Sejtések, mesék, sápadt rózsafák...

És ha olykor nékem megis mosolyog,
Bágyadt mosollyal, selymesen, lágyan:
Bókolva fejét sok róza lehajja,
S remeg a csend a kiosi szobában...

— Soló. —

A népgyűlés.

Vasárnap délután látogatott népgyűlés volt az arénában. Minden hely elfoglalva a zsufolásig s minden figyelem a szónok szavai felé terelődött. Welner Jakab beszélt, a budapesti kiküldött. Beszédjének tárgyát a politikai helyzet alkotta, illetve a választási törvény javaslat, melyet egy oldaláról (30 éves kor) különösen éles kritika tárgyává tett Tisza grófnak legjobban kijutott a kritika éppen nem válogatott szavaiból, melynek nem egy hangja erősen diszonans volt. Kisédes forcsán hangzott az érettségizett — buta kölykökről — való megemlékezése, melynek gyűjtő fogalma alá a társadalom mily nagy részét zárta alá, magyarázni is fölösleges.

A beszéd különösen az elmaradt tömeg sztrájkjának megokolása akart lenni. Hiába minden. Előbb kellett volna óvatosságnak bánni a végső fegyverrel, — ma is azt mondom. — Gyenes Dextó javaslata, mely a többi gyűlési javaslatok mintájára készült, megnyugtatóval veszi tudomásul a sztrájk elmaradását s kimondja, hogy a munkásság bizalommal adózik az intézőség iránt.

Szép és impozáns volt a gyűlésen, hogy nem rángattak oda olyan tárgyakat, melyeknek felvételéhez s lekirosnyolásához semmi érdek sem fűzi a munkásosztályt. Hatásos volt a békés szótosszólásra felszólító epilógus is, melyet minden népgyűlésen szerszerez refrainképpen kellene hangoztatni, hogy az emberi jogok fokozatos kivívása az emberi — társadalom békés munkáján semmiképpen sem csúszhat. Ez a legszebb közlésem, mely igazi öntudatosságról s jogokra való rátermettségről beszél bizonyítottan minden szenvedelmes beszédnél s egoista törekvéssnél.

S a sok ember békésen szótosszólott.

Kritikus.

— Az új tanfelügyelő. Szirmai Miksa a kir. tanfelügyelőség új vezetője a napokban elfoglalta állását. Nagy reményekkel nézünk az új tanfelügyelő működése elé, aki eddigi exponált helyén belényesen is igen értékes munkát végzett a magyarosítás terén.

— Seide ezredes bucsuja. Seide Beszót a nagykanizsai 20. honvéd gyalogezred parancsnokát tudvalegleg kiűzni érte, amennyiben dandárparancsnokként lépett elő. Ebben a minőségben távozni városunkból s midőn mi egyeztetni örülünk az előlépésének, mátrészről igazán sajnáljuk, hogy a népszerű ezredes elhagyja körünket. Az ezred tisztikara 'énekes bankettet adott tegnap este a tisztai étkezőben, amelyen elbucuztak népszerű parancsnokától. Az ezredes még pár napig marad közöttünk és azután elfoglalja új állomáshelyét.

— Estély a Társaskörben Szombaton este újból megnyiták a társaskör termét, hogy a téli kedélyes összejöveteleket még egy utolsó táncestével megtoldják. A bójtba mélyen benyúló datum nem vette el a szórakozni szerelők jókedvét s akik összejöttek igen jól érezték magukat a fosztelen családias jellegű estélyen. A tánc egész reggelig tartott s a társaság vidám hangulatban töltött estével zárhatta le a téli mulatságok sorozatát.

— A Szentegyház közgyűlése. A nagykanizsai izr. Szentegyház f. hó 16-án d. u. 4 $\frac{1}{2}$ órakor tartja évi rendes közgyűlést a hitközség tanácstermében. Előzetesen Mózes halálának évfordulójára alkalmával ünnepies istentisztelet tartatik az izr. templomban. F. hó 13-án lesz a szentegyházi gondnokok és választmányi tagok választásának a napja — Minthogy több tagság üresedett meg elhalálozás miatt, a választás előző megvalósulásnak igérkezik. A gyűlés tárgysorozata: 1. Előjárásági jelentés az 1912. évről. 2. Az 1912. évi zárszámadások előterjesztése. 3. A 13-án történt választások eredménye 4. Indítványok.

— Hamis ötkoronások. A megyében újabb időben rájöttek, hogy igencsak hamis ötkoronás van forgalomban. A nyomozás eddig nem vezetett eredményre, de annyit sikerült a csendőrségnek kideríteni hogy elhagynak Csakortnyáru rejtőzik a pénzhamisító banda.

— Iparos tanonc-iskolák a patronázsok szolgálatában. A helybeli iparos és tanonciskolák előadói legutóbb tartott értekezletükön elhatározták, hogy a patronázs jellegét veszik fel s a felügyelettel az egyes osztályfőnököket bízzák meg Ennek az ötvös intézkedésnek meglesz a kedvező hatása, mert éppen azok tehetnek legjobban a fiatalokról bűnösök megmentésére, akik általában foglalkoznak velük s alkalmuk van védeniük tetteit más világításban látói s így nagyobb hatást is gyakorolhatnak rájuk. Ez a példa azt hiszem követeire talál a többi tanonc-iskolánál is.

— Új iskola a határszélien. Stridóváron ebben a hónap határszéli faluban a kormány 8 tantermes szép iskolát emeltet. Az iskola építkezése 116.829 K. 87 fillér volt előirányozva s az árlejtést március 26-án tartják meg Zalaegerszegen az állam-építészeti hivatalban. Bizony fontos kulturális érdek kivívása, hogy a határt minél több modern berendezéssel iskolával erősítsük, mert manapság a kultúra a nemzetek védőbástyája.

— A nagykanizsai Kath. Legényegylet 1913. évi március hó 16-án vasárnap d. u. 4 órakor saját helyiségében (Kazinczy-utca 8. sz.) rendes évi közgyűlést tart. Tárgysorozat: I. Titkári jelentés 1912. évről. II. Zárszámadás, költségvetés előterjesztése, orvul kapcsolatban a felmentvény megadásáról. III. Alulnok, úszitkar, választmány és számvizsgálóbizottság megválasztása. IV. Indítványok.

— Kávéházak tisztántartása. Sokszor szótvetettek már azt a törhetetlen állapotot, hogy a kávéházak nem igen helyeznek súlyt a tisztaságra, a vendégek kényelmét egyáltalában figyelembe nem veszik. Kávéházba azért megy az ember, hogy a napi munka után pár percet ismerősei körében töltsön, átolvassa az újságokat és fűtődjön. A mi kávéházaink ezt mind figyelembe kívüli hagyják. Mikor a vendég délután kávét iszva, akkor jut a kávésnak eszébe, hogy sópörtessen. A sok felzáruló nap, piszok nem csak bosszúságot okoz a vendégnek, de az egészségét is fölösleg veszélyezteti. A szellőztetés igazán gyatra és a füstöt vágni lehetne. Ha már a kávé elmulasztja azt a kötelességet, melyet vendégünk iránt, akkor városi szabályrendelettel kellene őket rászorítani a tisztaság fokozottabb megtartására.

— Lopás. Özr. Kohn Gáspárné Petőfi-ut 1. sz. alatti lakásáról elloptak 2 drb. ezüst zását. A tettest nyomozza a rendőrség.

— Oszendhaborítás. Az éjtel egy Déri Ferenc nevű egyén bezörgött Sági Józsefné lakására s bebucátást kért. Az asszony megremült s természetesen nem akarta beengedni a toladokú idogant. De ember erre sértő kif-jezésekkel illetve az asszonyt s b-verte az ablakát. Az ügynek a bíróságnál lesz folytatása.

Szerkesztői üzenetek.

Soló, H. Verse jön. Alak és tartalom tekintetben egyaránt ügyes, hangulatos. Nem puzta zagyalék, melynek minden sorához köztársaságra való glossza szükséges.

Os. L. Veszprém. Örömmel üdvözöljük. Minél többször halljuk szavát! A multkor az első szóban megréftél bennünket a saját démona. De mások jobban jövöhöz a javítatlanokra! Talán még volna ott néhány jó munkás! Invitáljta őket nevünkben?

P. K. Nem tud az irni, ki azt írta! Ha még egyszer alkalmatlankodik, csuffa tessük — lekötöljük!

S. H. Tölkök kér tanácsot, hogy, mit tegyen, mert nagyon mélyen alszik! Am legyen! Itt a recept: — jöjjen a Sugár-utra lakni, a Weiser gyár közelébe.

326/1913./végrb. szám.

Árverési hirdetésny.

Alulírott bíróság végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a nagykanizsai kir. járásbírószáknak 1912 évi V. 1-66/1. 1997/1 68/1, 138/1, 133/2, 126/1 számú végzése következtében Steiner és Löwy, Pal Ester Béla Központi öngyelőző szövetekezet, Berger Fal Elő tresseni borovicska részvénytársaság, Kapovári öngyelőző szövetekezet, Palugyai F. és fia javára 159 K. 30 f., 246 K. 30 f., 350, 350, 850, 88 K., 53 K. 50 f., 417 K. és 189 kor. 60 fill. s jár. erejéig fogantatosított biztosítási végrehajtás után le és felöl foglalt és 2681 kor. becsült kárvárási berendezések stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak. Mely árverésnek a nagykanizsai kir. járásbírószáknak 1912 évi V. 1065/2 számú végzése folytán tökéletolesek és járulékaik erejéig Nagykanizsán (Fő-ut 15 szám.) leendő eskütölelésre 1913. évi március hó 13 napjának délelőtti 9 óraja határidővel ki-üztesik és ahhoz a venni szándékozők oly megjelzőssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. §-a értelmében késpénzfizetés mellett, a legtöbbet igézőnek becsorán alul is el fognak adani. A mennyiben az előtervezendő ingóságok mások is le- és felöl foglaltak és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. LX. t.-c. 120 §-a és a v. n. 20. §-a értelmében ezek javára is elrendeltetik. Kelt Nagykanizsán, 1913. évi február hó 96. napján.

Maximovits György
kir. bírósági végrehajtó

HIRDETÉSEK.

Aspirin-

E világszerre ismeri fájdalomcsillapító szerre igen gyakran súlyosabb kezelésmóddal helyettesítik. Hogy valódi fájdalomcsillapító legyen, csak a Bayer Aspirin-Tablettát vegyük, az alábbi rajzban látható eredeti csomagolásban, 11 ásvécso 20 főgrammos tablettával ára K. 1.20.

Minden tablettán rajta van az Aspirin szó.

MEGHIVÓK

oddig még nem létezett nagy választékban jutányos áron készítettnek

Ifj. Wajdits József
könyvnyomdájában.

Vidéki megrendelések gyorsan elintéztetnek.

Husvétii hirdetések
— olcsó díjzabás szerint vessz fel —

Iparosoktól,
kereskedőktől,
iparvállalatoktól,
pénzüntöktől,

Zalai Közlöny kiadóhivatala
Nagykanizsa, Deák-tér 1.
Az alkalmi díjzabás a március hónapban megjelent
bármelyik számra érvényes.

Magvakat tavaszi elvetésre

ismert kifogástalan minőségben szállít

MÜHLE ÁRPÁD

kertészeti és magtermelési telepe **TEMESVÁR 41. SZ.**

— Alapított 1875. —

Dusan ábrákkal ellátott főárjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve

Aspirin-Tabletták

(a közismert fájdalomcsillapító szer)

Hogy bizonyos legyen az ember, hogy csakugyan a valódi Aspirint kapja, mindig A pirin-Tabletta formában kell, hogy kérje. Ezek eredeti csomagolásban, 1 üvegcső 20 férogrammos tablettával K. 1,20-é-rt, kaphatók. Minden egyes tablettán rajta van az Aspirin szó.

Farbenfabriken vorm. Friedr. Bayer & Co.
Eberfeld und Leverkusen
b. Mülheim am Rhein.

A SZÉKESFEHÉRVÁRI M. KIR. ÁLLAMI MÉNTELEP KATONAI PARANCSNOKSÁGA.

134. szám.

SZV.

Árlejtési hirdetmény.

A székesfehérvári m. kir. állami méntelep katonai parancsnokságához tartozó székesfehérvári, komáromi, nyitrai és nagykanizsai méntelep osztályok ménállománya részére 1913. április 1-től december végéig szükségelendő zab biztosítása iránt a székesfehérvári m. kir. állami méntelep számvevőségénél **1913. március 17-én délelőtt 9 órakor** nyilvános írásbeli árlejtés fog tartatni.

Körülbelüli szükséglet a székesfehérvári osztály részére 1900 métermázsza, a komáromi osztály részére 1000 métermázsza, a nyitrai osztály részére 1200 métermázsza, a nagykanizsai osztály részére 60 métermázsza zab.

Az ajánlatok 1 koronás bélyeggel látandók el.

Bánatpénz 5%.

Közelebbi feltételek a székesfehérvári m. kir. állami méntelep számvevőségénél, valamint megnevezett méntelep osztályok parancsnokságánál megtekinthetők, honnan az árlejtési hirdetmény kívánatra megküldetik.

Székesfehérvári m. kir. állami méntelep katonai parancsnoksága.

**Jó
olcsó
egészséges**

az igazi családi kávét. Ez Kathreiner Kneipp-malickakávéfőzőnél bebizonyul, ha minden háziasszony oly óvatos, hogy a bevásárlásnál mindig a Kathreiner nevet hangsúlyozza és csak olyan eredeti csomagokat fogad el, amelyek ezt a nevet és Kneipp plébános arcképi mint védjegyet viselik.

un. c.

**HIRDESSZEN A
„ZALAI KÖZLÖNY”-BEN**

A gyermekek kiválóan fejlődnek vele és nem szenvednek emésztési zavarban

Kitűnően bevált hányós, bélfurug, hasmenés stb. esetén.

A bel- és külföldön sok ezer orvos ajánlja.

**Gyermek-
liszt**

Lajobb táplálék egészséges és gyomorhajos gyermeknek.

Erősítő gyógyszerárakban és drogeriákban.

Diet. tápláló szerek gyára

KUFEKE R.

Wien I. és Bergedorf-Hamburg.

Kufeke-féle

Kufeke-féle

ZALAI KÖZLÖNY

Megjelenik hétfőn és csütörtökön.

Előfizetési árak: Egyszer 10 korona, féléve 6 korona, egyévi 2 korona 50 fill. — Egyes szám ára 10 fill.

Felolvasó szerkesztő:

SZELE ELEMÉR

Főszerkesztő:

KEMÉNY LASZLÓ

Szerkesztőség és kiadóhivatal Deák-tér 1.

Telefon: 182. — Hirdetések díjszabás szerint.

Nemzeti dal.

— Munkások márciusi ünnepén. —

Tette magyar, hi a haza!
Uj nemzeti dalt mondok, —
Itt az idő most vagy soha,
Kivívni, hogy ez a haza:
Legyen szabad és boldog!

Nem a rablánc és nem a kard,
A kik most hadakoznak,
A kookát máshelyt vetik el
A munka lesz az, a mivel
A népek vívni fognak!

Tudások szűk szobáiból,
Gyárakból, műhelyekből
Hajnallik majd ki a sugár:
Mi a vitás jövőkre száll,
Ez buktat s ez emel föl!

Rabok legyünk vagy szabadok?
Választ rá tett alakban!
A mik vagyunk: az a haza,
S szabadságunk jövőnk dala
Zeng minden munka zajban.

A magyar név itt is szép lesz,
Hiszem én az Istenem!
Csodatevő nagy hatalmad.
Itt ne nyerne diadalmat?
Óh magyar honszerem!

Magyar munkások, véreim
Ki kérdezné tőletek:
Hogy a ti jó, himezetlen,
Egyszerű ép szivetekben,
Van-e hazaszeretet?!

Munkára hát a hazáért,
S a hazához oly híven:
Hogy azt soha semmi szóra
„Sehonnai bitang“ módra,
Ne adja el senki sem!

Tette magyar hi a haza!
Uj nemzeti dalt mondok, —
Itt az idő most vagy soha,
Kivívni, hogy ez a haza
Legyen szabad és boldog!

Szaboloska Mihály.

Március 15.

Hogy milyen nagy, korszakos, nemzeti és emberi célok vívták meg vértelen csatáikat azelőtt 65 esztendővel, csak az időnek messze távlatán, e szép szabadságjogok élvezése közben éreztük. Pedig a haladó, a rohanó idő mindent megkoptat. De e szent jogok nagy jelentőségét, nélkülözhetetlen voltát az idő se el nem koptatta, se fényét el nem homályosította. Pedig a március 15-én kiküzdött népjogok megszenteltetésére sok visszaélés történik. A szabad sajtó, a szabad gondolat ellen legkivált. Mélységes elkeseredéssel olvassuk azokat a vakmerő, óimikus, minden nemzeti tradíciót fitymáló, sokszor meggondolatlan, sokszor elvetemült hangu újságírókat, melyek egyre szélesebb területen megsokasodva és egyre merészebben és hangosabban valóságos káromlásai a sajtószabadság szent jogának. Nem. Uraim! A sajtószabadságot Petőfi a népjogok e fanafanatikus harcosa, nem ilyennek gondolta. Meg ne mord említeni te retrograd, te reakciós ember azt, hogy a gondolat szabadság és annak letéteménye se a sajtó ellen akar-

Bánhidi Kata nótája.

III.

Kata azokkal az ő gyönyörű, beszédes személynél hosszasan rándézt, aztán nyugodtan így szólt:

— Nézzé, kedves Vince, erre a kérdésre, melyre csakugyan nem voltam elkészülve, sem igent, sem nemet nem válaszolok. Maga nagyon szeret mulatni, képes lesz-e erről, ha nem is egészen, de legalább részben lemondani? Nem lesz-e ezután is a duhajkodás kedvesebb? Mert, ha mindent, de a teljes elhagyatást nem leuék képs elviselet. Maga hozzá van szokva ahhoz, hogy a lányok dédelgessék, én ehhez sem értek, s meglehet, hogy magát e kérdésre nem a szerelem, hanem az általam megsértett hiúság készítette. —

— Esküszöm . . .

— Kérem, nem akarom bántani, mondtam, hogy meglehet. Látja, nekem senkim sincs, helyettem más nem gondolkodik, de szerencsére 12 év alatt megtanultam önállóan gondolkodni. Már pedig az olyan lépés, melytől mindkettőnk boldogsága függ, érdemes arra, hogy jól megfontoljuk. Azért tessék egy ajánlatot. Kerüljük, ne lássuk egymást egy fél-évig. S akkor majd kérdezze meg a szívét, hogy érdemes lesz-e az a kérdést megismételni. Most pedig már én játszottam, most folytassa maga.

— Hogy kívánhatja azt, hogy én most játszam?

— Hiszen nem haragszunk egymásra, el sem

utasítottam, csak felfüggesztettük a dolgot egy fél-évre. No játszó! Az én kedvemért!

— A maga kedvéért?

Vette a hegedűjét, felhangolta s elkezdett játszani úgy, ahogy az Isten tudni engedte. Szerelme, lelke háborgása varázsolta elő a hangokat:

Ablakomban mit sutog a felsevél?

Kikönyöklök, úgy halgatom, mit beszél.

Azt beszéli, azt . . .

úgy sirt, úgy riit a szárfaja a kezében:

. . . sutogja szívemnek:

To is lány vagy, hiába is szeretlek!

A köv-iköz pillanatban pedig ott esüdtök

Kata a keblén, azt ölelte, s szólanul egymás szemébe nézve, olvaták ki onnan azt a nagy boldogságot, amit szívük érzett. Hiába volt meg Kátában a nyugodt megfontoltság, a szíve lögyözte.

Néhány hét múlva megesküdték s egy évre rá, midőn Vince egy héti távollét után hazakerült, őres volt a fűszek. Csak e levél várt rá: „Kedves Vincém! Isten látja a lelkemet, hogy vérző szívvel mondok bueust, s hajrom itt nagyon rövid boldogságom kedves tanját. Visszamegyek atyámhoz. Szívemben harag nélkül, könnyelműséget megbocsátva teszem meg e nehéz lépést ama csaknem biztos tudatban, hogy számomra ezzel az öröm és boldogság virága örökre kivesszett. Megmondtam, hogy a mellőzést ki nem bírom. Tudta ezt, s mégis uspokra,

sőt „gy-egy hétre is magamra hagyt! Nem kívántam, hogy karibuzivá legyen, de a nagyon gyakran ismétlődő egyedüllétet sem bírom elviselni. Őszetett kézzel könyörögtem most is, hogy ne menjen el! Kiment. Én is eljöttem. Nem illünk össze. Azt hiszem, nagyon kedves lesz azon ajánlatom, hogy váljunk el. Akkor legalább szabadon élhet. Isten vele! Boldogtalan Kátája.”

Először megdöbbsent, aztán elkezdte önmagát korholni, majd vigasztalni. Megharagudott az asszonyka. Cudarság is az, amit én csinálok! Egy ilyen aranyos teremest annyiszor magára hagyai! Aztán miért? Semmiért! Egy lump kompániáért, amelyik csakund-pakk nem ér annyit, mint ennek egy szemevillanása, „gy mosolya! Pfaj! Szégyeld magad Vince! No ezután nem így lesz. Ma kioldozd magad, holnap pedig átmező és hazahozod. Félsz, hogy nem fog sikerülni? D-ohogy nem, eddig is sokszor sikerült már a kibékülés.

Pedig most az egyszer még sem sikerült, mert az apcsa elutazott, a családok pedig csak annyit tudtak, hogy a feleség egy hét előtt elutazott Budapestre.

Leverten jött haza. Most érezte csak igazán, hogy mennyire szereti, mikor elvesztette.

Két nap múlva utána ment, de a rokonok titkolódtak, s napok teltek el, míg végre megtudta, hogy Kata St. fordóba ment. Ő is követte. De minél közelebb ért annál jobban rettegott atóf az eshetőségől, hogy nem fog megbéklülni.

nál fellépni: de valóban, nem osodálkozunk azon, ha egy-egy hírlapi epetermek, melynek nyilvánosan kitűnő célja az, hogy az utóaknak, rikkanosok által terjesztve, nagy üzletet lásson, — néptömeget igazat, a társadalmi rend ellen támad, megsérti legszentebb eszményeinket hazug és tendenciózus minden szavában és nincs előtte semmi szent, — ez ellen erősen fellépni akarnak.

Bármily destruktív kártevő a sajtónak ez a kínóvása, mégis milyen mérhetetlen haszna van a gondolat szabadságnak! Az a fejlődés, mely a rendi Magyarországból egy Európában bátran megálló, modern kultúr-országot teremtett, hatvanöt éves munkásságának eredménye s szívós munkája között nem lehetnek el a sajtó irányítása, segítségével, munkája nélkül. Nemzethaladásunk őlesztője, aspirációink terjesztője, a közvélemény megalkotója volt és maradt. A mai kultúrhaladás nem lehet el szabadsajtó nélkül. Rakjál bilincset a szabad gondolatra és meghal minden ami eddig élt.

Március Idusán a nemzeti kredóban azt a címet adták ezelőtt hufvanót évvel: „Mit kíván a magyar nemzet?” — és lerakták alapját a mai Magyarországnak. A képviselői rendszer akkor válik országos jelzővá. És ma a márciusi akármily kinyilvánuló beszéjének a destruktív elemek, vagy azok, akik előtt a római jog jelszava minden közdologban a nemzeti világitótorony: az állam biztonsága a legfőbb törvény, az ez év márciusában megszülető jogkiterjesztés is az 1848 márciusi eszmék hatása. Milliő embert eresz-tünk az alkotmány sáncába. Hogy ez a jogkiterjesztés nem nagyobb, azt az okos előrelátás a római jog principiuma diktálta. A szellemes Rollandné mondotta, mikor a vesztő-helyre vitték: „Szabadság! Mennyien vissza-élnék veled”, akik az alkotmány sáncain

Tudta, hogy Kata mennyire boldogja annak a nótának, s hogy kikemlelhesse, betanította a cigányokat és másnap — arcát eltakarta, s fekete szemveget használva — leszte a haték. Előget látott.

— Ilka, hozd fel az ebédet, ma sem megyek le. Alig távozott a leány, halkau kopogtak az ajtón. Kata megsepepnt.

— Ki az?

Vince lépett be. Nem szólt, hanem odaletta magát Kata lábához, átölelte s úgy rebegte:

— Bocssás meg!

— De Vince, az Istenért, keljen fel! Minden pillanában jöhet a cseléd!

— Nem addig, míg meg nem bocssasz! Hi-szen csak most tudom, mennyire szereltek! Sohsem maradsz többé magadra! Soha! Mint a hú kutya, úgy foglak követni, lesni fogom a mosolyod, a kacagásod, s elvesztőd idő lesz rám nézve, mit nem melletted fogok tölteni! Meg akarsz-e, meg tudsa-bocsátani?

— Egy feltétel alatt!

— S az?

— Ha felhozat egy hegedőt s eljátéssa azt a cudar, azt az aranyos nótát!

(Vége)

most kint rekedtek, azok között esetleg megtalálhat volna talán azokat, akiket Rollandné apostrofál. Egyel több ok arra, hogy óvatosak legyünk.

Mínél több jelség mutatkozik, mely a márciusi eszmék kultuszát közömbösíteni szeretné: annál többünknek kell részt venni a márciusi ünnepeken, hogy igyünk a hazafiság kasztáliai forrásából. Üdvözöljük március 15-ének lelkes ünneplőit. Áhítva várunk minden szép meglepést, szót, mely a keblekből kitör, minden szép gondolatot, melyet hazafias ihlet sugall. Hiszen nemzeti eszméinket úgy is be akarja borítani az internacionalizmus zavaros iszapja.

Iskolai misszió.

Irta: Szabó Béla, néptanító.

Husvára nagyarányu iskolai agitációt készít elő a „József Főherceg Szantórium Egyesület” Tanító-és tanítónők nemes buzgóvága apellá, hogy segédelmükkel husvét áldozásra stóllíts fel az iskolák vidám gyermekhadát a legszentebb eél: a tudóbetegek megmentése érdékében

Kétségtelen, hogy: az iskolai misszió sikerülti fog lényesen. A gyermek lélek fogékony minden szép iránt és kelló kiiktatás mellett a gyermekvilág nagy-szert és eredményes munkát fog végezni beteg kis pajtásai érdekében. Bajtunk, tantestületi tagokon a sor, ránk hárul a feladat, hogy szeretetteljes agilitásra serkentük kis tanítványainkat, megértetvén velük mi fajta veszedelem is tulajdonképp a tudóbeteg és micsoða munka az, amelyet filléreikkel istápolhatnak?

Ezeknek a soroknak az a célja, hogy kollégáimat és kollégáimot szeretettel buzgóvágra serkentsem. „Szantórium Egyesület”-tíz estendő példátlanul keféves munkája megördömi, hogy testestől-lelkestől segítőd szegődünk. Nincs mása a magyar kulturális vagy emberbaráti mozgalmakban annak a munkának, melyet az „Egyesület” nagydróv szellemiáktörő csupa szív élöké Lukács György dr. vezetésével a tudóbeteg lektódeséért kifejtett Háttalan talaj a magyar ugar különösen báliátlan ha valóban komoly, önzetlen munkára hív a tórágot.

Ha tal a nagy emberi célon túl az általános érdekekön, a közjón a magnak a tanítóvága bajjaira tekintünk, akkor is hódolattal kell meghajolnunk a „Szantórium Egyet” munkája előtt hiszen egyedül a gyulai szantóriumban 287 tudóbeteg tanító és tanítónő nyert elhelyeyést idáig. De a tanítóvága elő-rangu úspnevelő hivatásainak megbecsülését kell látnunk abban, hogy az egyesület vezetősége éppen most törött ki 1000 koronás pályadíjat, felhívva a tanítóvágot arra, hogy pályanunkát készítsenek, amely kiiktassa az iskolák mestereit a tudóbeteg elleni ismeretek népszerű terjesztésére.

Ily körülmények között a magyar tanítóvága teljes ambicióval kell, hogy a közebe vegye a husvét misszió ügyét. Az egyesület gyújti ível aljunkt valamennyiünköz és rajtunk a sor, hogy szerető szóval megértessük kis tanítványainkkal: mi lesz azokból a fillérekéből amelyekkel a „Szantórium Egyesület”-nek adóznak? Biztos vagyok benne, hogy szeretettel megértetjük gyermekeinkkel, hogy fillérekkel a ház rózsáit fogjuk elntövetni a beteg magyar akörök, hogy könnyeket száruunk fillérekkel és életet mentünk biztos vagyok benne, hogy kincseket hozhat-nak össze a szent munkára és a tanítóvága munkája örök hállára kötelezi le az igazi nemzeti munka meg-értőd és megbecsülőt.

Mert újra mondom nem a politikai „szaválás”

az igazi nemzeti munka, annak a munkának van értéke, amely kulturában gazdasági javakban erőstti a hasát. Az emberanyagán nem lehet nagyobb kincs egy országnak. Az Ember istápolása, az Ember meg-mentése: ez az egyetlen becsületes politika, ennek a sászlója alól nem hiányozhat egyetlen tanító, egyetlen tanítónő sem.

Esdékli kérossal, gyújtvérekkel jó hoztók tanítók a tudóbeteg ellátás mozgalom Nyissátok meg szíveteket és az apostolok lelkesedésével készítsétek elő a husvét missziót.

Isten áldása legyen munkátokon, amellyel a legzebb intézmény megértődív nevelték a kiedeket és fillérekéből új olárokat emeltek a humanitásnak.

A szabadságnapjának anekdotái.

— Hatvanötével ezelőtt.

A nagy francia forradalom legemlékezetesebb napjain Bastille lerombolásakor és a királyi párnak Párisba internálásakor is, — megtergett a — vicc.

— A külesocskát, De Lamuy, a'külesocskát, — mikor a parancsnok jóvalidusával a tömeg közé lövetett.

Nem éhezünk többé! Felünk van a pék, a pékúe, — énekelte s cöceselők célozva a királyi párra, mikor a szerencsétlen XVI-ik Lajost és szép hívesét Párisba kísérte.

A mi vértelen szabadságnapuk sincsen viccek nélkül.

Emlékeztünk ezekről 65 év múlva.

1.

Mikor nem kellenek okos emberek.

Nemzeti emlékenyünök: 1848. március 13. kor-szakalkotó eseményehez tudvalegyőleg a március 13-iki bécsi forradalom adta meg a lökést. A forradalom kitörésének híre a Pilvax-kávéház csakhamar megelt igazott, forróugó közönséggel. Petöfi volt az első ki tötte serkenté az ifjuságot.

Klancz Gábor értesülvén a történetéről a Pilvaxba sietett s komolyhanqu szép beszédben arra inté az ifjuságot, hogy a bécsi hírek igaztó hatása alatt ne ragadtassa el magát valami meggondolat-lanságra.

Az inté beszéd után egy fiatal iró, Sökey Károly odanött az asztalra s így szólt:

— Nagyon szépen, nagyon okosan beszélt Klancz polgártárs, de most olyan idöket élünk, hogy nem kell az okos emberek tanácsára hallgatni!

S nem is hallgattak. Másnap márc. 15-én el-hangzott a „Talpra magyar”, s az ifjuság felszabá-dította a sajtót százados béklyóiból.

II.

A márciusi napok humorából.

A márciusi napokban a Kristóf-térnen két fiatal-ember találkozik.

— Szabados! — mondja az egyik s jól hátha áti barátját.

— Egyenlőség! — válaszol a másik s vissza-adja a hátbüret!

— Testvérség! — kiált ezután miaduktató s mosolyogva kezét szorítanak.

III.

A demokrácia.

A társadalmi válaszfalak, amelyek hosszú stá-zadok keresztül részekre tagolták a nemzetet, 1848. március 15-én egyre összeomlottak. Egyenlő lett mind-jeink „polgártárs” csupán és semmi egyéb.

Jellemző az akkori demokratikus fölfogásra az a kérvény, amelyet Pálffy Albert „Március tisztező-dike” című lapjának a megindítása alkalmából Zichy

Ferenc grófnhoz, a helytartótanács alelnökéhez intézett. A kérvény így szól:

Zicsi Ferencnek

Posten.

Polgár aleltölöl!

Miután a szerkesztésem alatt megjelenő lapot a postán is szétküldöm akarom:

Megkérem önt, hogy ezen ügyre vonatkozó rendelkezést mielőbb kiadja és így alkalmat nyerjen arra, hogy hivatalos kötelességének egyik ágát teljesítse.

Pálfi Albert.

a Március tizenötödike szerkesztője

HIREK.

Március 15.

Irta: Fejér Győző.

A nagy uemes harc már régóta lezajlott, kezéből a magyar lelette a kardot, Helyébe a kaszát, oke szarvát vette, S azt a nagy tusát tán rég el is feledte. A békében élő nemzet nyugodalmát Harca törő vágyak csak alig zavrák, Bár nem is egészen, — teljesült a vágya, Kivirták az öök: van már szabadsága!

A legdrágább kincsod meg van már Magyarom, Élhetz függetlenül, élhetz már szabádon, Szegre akasztathod már az ősi kerdot, Nemzeti jogokért nem kell azt forgatnod, A béke napját élvezheted végre. A munkára éjet — napot egybe téve; Bármibe fogsz: áldás legyen a munkádon, Hogy lehallt nyakadnál a rabszolgá — járom.

S mert a szíved titkon rég epedett érte: Rabsorsodól végre kiemelkedtél te, S hogy bilincseidet onna lerávtu: Búnsz vagy most arra Európa — szerte! Nagyságod és neved nem kisebb mint régen, Szabad, művelt nép vagy mindenki szemében, Ilaszteretted, ősi világségd Rágóta virágzó nemesi erényed!

De kik megszerették ezt a drága kincset, Mely eszgedt szívedbe újabb reményt hintet, A kik megmutatták az igót földet: Már régen az anyaföld takarja őket! Szerre e hazában itt ott egy dom, árok S jellesen sírhalm emlékeztet rájuk, Kevés van közöttük, kiknek pora felett Látható emléket emelt a kegyelet.

Legyen mindegyik sír a kegyelet sírja, Melyre magyar népknek hulló könnyét sírja, S mert sebünkre a könny bizalmasot és írt hoz; Járuljunk mindnyájan a nagy közös sírhoz; S a nemzeti hála rögéből forra Koszorunkat tegyük s szent sírhalmora, S lángoló ajakkal, lelkesedve itten Tegyük nagy szent esküt, igaz hittel:

Ti porladó hősek, hazánk vértanui Nemes példátokon fogjuk megtanulni, A haza szerelmét, a szabadságvágyat, S gyűlölet halálig, ki ellennék támad... És ha vértanunk szellemohajtása Szólitni fog minket vérs áldozásra: A szent zászló mellett kitartunk egy szálíg, A míg minden magyar szabaddá nem válik!

— Az Irod. és Műv. Kőr. március 15-i ünnepélye Szombaton délután 5 órakor tartja az Irod. és Műv. Kőr. szakosás március 15-i hazafias ünnepélyét a Polgári Egyelet nagytermében a következő műsorral: 1. Hymusz. Énekli a Kőr Dalárdája. 2. Ünnepi beszéd: Mondja Cavalloni Sándor, főgimn. tanár ur. 3. Hónfi-dal. Huber Károlytól. Énekli a Kőr Dalárdája. 4. A hazaszeretetről. Irta: Szabolcska Mihály. Szavalja Sió Margit k a 5. Szózat. Énekli a Kőr Dalárdája.

A főgimnázium ifjusága szintén ünnepélyl emlékezik meg március idusáról. Az ünnepély műsora a következők: 1. Hymusz. Énekli a főgimn. énekkar. 2. Ünnepi beszéd. Mondja Körsi István VIII. o. t. 3. Március 15-én Irta Ábrányi Emil, Szavalja Szukics Béla VIII. o. t. 4. Szózat: Énekli a főgimn. énekkar. 5. Március Idusa. Felolvassa Radics Kálmán VIII. o. t. 6. Az volt tavasz... Irta: Jácab Odón. Szavalja: Pollák Lajos VII. o. t. 7. Rákóczi induló. Előadja a főgimn. zene s énekkar.

— Egyházi hírek. Tancsok Kátáná Csurgóról Keszthelyre, Bándy Ferenc Zalamerenyéről Csurgóra, Biricz János Káptalanfőről Zalapetendre, Kiss István Zalapetendről Zalamerenyére, Végli József Zalacsentbálszról Sümegyre, Mayer Dózsaótr Balatoncsicséről Zalacs-gvárra, Udvardy Gyula Zalaszegváról Halotnoscsicsára kápláni minőségében áthelyeztettek.

— Keresked. és iparkamarai közgyűlés. A soproni kerületi kereskedelmi és iparkamara 1913. évi március hó 18-án (kedden) délután 4 órakor a kamara gyűléstermében (Lackner Kristóf-utca 3. szám. 1. emeleti) rendes közgyűlést tart. Urein József s. k., k. ir. tanácsos, kamarai elnök. A tárgysorozat 15 pontból áll, melyek között nagyon sok közérdekl. és meggyenket közelebből is érdekl. dolgot szerepel.

— Tanítóink a tudósbetegéért. Minden elismerésünk kísérje a városunk tanítótsága által letkessen megindított iskolai gyűlést, mely oda irányul, hogy a József királyi herceg szanatorium egyesület által fenntartott szanatoriunk és rendelő intézetek védettjeinek, emberbaráti alapot gyűjtsenek. Az egyesület, mely a tanítótságot érre az emberbaráti munkára felhívta, méltó a tanítók támogatására. Hiszen gyógyintézetben 283 tanító és tanítónő a halálos kórral vívódva, részeseit a gyógyításban. Valóban sokat a megcsót sirból ragadott vissza az életnek, az az egyesület; mily szép és foganatos nevelési eszköt erre felhívni a figyelmet. Minden elismerésünk kísérje városunk tanítótságot ezért a szép misziójáért!

— Gyermektanulmányi kongresszus Budapestben. A modern pedagogia és gyermeknevelés szemontjából egyaránt tanulságos kongresszus kezdődik Budapestben f. hó 17-én. A kongresszus a nemban az első és uttóró a munkássága s célja, hogy necsak a tanterfiakat, és pedagógusokat bírja egyöntetű eljárássra, de a szülőket is megismertesse az újabb modern nevelési irányokkal. A kongresszussal kapcsolatban gyermektanulmányi kiállítás is rendeznek, mely a köv. 7. csoportra oszlik. I. csoport. Pszichológiai kísérletezésre szolgáló eszközök II. csoport. A tanulók orvosi vizsgálatára vonatkozó eszközök kiállítás. III. csoport. Gyermekorvosi kiállítás. E csoportot rendezi a Társadalmi Múzeum igazgatósága. IV. csoport. Az alkotó munka alkalmazásának módjai és eredményeinek bemutatása a) a kised-óvódnában, b) az iskolában. V. csoport. Gyermektanulmányi termékek és képeskönyvek bemutatása. VI. csoport. A modern nevelő iskolák bemutatása. VII. csoport. A Gyermektanulmányi Múzeum gyűjteményei A kongresszuson a nagykanizsai összes iskolák képviseltek magukat. A kiállítás kongresszus iránt bővebben érdeklődnek s azon résztvenni akarnak abbéli szándékukat a kongresszus előkészítő bizottságnak bejelenthetik. (Budapest VIII. Öllői ut 16/b) A bizott-

ság intézkedett, hogy a kongresszura felutazók a pensziókban és szállodákban kedvezményes ellátásban részesüljenek.

— Tavaszai állatösszeírás Zalában. A minden érben eszközlendő állatösszeírásra vonatkozólag a földmiveltésügyi miniszter rendelete alapján Zalavármegye alispánja az összes járási fozszolgabírákhoz és községi előjáróságokhoz terjedelmes rendeltet becsátott ki, mely szerint a haszonállatok a folyó érben is, a közös legelőre való kinajtas előtt összeírandók. Az összeírásnak a külterületekre, vagyis a tanúakra és uradalomokra is ki kell terjednie a ide tartozik, a szállítási forgalomban levő állomány is. Minden község ösazeírási lapját két példányban kell kiállítatni s azt legkésőbb március hó végéig kell a járási fozszolgabírának beküldeni. A fozszolgabírák a kellő ellenőrzés után az egyik példányt folyó évi április hó 15-ig a vármegye alispánjához tenjeltik fel, míg a mávikat a járási megőzóságok bizottsághoz utalják. Az összezsedett lapok május 1-ig a földmiveltésügyi miniszterhez terjesztendők fel. A gazdaságszűsget fel kell világotatni, hogy az összeírás nem szolgál ádkövetés céljára, hanem csupán a gazdaságszűsget érdekében történik.

— Szombat és vasárnap március hó 15. és 16-án az „Edison” színházban nagyon érdekes és tanulságos előadás lesz, fényes és gazdag műsorral. A másor 7 remek képből fog állni, melynek mindegyike a kuenotografának remeke. 2 nagy érdekesség dráma keret bemutatásra és a többi kiegészítő műsor. Az igazgató-ág nem kimél sem költséget, sem fáradságot, hogy a n. é. közönségnek minél élvezetesebb és kellemesebb estélyt szeressen. Mindig a legújabb és legszebb képek kerülnek bemutatásra. Azért az „Edison” színházat mindenkinek szives figyelmébe ajánljuk.

— Az újjáépülő Balatonfüred fürdő. Balatonfüredről közlik velünk: A balatonfüredi fürdőtelepen szakadatlaul folyik a munka, hogy a meghatározott időre mindeu készen legyen a fürdő-vezeték befogadására. Az inpozás fürdőházban már a szerelők kezdik dolgoziki, hogy a szerelés nem csekély munkája után a további belső munkálatok végezhetőek legyenek. A Klottid udvar helyén épült új szálloda tetőzetét szintén most építik és rövidesen itt is a belső munkálatokra kerül a sor, míg közben az Erzsébet-udvar és a győzterem átállítására folyik serényen, eltekintve az egyéb kisebb munkáktól. Nem kell jösetheiség annak megállapításához, hogy aki Balatonfüred fürdőt tavaly látta és az idén is felkereszi gyógyulást adó forrásait, még saját szeméinek sem mer majd binni, hogy rövid pár hónap alatt ily megföld változáson mehetett át az ősi Balatonfüred.

Szerkesztői üzenetek.

Os. L. és N. E. — V. Minden jón. Oská minél gyakrabban. Öv minden munkátsunknak.

Ha hangodtat hallom... No, nem valami szép lehet, ha csak egy tud róla irni.

Nyugalom. Oda löt, örökre!

Hallgass meg az egyszer! Szóljon hozzá szűben, akkor talán meghallgatja többször is. De így alig.

P. V. és N. A. H-ban. Cikkek lapunk komoly irányja ellen valók. Kéziratokat nem adunk vissza.

Kávé, tea, malagaszőlő, maronj mandula, datolya, vérnarancs, citrom, füge, meggyórót egyben és postacsomagoként legolcsóbban szállít Ed. Obernyik son Fiume.

MEGHIVÓK

eddig még nem létezett nagy választékban jutányos áron készíttetnek

Ifj. Wajdits József
könyvnyomdájában.

Vidéki megrendelések gyorsan elintéztetnek.

Husvétii hirdetések
= olcsó díjazás szociál. voz fol =

iparosoktól,
kereskedőktől,
iparvállalatoktól,
pénzürelvektől,

Zalai Közlöny kiadóhivatala
Nagykanizsa, Deák-tér 1.
Az alkalmi díjazás a március hónapban megjelenő bármelyik számára érvényes.

Magvakat tavaszi elvetésre

ismert kifogástalan minőségben szállit

MÜHLE ÁRPÁD

kertészeti és magtermelési telepe **TEMESVÁR 41. SZ.**

— Alapított 1875. —

Dusan ábrákkal ellátott főárjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve

Aspirin-Tabletták

(a közhírtéi fájdalomcsillapító szer)

Hogy bizonyos legyen az ember, hogy csakugyan a valódi Aspirint kapja, mindig a pirin-Tabletta formában kell, hogy kérje. Ezek eredeti csomagolásban, 1 üveges 20 féligrammos tablettával K. 1.20-ért, kaphatók. Minden egyes tablettán rajta van az Aspirin szó.

Farbenfabriken vorm. Friedr. Bayer & Co.
Elberfeld und Leverkusen
b. Mülheim am Rheine.

A SZÉKESFEHÉRVÁRI M. KIR. ÁLLAMI MÉNTELEP KATONAI PARANCSNOKSÁGA.

134. szám.

SEV.

Árlejtési hirdetmény.

A székesfehérvári m. kir. állami méntelep katonai parancsnokságához tartozó székesfehérvári, komáromi, nyitrai és nagykanizsai méntelep osztályok ménállománya részére 1913. április 1-től december végéig szükségelendő zab biztosítása iránt a székesfehérvári m. kir. állami méntelep számvevőségénél **1913. március 17-én délelőtt 9 órakor** nyilvános írásbeli árlejtés fog tartatni.

Körülbelüli szükséglet a székesfehérvári osztály részére 1900 métermázsza, a komáromi osztály részére 1000 métermázsza, a nyitrai osztály részére 1200 métermázsza, a nagykanizsai osztály részére 60 métermázsza zab.

Az ajánlatok 1 koronás bélyeggel látandók el.

Bánatpénz 5%.

Közelebbi feltételek a székesfehérvári m. kir. állami méntelep számvevőségénél, valamint megnevezett méntelep osztályok parancsnokságainál megtudhatók, honnan az árlejtési hirdetmény kívánatra megküldetik.

Székesfehérvári m. kir. állami méntelep katonai parancsnoksága.

**Jó
olcsó
egészséges**

az igazi családí kávé. Ez Kathreiner Kneipp-malátakávéfőjéknél bizonyul, ha minden háziasszony oly óvatos, hogy a bevásárlásnál mindig a Kathreiner nevet hangsúlyozza és csak olyan eredeti csomagokat fogad el, amelyek ezt a nevet és Kneipp plébános arcképét mint védjegyet viselik.

**HIRDESSZEN A
„ZALAI KÖZLÖNY”-BEN**

A gyermekek kiválóan fejlődnek vele és nem szenvednek emésztési zavarban

Kitűnően bevitt hányás, bélfurur, hasmenés stb. esetén.

A bel- és külföldön sok ezer orvos ajánlja.

**Gyermek-
liszt**

Legjobb táplálék egészséges és gyomorhajos gyermekeknek.

Kapcsoló gyógyszerárakban és drogeriákban.

Diet. tápláló szerek gyára

KUFEKE R.

Wien I. és Bergedorf-Hamburg.

Kufeke-féle

Kufeke-féle

ZALAI KÖZLÖNY

Megjelenik hétfőn és csütörtökön.

Érkezési Árak: Egész évre 10 korona, félre 5 korona, egyévi 2 korona 50 fill. — Egyes szám ára 10 fill.

Felolvasó szerkesztő:

SZELE ELEMÉR

Főszerkesztő:

KEMÉNY LÁSZLÓ

Szerkesztőség és kiadóhivatal Deák-tér 1.

Telefon: 102. — Hirdetések díjazásba szerint.

Az érdem elismerés kategóriái.

A közelmúltban két kitüntetésről olvastam a hivatalos lapban. Az egyik szürke, semmitmondó hétköznapi kitüntetés, valahol a felvidéken talán Abaujban egy népiskolai igazgató arany érdemkeresztet kapott negyven évi szolgálat után a népnevelés terén szerzett érdemei elismerésül. Érdekesebb a másik kitüntetés. Banda Marci megkapta a királytól ugyancsak az arany érdemkeresztet a zene népszerűsítésének érdeméért. Ez a két királyi elismerés egy szembe állítva egymással érdekes reflexiókat érejt meg bennem.

Nálunk a rendjeladományozás mindig bizonyos kategóriák szerint történik. A rendjeleket nem az érdem nagysága, hanem a társadalmi állás minősége szabályozza. Szent István rendet csak a legelőkelőbb társadalmi állású ember kap. Lipót rendhez már könnyebb hozzájutni. A vaskorona és Ferenc József-rend a diplomás emberek rendjele s a magasabb rangú hivatalnoké.

Az arany érdemkereszt a koronával, vagy anélkül a kishivatalnokoké, tanítóké stb.; az ezüst érdemkereszt ugyancsak a koronával és anélkül az altiszteké, kisiparosoké, munkásoké. Ez így rendjén is van. Ha már

mindenben különbségeket állít fel a társadalmi előítélet, miért lennének éppen a rendjelek kivétel ezen általános szabály alól. Nem is illene az ékes gyémántos Szt. István csillag a kék munkás zubbonyhoz, míg az ezüst kereszt szerényen meghúzódik a kisiparos fakó kabátjában.

Csak hogy a kategóriák soha sem helyesek, nincs meg bennük a logika. Ha már különbségeket teszünk, akkor már vigyázzunk a különböző rétegek érzékenységére. Ha a miniszterelnök ebédet ad, igen vigyáz arra, hogy a meghívottak lehetőleg homogén elemek legyenek; a főispán ur miniszter vendége mellé nem a vármegyei 5 öd aljegyzőt ülteti.

Ezek az urak rendkívül tapintatosak felfelé s igen illetudóak és csodálatos, ha maguknál alantasabban beszélgetnek, tárgyalnak, vagy más dolguk akad igen leereszkedők s minden finomságuk, tapintatuk cserében hagyja őket. Pedig tudniok kellene, hogy a kisebb társadalmi állású ember amugy is elfogult a magasabb rangúak társaságába s érzékenysége annál nagyobb, minél nagyobb a kettejük között fennálló társadalmi különbség.

És mégis mennyire kényesek ezek az

urak egymás közt, annyira nincs érzékük a lefelé való tapintatban, ami pedig szintén hozzá tartozik a politikai éleslátáshoz.

Előre is hangsúlyoztuk, hogy nem akarunk személyeskedni és nem nézünk le egy foglalkozást sem s épen azért megadnók Banda Marcinnak a gyémántos érdemkeresztet a csillagokkal is, különösen, ha jó kedvünkben vagyunk, de a mi érzékenységünk tiltakozik az ellen, hogy egy 40 év óta működő, nemes kulturmissziót teljesítő népiskolai igazgatók ugyanazzal a kitüntetéssel bosszúságnak nyugalomba, a melylyel Banda Marci a népszerű cigányprimás, aki a kegyelmes uraknak cigányosan huzta a fülébe a szemből-szebb magyar nótákat, míg végre legfelsőbb helyre is eljuttatták annak a hírért, hogy nincs több olyan cigány mint Banda Marci. Hiszen nem irigyeljük mi tőle sem a keresztet, sem az aranyat, de ha a miniszter ur méltatlankodik azon, ha csak a Ferenc József-rend lovagkeresztjét kapja, mint például az ő titkárja kap, akkor szabad a szegény népiskolai igazgatónak is gondolkodni azon, hogy a cigányprimás munkája és az ő kulturmissziója egy elbírálásban részesül. Bizony így értékelik nálunk a kulturmunkát.

A barátok.

Arról beszélgettünk, hogy a modern életben semmi ereje nincs már az emberek barátságának. Mindenki elmondta a szomorú tapasztalatait erről a kérdéssel s majdnem valamennyien megcsalt és hátulról elhagyott barátoknak bizonyították ezek az emberek, a kik most csodálatos megváltással emlékeztek vissza azokra, akikkel egykor együtt üldögéltek eszünkint.

Egy öreg ur, a kinek bőséges tapasztalatai voltak, kissé melankolikusan simogatta hosszú, fehér szakállát. Bizony — mondta — vége azoknak az időnek, a melyekben az emberek az egymás iránti való jóakarattal fűzte össze. Ma mindenki, a kivel szóba áll az ember, arra spekulál, hogy elvegye megtakarított pénzecskéinket, vagy kihasználja azokat az összeköttetéseket, melyeket egy élet folyamán szerzettünk.

— Ön pesszimista — felelte neki fekete hajú, javarokból férfit. Az emberek nem mindig hasznosak. Olykor hűk és ostobák is.

Az öreg ur mosolyogva nézett rá.

— Bocsánat — mondta — a generális szabály az, hogy a barátok hátlenek lesznek hozzánk, melyet roszra fordol sorsunk. A bőség és szerencse napjában úgy követnek bennünket, mint az árnyék. A legszívesebben a vizes ruhához hasonlítanám őket: úgy tapadnak az emberhez, nem lehet őket leválasztani. De higgye el nekem, hogy abban a pillanatban,

a mikor a balsors betekint háznak ablakán, menten felszáradnak ezek a ruhák. Könnyű letápní őket testünről.

A feketehezu ember a fejét rázta. Nagy sugárzó szeme volt ennek az embernek s könnyű volt kitalálni róla, hogy azok közül való, a kik nem ismernek el semmiféle teóriákat az életben, mert csakugyan sokat láttak, sokat tapasztaltak s mindig azt látták, hogy az élet állandóan megcsufolja az elméleteket.

— Nem, uram — mondta — ez nem generális szabály. Szó sínes róla.

— Ugyan — vetette vissza türelmetlenül. már a latin közmondás is azt mondja

— A közmondások nem bölcsességek — mondta most a feketehezu ember. A barátságról azt mondják, a mit ő.

— És igaz is, amit mondanak. A mig jól megy a sorsunk, sok barátunk van, ha vesztészek érnek, egyedül maradunk igaz-e uraim?

A körülölközök fordult, mintha szavainak meg erősítését várta volna tőlük.

— Igaz, igaz — hangzott mindenfelől. Ez a szabály.

— Engedjenek meg, ez volt a szabály. És megengedem, hogy egyforma gazdaságu emberek között ma is így van a dolog. De nekem van egy eszem, a mely a modern barátokat jellemzi.

A történetet mindenki hallani akarta.

— Ne várjanak valami komplikált esetet, mondta. Nagyon egyszerű. Az én barátaim még ma is hűségesek lennének hozzám, ha véletlenül szegény ember maradok. A szegénység emberei szegődtek hozzám. Tetszettem nekik a vidámságom, elevenségem mulattatta őket. Mondhatom, hogy nem vesztettem el ezt a tulajdonságomat. De a barátaim közül egy sem maradt meg.

Szegény ember s nyílos, nehéz gondok közt áltem családommal. Arra gondoltam a mire a legtöbb szegény ember gondok, hogy befolyásos embereket kell szerezni, ha érvényesülni akar az életben. Gazdag emberek lehetnek demokratikus bajlándóságai is a mint mondani szokás, megengedheti magának azt a fényűzést, hogy szegény barátokat tartson. Mondhatom, hogy ellágyultam nem egyszer az ar és mély-séges rokonszenvem, a melynek jeleit tapasztaltam. Barátom elhalmozott mindennel. Ha észre vette, hogy csakély keresetem elfogott, a legcsudálatra méltóbb Öggyességgel, bámulatos gyöngyökkel juttatta el hozzám a segínyt. Ilyenkor így szólott:

— Nem. Nem fogadhatom el. — A viláért sem.

— Elfogadok — mondta ő mosolyogva. El kell venned. Majd megfizeted egyszer.

— Egyszer? Mikor? Én sohasem fogom megfizethetni.

— Dehogy nem — mondta mosolyogva. Bizonyos, hogy gazdag ember leszel.

Ez a két kitüntetés egybeállítva érdekes fényt vet a mi viszonyainkra. De amint Banda Maroi nem tehet arról, hogy arany érdemkeresztet jutott, épúgy az a derék igazgató tanító sem okozkodik rajta sokat, hogy ő és a oigányprimás, hogyan jutnak egy kategóriába. Talán nem is vett tudomást róla, nekem azonban alkalmat adott rá, hogy a kategóriák helytelen alkalmazásakor ismét egy adattal szolgáljak.

Sz.

A Szentegylet közgyűlése

Goldmann Samu ünneplése.

Goldmann Samu a nagykanizsai izr. hitközségnek másodkántora és a Szentegyletnek titkára. Zajtalan munkásságban, kötelességének hű teljesítésében tisztelet és szeretettel környezve töltött el hivatalában 50 esztendő — fél századot. Ritkaság számba menő héber tudománya, a hitközségi élet minden ágának alapos ismerete élő lexikonjává avatta őt a felekezeti élet szívevényében. A helybeli és környékbeli hitorsosok mindegyikét ismeri, tudja a rokoni kötelekeket, melyek őket egymáshoz fűzik, apjukat, nagyapjukat ismerte a patriarcho koru férfiu.

Mint a Szentegylet titkára közvetlen érintkezésben volt a segélyre szoruló inaségy népoztállyal és nálánál derültebb kedélyű, nyájassal pénzkiosztót képzelni se lehet. Egy-egy enyelgő szóval józud anekdotával veszi le a panaszkodónak lelkeröl a bánatot. Vigasztaló szót, tanácsot — sőt kálacsot is minden szegénynek juttatott a jó Goldmann bácsi.

Valahányszor azt mondta, hogy egyszer gazdag leszek, figyelmesen néztem az arcát. Valami titkolt gony volt a szemében, mintha azt gondolta volna:

— Nem drágám. Te mindig ilyen nyomorult szegény kis örög maradsz!

Csudálatos, de igaz, hogy ez az ember valóssággal örökösödött lépteim felett. Hú volt hozzám, gondos, kedves és előzékeny. Szeretett, mint a hogy igen nemes emberek tudják csak szeretni egymást, vagy a hogy igen okos apák szeretik fiaikat. Ha valami üzleti vállalkozásba fogtam, örökösödött fölöttem s ellátott tanácsaival s ha utra indultam, így szólt hozzám:

— Vigyázz! A fejedt kidugni veszedélyes.

Nem dugtam ki a fejemet a viszálytalan magamra, boldog voltam, hogy ennyi onszelenségre leltem az életben, a mely egybekötve oly kevés jót juttatott. Nem gondolhattam egyebet mint, hogy ez a barátság a tiszta rokonszenv megnyilatkozása s a hűség valósgós intézményévé formált megjelenése.

— Úgy van — mondtam magamban, neki semmi érdeke nincs, hogy így bánjék veled. Szegény vagy, nincsenek befolyásos barátaid.

— Ez higyjék el, egyszer egy nyári északán vereséget írtam a barátságáról. Rossz vers volt, de őszinte érzésekkel teli. A vereslábat sautikáltak beane, de sziv dobogott minden sorában.

A veresárk minden a magamtólja emberrel a szegénység tetőpontját jelent. Olyan állapotot, melyen túl már csak véletlenek segítenek. És a véletlen megjelent nálam. Egy sorajegyzetet kibukták!

Nemrég a hitközség, most meg a Szentegylet ünnepelte derék tisztivélőjét; azaz fejtekte ki megbecsülését és munkássága elismerését, hogy az egyesület tiszteletbeli tagjúl választotta és erről díszes oklevelet fogja számára kiadni Az ősz titkár meghívta köszönte meg a nem keresseti és nem várt kitüntetését. Az az okirat lesz — ugymond — továbbra is a kapocs köte és a Szentegylet közt, melynek nemes célját egész utolsó leheltéig fogja szolgálni.

A közgyűlés lefolyása így történt. E hó 16-án d u önnepi istentisztelet volt, a bötes törvényhozónak, a nagy humanistának, a viláig tanítómesterének. Mőzesnek halála évfordulója alkalmával. Dr. Neumann Ede főrabbi ezt az alkalmat ragadta meg, hogy Goldmann Samu felszázados mőködésére rámutasson és arra tovább is isten áldását kérje. A mely gondolatokkal ékes beszéd mély hatással volt a hívő lelkekre.

Azután a hitközségi tanácssteremben Dr. Ollop Mór elnöklete alatt tartatott meg a közgyűlés, melyet az elhunyt választmányi tagokra való visszamelekezésével nyitott meg. Majd Barta Lajos hitk. titkár olvasta fel a költői szépségekben gazdag évi jelentést, melyből megtudjuk, hogy e humánus egyesület 8 és 1/2 ezer koronával enyhítette a szegények nyomorát Dr. Ollop elnök köztesztését kiváltó szép beszédében vázolta Goldmann Samu titkár felszázados mőködését. Előterjesztette a választmányi javaslatát, hogy a közbeségelésben megőregedett titkár érdemeinek elismeréséül tiszteletbeli tagnak válassza meg a közgyűlés. Blankenberg Imre tag pártoló felszólalása után a közgyűlés zajos

A társaság kacagott. Az öreg ur nyugtalanul feszengett a széknén.

— Nos, mondta — most már csakugyan minden meg volt, hogy a barátságunk megerősödjék.

— Tőved — felelte a fekete ember. Attól a pillanattól fogva megsztint a barátságunk. En mindent megtettem, hogy megőrizsem barátom jó akaratát és voalmát. De nem sikerült?

— Nem? Miért nem?

— Nem tudom, de attól a perctől fogva, mintha kiserőlték volna barátomat. Felém se jött. Elhanyagolt. Unalmas voltam neki.

Az urak csendesen ültek a maguk elé nésték.

— Nem értem — szólt a közmondások embere.

Hihetetlen a mit mond.

— Nem. Így volt szöröl szóra. És ha ma husz év múlva visszagondolok erre a dolgra, azt kell hinnem, hogy a legtöbb gazdag ember nem is keres barátokat. A barátok egyenrangúak. Egyforma jogaik és kötelezésekük vannak és ez unalmas. Azt hiszem, hogy a legtöbb gazdag ember nem is barát, hanem protektor.

A fehér saakállu öreg ur nevetést és a fejét rázta.

— Nem, nem — mondta — nem ismerlek olyan közmondást, mely megerősítené.

— Subaj — felelte a fekete ember, ha az Isten éltet bennünket, ötven év múlva kialakul ez a tudás az emberekben s akkor meg lesz a közmondás is.

Omitron.

lelkesséssel éljenzettel járult hozzá a javához. A f. hó 13-án megejtett választások elnöké ugra egyhangulag Dr. Ollop választatot meg. Uj gondnokok lettek S. Richard és Löwe Adolf.

Végül Ebenapanger Leó indítványozta, hogy az elnöknek évek óta kifejtett őszinte és eredményes mőködésért jegyzőkönyvben mondjon köszönetet a gyűlés. Tánthatóság kedvesséssel fogadtatott el. Erre a gyűlés végül

A nagykanizsai Deák szobor

Mult számunkban megemlékeztünk arról Deák Ferenc szobrát Sőjtőn a Tarányi parkjában akarják elhelyezni. Semmi kifogásunk kegyeletes — törv. ellen. A hazá bölcséle edesse minél több emléket az országban a méltó születése helyét a szobor jelölje. Most azonban a megyében két helyen is olvassuk szoboromról (Légrádon Zrinyi szobort, emelnek) fűvel látom, hogy a mi városunknak mintha meg kell érseke egyrészt a mult kegyeletes emlékezőlása, másrésztől a város esztétikai irányát.

Alig van a vidéknek városa, ahol nem valami szobor, még akkor is, ha az illendőt nem volt, vagy országos vonatkozásban volt a szobor. Emlekezünk csak, hány város emelt Kosztolányi, hány város tisztelte meg nagy fiát egy-egy lélekkel s mi nem tudtunk találni egyetlen olyan, aki méltó lett volna rá, hogy szobor hirdetését a egyben Nagykanizsa város kegyeletes emlékezősét. Eltekintve mindentől, ha Zala megye került volna ki nagy ember, még akkor is jóni kellett volna arra, hogy a várost egy „munkás emlék gazdagítsa, hogy legyen valaminek a látsza felelme, ami az idegent is kellemesen tölti el.

Pozsonyi Mária Theresia szobra, Kőszeg Mátya szobra, Kassát Rákóczy szobra tesztet, hát ha már nem vagyódnak ekkora dícsőség, a hazá bölcsélele talán mi is tudnánk anyaghoz mért emléket állítani. — Talán nem fogja elbírni, hogy nekünk csak arra a példát, ami a régi gimnázium talán ékeskedik.

Egy város szobor nélkül olyan, mint a szoba kép nélkül. Csak járunk benne anélkül, hogy képzet, szemünknek megnyugtatót látnánk. Kultúr népek már nagyon sokat adnak az utca emberjára s nem igen keresik az emlékezőket a szoboralkozásokat. Egy kisebb tér szoboreszterekkel, egy-egy obeliszkkel, műttal, oszloppal meg a szemnek is, a léleknek is. Itt nem is megtesztelnek, hogy rendezetlen teret szobrok nélkül meg, hogy egy fejlődő, épülőfélben lévő város a dissztét végzése s azután jőjön a kultúra, az illuzórikus leme. Egyet azonban nem lehet egyelőre kivül hagyni a ez a mult kegyeletes emlékezőlása.

Nem akarunk beletudni abban, hogy nekünk ne legyen szoborunk mire az új gimnázium, hogy az új színház felépül. Pár év szivós munkát után talán meghozza a kívánt anyagi eredményt, de a hazá bölcsélele nemcsak Sőjtőre s nemcsak Zala megye egész nemzetét minden kegyeletes emléket megtesztelhet nyerni az ország társadalmi javára, hogy Nagykanizsa városa magára maradjon Deák szobrára való gyűjtésén. Deák egyéniségét a hazá bölcsélele nem lehet egyelőre kivül hagyni a ez a mult kegyeletes emlékezőlása, mint manapság. Sokan vannak Deák hívei, akik szivesen áldoznak politika és nemzeteti ideájuknak.

Hizsen ellenvethető valaki, hogy előbb a színházat, templomot építsék fel, csinálják meg a csatornázást, kövezést és világlítást és azután ráérünk a szobrokra. Véleményem szerint erre nemcsak, hogy nem érünk rá, de sőt már el is késtünk. Most újabb alkalom kínálkozik Sztóbról szobrász nagylelkű ajánlatával, talán neki közömbös lenne, hogy a szobrot Zalamegye hol állítja fel a talán Nagykanizsának is szívesen rendelkezésére bocsátaná művészetét.

HIREK.

Felhős este.

*Eljött az alkony, Ránk ült az este.
Felhősfosztlányok uszálnak szerie. —
Sötét alkonylepel borítja a tájat
Ásítva kelnek a fekete árnyak.*

*Csillag szeme bágyadt. Arcán felhőfátyol!
Ezüstszínű holdfény pislog a homályból! —
Míntha minden minden elmúlni akarna!
Míntha minden minden-búsan haldokolna!*

*Örök elmúlásnak búj árnya kísért meg.
Borzong lelke mélye. Sejtelmek kísérik!*

*S im a hatvány holdnak sápatag sugára
Megtöri a felhőt. — Mosolyog a tájra.*

NEMES ERNŐ.

Lapunk legközelebbi száma Nagytombaton este fog megjelenni, amikor is arra fogunk törekedni, hogy egy terjedelemben, mint minőségben kitűnő anyagot szolgáltatassunk t. olvasóink kezébe.

— **Virágvasárnap.** Tegnap ünnepelte a római kath. egyház Jézus bevonulását Jeruzsálembe, amikor is a nép örömjongva fogadta azért, hogy pár nappal később már „Feszítsd meg!” kiáltással halált kérjen fejére. A régi szokásos híven a nagymisén elneveltek az ezen napi passiót, amelynek egyes előadásai igazán nagyban hozzájárult a hívők áhitatának emeléséhez.

— **A tavaszi vásár.** A mai nap volt Kanizsán a szokásos tavaszi vásár, amely az előbbi évek vásárainak élénkségétől és forgalmatól egy kicsit sem különbözik. Már a kora hajnali órákban megindult a körültekintő községekbe a vándorlás Kanizsa felé és nemcsak a vásárosok lármája verte föl az utcákat, amelyeken ember ember hátán telong s még a dühöngő szélvihar sem hátráltatta őket. Különösen a marháknban és lovakban volt szoktatlanul nagy fölhatás.

— **Fehérmű gyár Keszthelyen.** Abból az 1800 millió koronából amellyel Magyarország a külföldi iparnak adózik, a legnagyobb összeg a textil iparra esik. Mintegy 500 millió korona. Rengeteg pénz ez! Itthon fogása nagy nemzeti érdek. Ezt az érdeket szolgálja Krausz és testvérei fehérmű gyára is Keszthelyen. A gyárat 8 évvel ezelőtt alapították. Akkor kizárólag háziiparosokból dolgoztatták. Az első évben 35, 1912-ben már 280 volt a háziiparosok száma. Mult évben a forgalom annyira megnövekedett, hogy a régi rendszer nem tudták ezt lebovnyolítani, ezért elhatározták, hogy teljesen modern gyárat építenek, olyat amely hazánkban az egyedüli, de joggal állíthatjuk, hogy Ausztriában is ilyen ka-liberű fehérműgyár kevés van. Maga az épület 10 m. széles és „mataterei 4% m. magasak, igeu

világosak és egyszásgeek. A gyárban 120 munkás dolgozik, az otthon dolgozó háziiparosok száma mintegy 300, úgy hogy a gyár részére nemcsak a városban, de az egész környéken igen sokan dolgoznak. A munkások napi átlagos keresete 2 K 50 f. A fehérműgyár mellett egy a legmodernebb gépekkel felszerelt gőzmozós létesítmény a tulajdonosok, amely egyrészt az új ingeket tisztítja, másrészt pedig a privat publikum részére is tisztítanak. Erre a célra külön osztályt rendeztek be, amely hivatta van a keszthelyi, illetve balatonparti városok publikuma és vendéglősei részére tisztítani. A gyár ezen a téren a legnagyobbak és a legmodernebbek egyike. A közönség tehát nem kénytelen Csehorstágból hozott fehérművet járni. Megkapja a Balaton nagy arányokban fejlődő városában, Keszthelyen is.

— **Gyászhi.** A következő gyászjelentést vetők: Bartos Szilónia férj. Maehler Istváné, Bartos Anna. férj. Markovich Bóláné, Bartos Erzsébet férj. Dr. Oselko Eleké az egész rokonság nevében fájdalommal jelentik, hogy hön szerett nagybátyjuk s nevelőatyjuk Bartos Géza fogtechnikus áldásos munkás életének 50-ik évében a halotti szentség feladása után 1913 évi március 15-én este 6 órakor rövid szenvedés után elhunyt. A boldogult hült tetemei 1913. évi március hó 17-én délután 5 órakor a a Zrínyi Miklós-utca 40. számú gyászházban a róm. kath. egyház szertartásai szerint beszenteltetnek a a helybeli róm. kath. temetőben levő esaládi sírboltban örök nyugalomra helyeztetnek. Az engedélt szent mise-áldozat a helybeli plébánia templomban 1913. évi március 18-án reggel 8 órakor fog a Mindenhatóknak bemutatni. Nagykánizsa, 1913. évi március hó 15-én. Ád J. Uram örök nyugalmat néki!

Veile társadalmunk egy értékes tagja dőlt ki az élet közből s hajtás. potolhatatlan vesztéség; nagy-számu barátaira, nése is, kik emlékét kegyelettel őrizik meg szívükben.

— **A megántsztviselők közgyűlése.** A nagykanizsai megántsztviselők egyesülete vasárnap délelőtt tartotta közgyűlését László Vilmos alelnök vezetésével. A közgyűlésen mintegy százan jelenek meg, köztük szép számban az újonnan belépett útsztviselők. László Vilmos elnöki megnyitójában üdvözölte a tagokat és változa az egyesület fontosságát. Österreicher József titkár részletes jelentésben roférált az egyesület mult évi működéséről, melyek köz legfontosabb az új otthon alapítása. Az egyesület szakelődásokat rendezett, támogatott állástalan megántsztviselőket. Szociális jelentőségű akciót fejtek ki a vasárnapi munkaszünet, a gyakornoki fizetés és az állásközvetítés ügyében. A titkár jelentést dr. Miklós Daxos egyesületi ügyész hozzászólása után helyesléssel veték tudomásul. A lefolytatott választáson az üresedésben levő elnöki állásra Lendvai Vilmos, az Elnök magyar általános biztosító társaság nagykanizsai vezérigazgatójának titkárát választották meg. Az újonnan megválasztott elnök a munka emberének mondotta magát. Átétele, ugymond, a tisztviselő pálya minden nehézségét, ismeri a tisztviselő társadalom bajait, melyért szívesen dolgozik. A közgyűlés az elnök áttetésével fejeződött be.

— **Siketnémák felvétele.** A siketnémák váci kir. orsz. intézetében a következő 1911—1914. tanévben több ingyenes alapítványi hely üresedik meg. Ezekre min. rendelet értelmében az egész ország területéről lehet folyamodni. A kérvények f. évi május 1-ig a váci intézet igazgatóságához köldendők be. Folyamodhatnak 7—10 éves siketnémák és olyanok is, akik 10 éves koron túl siketltek meg. A kérvényhez mellékelendő: anyakönyvi kivonat, orvosi bizonyítvány, himnbóltási bizonyítvány, hatósági kimutatás a családi és birtok állapotáról és megánsztviselői bizonyítvány. — Az orvosi bizonyítvány és a hatósági kimutatás irásipai az int. igazgatóságá-

gától kérendők, aki azokat díjtalanul küldi meg. Az intézetben óvoda is van. Ebben 5—6 éves siketnémák vétettek fel. — Bővebb felvilágosítással szívesen szolgál a váci országos királyi intézet igazgatósága.

Szerkesztői üzenetek.

— **Márc. 15.** Nem közölhető. Különben is esztendőkre állított munkatársaink ilyen irányú versekkel.

— **Dalok ajkank.** Hamis a hangja, ne daloljon.

— **Ha tudnál!** Mi sem vagunk rá kíváncsiak.

— **Nem közölhetők:** Tavasszi dal ... Jégvirágok...

— **A L. Szép** cikke huavéti számunkba került veséceiknek s klasszikus verse is.

HIRDETÉSEK.

Aspirin-

E világszerte ismert fájdalomcsillapító szerit igen gyakran súlyosabb kórtípusok helyettesíti. Hogy valódi készítmény kapjunk, csakis.

Aspirin-Tablettát vegyünk, az alábbi rajzban látható eredeti csomagolásban, 11 átlagos 20 mg-os tablettaival ára K. 1.20.

Minden tabletta rajta van az Aspirin szó.

MILKA

KITÜNO ALPESI TEJ-
CSOKOLÁDÉ

Suchard

MEGHIVÓK

eddig még nem létezett nagy
villanásokban Jutányo's áron
készítetnek

Ifj. Wajdits József
könyvnyomdájában.

Vidéki megrendelések gyorsan
elintéztetnek.

Husvétii hirdetések
— Olcsó díjsszabás szerint vessz fel —

iparosoktól,
kereskedőktől,
iparvállalkozóktól,
pénzügyesektől,

A
Zalai Közlöny kiadóhivatala
Nagykanizsa, Doák-tér 1.
Az alkalmi díjsszabás a március hónapban megjelölt
bármelyik száma érvényes.

Magvakat tavaszi elvetésre

ismert kifogástalan minőségben szállít

MÜHLE ÁRPÁD

kertészeti és magtermelési telepe **TEMESVÁR 41. SZ.**

— Alapított 1875. —

Dusan ábrákkal ellátott főszerjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve

Aspirin-Tabletták

(a köztismeret fájdalomcsillapító szer)

Hogy bizonyos legyen az ember, hogy csakugyan a
valódi Aspirint kapja, mindig A pirin-Tabletta formában
kell, hogy kérje. Ezek eredeti csomagolásban, 1 üvegeső
20 félgrammos tablettával K. 1,20-ért, kaphatók. Minden
egyik tablettán rajta van az Aspirin szó,
Farbenfabriken vorm. Friedr. Bayer & Co.
Eberfeld und Leverkusen
b. Mühlheim am Rhein.

Mutatványszám ingyen!

JÓ PAJTÁS
a legkedvesebb képes gyermeklepel.

Kiadóhivatal:
FRANKLIN-TÁRSULAT
Budapest, IV. Egyetem-utca 4.
Előfizetni lehet a kiadóhivatalban
és minden ábragyűjtőkönyvben.
Működési ár negyedévre: 2 K 50 L.

Mutatványszám ingyen!

Fizessen elő
a Vasárnapi Ujságra!

A VASÁRNAPI UJSÁG

a legrégebb, legkedveltebb
illusztrált hetilap.

ÖTVENNYOLCOZADIK ÉVFOLYAM

Szerkeszti HOITSY PÁL.

előfizetési ára: egész évre 20 korona,
félévre 10 korona, negyedévre 5 korona.

Mutatványszám ingyen.

Előfizetéseket elfogad

a „Vasárnapi Ujság” kiadóhivatala
(FRANKLIN-TÁRSULAT)

Budapest, IV., Egyetem-utca 4. sz.

Jó
olcsó
egészséges

az igazi családi kávé. Ez Kathreiner
Kneipp-malátakávéfőjénél bebizonyul, ha
minden háziasszony oly ovasol, hogy
a bevásárlásnál mindig a Kathreiner
nevet hangsúlyozza és csak olyan eredeti
csomagokat fogad el, amelyek ezt a
nevet és Kneipp plébános arcképét mint
védjegyet viselik.

szg. 2

HIRDESSZEN A
„ZALAI KÖZLÖNY”-BEN

A gyermekek kiválóan fejlődnek
velo és nem szenvednek emésztési
zavarban.

Különösen bevált hányás, bélturur,
hasmenés stb. esetén.

A bel- és külföldön sok ezer
orvos ajánlja.

Legjobb táplálék egészséges és
gyomorbarajos gyermeknek.

Kapható gyógyszerzetárakban és drogeriákban.

Diet. tápláló szerek gyára

KUFEKE R.

Wien I. és Bergedorf-Hamburg.

ZALAI KÖZLÖNY

Megjelenik hétfőn és csütörtökön.

Előfizetési árak: Egyszer 10 korona, féléve 6 korona, negyedéve 2 korona 60 fill. — Egyen szám ára 10 fill.

Felolvasó szerkesztő:

SZELE ELEMÉR

Főszerkesztő:

KEMÉNY LASZLÓ

Szerkesztőség és kiadóhivatal Deák-tér 1.

Telefon: 192. — Hirdetések díjazásában szerint.

Husvét.

Főlséges ünnep.

Az eszméiben és bűneiben megrögzött ókor, ez a gőgös zsarnok még egy utolsót, egy nagyot lélekezett s hatalmas, ölműsúly kezével halálra ütötte az Istenembert, aki megtagadta bálványait, szeme közé vágta gyalázatosságának rongyait, bevilágított rothadó társadalmának életébe; s egy új, az összes életet gyökerében átalakító, a kegyetlen durvaságot egy szelíd, melengető érzésbe olvasztó emberszeretet diadalmának készítette meg utját.

Négyezer év betetőzése a szívek nagy Reformátorának legyilkolásával ért véget.

Az új eszme megragadta a maga első verálodozatát, hogy három nap múltán kitörjön korlátolt helyzetéből s előntse édes melegével, szelíd megadásával, fölemelő tudatával és teremtő erejével, mint egy új, forró napnak tavaszi sugárzása, a föld népeinek gondolatjárását és vérlüktetését.

Husvét a legyilkolt eszme föltámadásának szimbolikus ünnepe.

Egy fordulat, de a legnagyobb és ha-

tásban legerősebb fordulat az emberiség életében.

Első vágya volt az embernek fölenni, amit szeme látott s letörni, ami keze ügyébe esett.

Az erők és hatalmak e kísérletezése négyezer évig tartott s a négyezer év története ez egyetlen szóban leli vérengzéseinek és rombolásainak kijutási pontját, a gyűlölet.

Az ókor sokat és maradandót alkotott. Óriási hadvállalataival a föld- és népismeret tudományának meleg ágát vetett.

A rabszolgá-erő könyörtelen fölhasználása mellett az építkezés gigászi nagyságával kétségben kívül helyezé az emberi hatalmat.

Hellasz derült fényű költészetének hatása alól ma sem menekülhetünk.

A görög bölcséleti szellem első röpénéseiben, kicsi határok között, de egészben megtegte azt az utat, amely körben az elmék ma is forognak.

Phönícia ipara és a két hatalom jogtudományát alapot teremtének a mai haladásának.

De Iliász harcai, Oedipusz szomorú sorsa, Egyptom piramisai, Arisztotelezes tanítása, Jusztiniánus remek jogi fejtegetései, Phoenicia gyöngyei mind, mind egy érzésben lelik megteremtésük alapokát: az önszeretet és boszuval elegyült gyűlölet érzetében.

Csak egy jóleső, édes regének csilláma ragyog le az ókor ez általános durva arculatáról, az Orfeusz regéje, aki végtelen és gyöngéd szerelmében a poklokat járta meg, hogy az egyetlen, a kedves elrabolt hitvest visszaszerezze.

Ezt is profanizálta az ujkor operett-költészet.

A többi mint impregnálva van a gyűlölet vérével.

Szaturnusz megeszi a saját gyermekeit s Jupiter ledönti atyja trónját. Likurgusz törvénybe írja a szerencsétlen gyermek legyilkolását és Ramszesz hideg kegyetlensége csak az átszurt szívek és a csatamezők halálra gázolt tetemeinek látára melegszik föl.

Scipió könye csupán akkor csordult ki, mikor a romhalmazzá dült, alakatlan,

Krisztus.

Nem féltem én a Krisztust senkitől,

Sok hü-hós ellenségítől.

Akárhogy zúg a vihar a sötétben:

Fölkel a nap a maga idejében...

Nem féltem én a Krisztust senkitől!

Örökkévaló itt a szeretet,

Akárhogy gyűlölőködjetelek.

A háborúság, bosszúság elűlnék,

Csak a szeretet maradványgyűlöl.

Nem féltem én a Krisztust senkitől!

Örök a megbocsátás, irgalom.

Az igaz evangéliom.

Előbb-utóbb urrá lesz a szívekben.

S egyé lesz édes testvér-szeretelben...

Nem féltem én a Krisztust senkitől!

Lehet, hogy ez a nap még messze van,

De megvirrad bizonyosan!

Dalom a hajnalnak pacsvirta szője,

Csüggeteg szíveknek vigasztalója:

Ne féltsétek a Krisztust senkitől!

SZABOLCSKA MIHÁLY.

A kis Babsi.

REGELŐ.

Ez csak a családi nevet volt. Másféppen igaz nevén Máriának hívták. Elkeresztelték, mert mindenki szerette azt a kis fürge, szőke lányt.

Régebben történt már mindez. Falun, egy szép fekvésű helységben.

Nagyur, földesúr volt az édes apja. Jókedvű, puritángondolkodású magyar ember. Sokszor szidták agya-főbe az osztrákok, meg azt is, aki felmarkolta a világra a szegény magyar bajjára. Fogott-e rajtuk? Alig hiszem, mert most is csak úgy nyázzák a magyart, mint akkor régen, abban a szomorú időkben. Ócska igazság, de mindig igaz, esálynnya nem talál bele, mit a magyar menykúnék nevez.

Anya ósrégi magyar familiából származott. Meg is látszott rajta. Töröl metszett magyar asszony volt, igazi hontelny. Nem ezafél rá őseire sem érenyeikre.

A családnak még több tagja is volt. A jóságos nagyanya szelíd arca ma is előttem van hosszú letűnt idők után. Most már talán enyészett fedte el hamvait, de emlékét nem a feledés. Nem tudnánk én Szentendrémet feledni, ha akarnám is. Jóságával mélyen bevészte magát a szívembe, magyar érzésével pedig emlékezetembe, hontul szeretetembe.

De még a jó borosjenői nemes ember nővéréről sem felekezhetem meg. Ha együtt voltunk, ő is mindig velünk volt. Jobb szív, szebb lélek, még alig

élt emberi testben, mint amilyen Bády Margitó volt Szerettük is mindannyian a jó Margit nénit. Tudtuk mi azt, hogy ő mindig a miénk, a fiataloké, s nem dob reánk tőstét követ, ha vigabbak vagyunk. Ismerté ő jól azt az ifjúsívet, bohó lelket s tudta, hogy az ártatlan örömök, naiv cselekedetek még nem elítélendők.

Ez volt a mi rendes társaságunk. Az elsoroltakon kívül csak én voltam idegen a családban, azaz, talán még sem egészen. A magyar ember előtt csak az osztrák idegen, mert az ellenség. A többi az mind jó barát, a vendég meg egyenesen családtag.

Jól éreztem magam közöttük mindig. Nappal széjjel voltunk egymástól, kiki munkáját végezte, melyet kor, hivatása vállalira rakott. De este, — hej! azok a szép esték borus időkben, fátalos nemzeti napokban! — az a már ami közös idők volt, együttes beszélgetésünk emlékeztetés órái.

Nem emlékszem már mindenne, ami akkor történt, a mi ellenségétől nyugozt, fosztogatott szegény hazánkra. Sok történt akkor, a történet sebes folyamárján szomorú enlétké események zajlottak le. Egyik csapás a másik után nehezedit szegény hazánkra. A gyáva osztrák nem birt velünk, a vad oroszzt hozta a nyakunkra.

Pájo hírek jöttek hazafias reményeink csatamezőiről. Vágy és remény, lelkesnlés és rajongás egymás után halalt ki szíveinkből. A mienkét a haretlen megcsúfolták elleneink.

Ezek s ilyenféllek alkották, ami esti beszédeink rendszer témáját. Kinek jutott volna akkor észbe viga-

tömeggé égetett Karthágó egy elszenesült és megrepedezett karcosu oszlopdarabjáról nézte a saját pusztításának és gyűlöletének vértől és füsttől párologó düledékeit.

Antoniusz Oktáviánusz akkor áztatja már arcát könyvível Julius Caesar ravatala felett, amidőn Róma e dicsőségét gyűlöletből serkent ravaszágával leszuratta.

Mindenütt a gyűlölet melegit s az átok és boszu borzalmai kísértének.

Sohol egy csöndes hűs oázis, melynek árnyékát meleg és ragyogó napsugárözönben rezgő falombok vetették.

Sohol egy szálnyi rózsza, melyen nem a vér, de a szeretet könyűjének harmata ragyogna.

Sohol a szelidség s az önmegtartózkodás egy csipetnyi rügybefakadása.

Két eszmét látunk küzdeni az ókor életében.

A szabadságot, melynek csak egyéni értéke volt, célját csupán a korlátok erőszakos lerombolásában találta és nem magát emelni, de a hatalmon levő kiváltságokat a maguk szennyébe és sarába le rántani akarta.

A rendét, mely törvénybe iktatta a bűnök és gyilkosságok szabadalját és mely kifejezést adott az egyéni vad érzések korlátlanosságának.

Ugy rémlett, hogy e két eszmét egybefűzni s a jóság, a megférhetes melegében föloldani, örökre a lehetetlenségek sorába kell iktatni.

Ugy tetszett, hogy a koponyák hidegségét s a lelkiületek könyörtelenségét a szelidség medrébe terelni többé nem lehet.

Nem látszott ut, melyen az ősi nagy átok nagy sulya alól menekedni lehetett volna.

De mégis.

Egy új eszme, egy új érzés törekedett elő, mely a szabadság és rend egymás ellen küzdő eszméit kibékíteni, a világ folyásának egy új, nemes irányt adni s a boszu istene helyett az irgalom imádatos alakját volt hivatva az emberek elé állítani.

Ez az új eszme, ez ismeretlen érzés — a szeretet volt

Isteni küldetés hitele kellett hozzá, hogy a régi megcsontosodott elméletek és megkérgesült érzések fölött diadalt arasson az új.

A szeretet első megnyilatkozását még elfojthatta, első hirdetőjét még keresztire feszíthette az önimádás és a gyűlölet felkorbácsoló izzó szenvedélye; de már nem akadályozhatta meg a mindent átható, új eszme feltámadását.

Azóta melegebb és ragyogóbb a nap sugárzása, tündöklőbb a csillagok rezgő fénye, bűbajos az alkony pirja, hozzáférhetőbb és jóra fogékonyabb az emberi szív; s mindezek fölött a rombolásnak és alkotásnak nincs meg az a vadsága és sötét lényege, amely megutáltta tévé az ókor eszmekörét és érzelemvilágát.

Az igazságnak és szeretetnek feltámadásában van a husvét jelentősége.

Bűban, bajban ez szerez megnyugvást s a jobb, szebb, igazabb jövő elérte az őnt bizalmat csüggedő lelkünkbe.

Feltámadott az igazságnak és a szeretetnek örök Istene!...

mesélni, ha szavok volna s szólni tudnának. Korunk az öreg emlékezet is megakad, csak tapasztalás találgatja: ki neltette a fát, ki véste az asztalt, ki hozta őket össze?!

Az az egy bizonyos: avult idők régi emlékei, melyekről még máskor többet írunk.

Itt ölgölgöttünk mi, ilyen környezetben. Az asszonyép is fáradtunk látszott ma este, mi férfiak sem voltunk friss erőben.

S ez nem is különös. Csak szomorú híreket hallottunk a mieinkről, vig, vidám egy sem érkezett.

A jó öreganya még legelőnkebb volt közöttünk. Nálam természet magára cáfolt. Régi időről beszélt, amikor a magyar hasonló bajban volt, de melyből szerencsésen kimenekedett. Lesték akjairól a szót, sajnáltuk, ha néha elhallगत. Örmszava volt ez a beszéd, hogy lesz még a mostani nemzetnek is dicső feltámadása.

S mikor már megbeszéltnék a nap eseményeit, mit távolról hallottunk hosszu napok mulva, a másnap végzendő munkájáról kezdttünk tanakodni. Pedig de egyforma volt akkor mindennap munkája! Az asszonyép lépést készített vérbő sebre, honfi vére: — a férfiszeg edzette magát a harera a házáért.

Már-már nyugovóra tértnék, amikor távolról lármás zaj hatott hozzánk.

Nem tudtuk hirtelen, mi veri fel esendes falunk éjjeli nyugalalmát. Azonban kíváncsiságunk adóját nem-sokára leröptette a következő esemény.

Jézus föltámadása.

Érmednapja pihenl immár

Jézus a sziklásirban;

Énitednyi titokban

Imádkozlak, s jőll vígassár.

É kalondk föltámad.

É szent sirt, mert féltéllek

Tolonkjásból, mely ha hozzáferne,

Bajl okosna, s nyomaba bu kelne.

Érmednapon, aminl pirkadt

Vázes fényvel a hajnal,

Égből lejött egy angyal

S a sirtos cell egyenes utal.

Újjatval megértele

É kól, s elhengetile.

Jézus elec kilépell a sirtból,

Öccellen sok dies- s fényugárolil.

É kalondk feletlakben

Mind, mind a földre eslek,

Mégis a sirta lelek,

Rellegés dull a sirtökben.

S amikor kijönni láttak

Jézus, helyük elhagytak.

Égyors futással a cirtosba mentek

Érül adni, mik ott kün történek.

Föltámadol, föltámadol,

Érdelték mindenfelé,

Jézus, kil törvény elé

Vill a nép, s rá haláll mondol.

Horonalanuk vagyunk,

Igaz mind, aminl mondunk.

É sirtosól ő hiba keresétek,

É gyolcsot, mely földle, őz lelétek.

Huszárok, magyar katonák jöttek. De nem is jöttek, hanem röptek. Az égi lámpás homályos fényénél jól láttuk az érkezőket. Porosak voltak tetőtől talpig, ember, ló, minden szurke volt az ut porától.

Mindannyian kiléptünk a vén fa boltzata alól. A bágdyt fényben mozgó alakok felé tartottunk, kik tanakodva kerestek eleven lelket az öreg éjszaka kihalt életében.

Körülbelül nyolcan lehettek az érkezők: fiatalok, középkorukal vegyesen.

A magyar lélek igaz szeretetével fogadta Rády a jövevényeket. A házi gazda szives szavai után életrekel minden. Eleven élet szállt meg minden alvó kiszolgáló készséget: inast, szobalányt, szakácsné, kik kevéssel előbb még mindannyian az álmos feledés birodalmában téttek el a nappali gondjaikat.

Csaknem leszagattuk őket lovairól. De jól is esett szegényeknek ez a szíresség. Mi férfiak sorra öleltük őket. Az asszonyereg csaknem ezt esekedte. Nem kérdeztük tőlük, kik vagytok, hogy is hívnak falutokban. A földog az volt, hogy magyar katonák, honvédek voltak mindannyian. Nagy szó volt ez akkortáiban súlyos jelentőséggel minden igaz magyar előtt.

Lámpafény izzt el a szoba sötétiségét. Itt már láttuk szemtől szemben az érkezőket. Fáradt arcukak voltak azok szegények. Meg is nyitnak hamarosan az almáriusos szekrények s asztalra került belőlük pohár, tele palack jó rádi borral, piros szőlőlével.

dozni, mikor anyánkat akarták eltemetni s annak ásták a sirt vitéz fiaink tömeges elhantolásával.

Egy hűvös nap szép estéjén ismételen kiöltünk egy ősi tölgy lombos boltzata alá. Ez volt a mi rendes tanácstermünk, itt szoktunk mi minden este beszélgetni. Mi is suttogtunk, mint a szellőrázta örfoga ifju levelei.

Gyönyörű egy este volt az. A sötét boltzaton ezrivel étek a csillagok, egyik jobban tündöklött a másiknál, mintha versenyre kelték volna, melyik ragyogja tu a másikat. Távoli hegyek mögül lustán, komoly fenséggel bukkant elő a hold fénylő tányérja. Lassanként jött feljebb, mintha évszázados öreg arcát sajnálta volna egyezre megmutatni. S amin teljesen kiemelkedett a hegyes láthatár feketeségéből, szétörta utjából az ég lomha sötéttségét s ezüstös szinzel vont be mindent, házat, fát, földet. minket sem felelvé ki bökésnésgéből.

Az agg tölgy sötét leveleivel gyökere szello játszott. Megrázta néha az ifjabb ágakat is, mire azok sirtak, zizegtek, susogtak, míg megint elhallगतak. Kitudja, milyen híre rázdoztak meg azok a sötétzöld levelek. Talán a távoli szello messze vidékről hozott ismét szomorú újsgot, gyászos hírt, vagy tán ismét egy elvérzett honvéd utolsó sóhaját szorta szét széles e hazában.

Vastag kőszálat állott a vén fa tövében. Nagy idők tanja, mindkettő, régi történeteket tudna el-

Jámbor asszonyok menének
Nőruha reggel a sírhoz,
Hogy hiegy összeköshöz,
Festire kevetel öntleének.
Utközben lahafoadtak,
É kövel hogyan bírnak.

S odaéere csodálkozva láttak,
Hines a síron, nem úgy van, mint cirtlak.

Megjeddlek, saauk nem coll,
Bandacsalanul álltak,
Aggalyok egyre szálltak
Sziókúbe, s vigassal anygal szólt.
Jésus, akil kereslek,
Földmadr, ne fejfelek.

Énik öl viszonláhni epednek
Hessez Gálibda menjenck.

Hégen bírlent as a csoda,
Hózel kékeser éve,

De sziaünkben emleke
Él, és nem mulik el soha.

Jésus földmadrasa
Cell reményünk záloga.

Sziesben és lélekben megújulva,
Zengjük: hal' Jisknuck „Mileluja”

Nili Horbert.

A mi husvétünk 1849-ben.

Irta: Eötvös Károly.

Két váratlan vendége is jött apámnak a husvéti ünnepeken 1849-ben.

Az egyik a mi cigányunk volt. Apámuk házatlan szellejére. Jónás Ferkó volt a neve. Apám után én örököltem. Most hal meg, alig egy éve, mint nyolcvanöt éves öreg nyugdíjas honvéd.

Befolyást gyakorolt az én életemre is. A pápai

Amily arányban fogyott az éhség és szomszúság, azó készlet, oly mértékben nőtt a beszélő kedv. Beszéltek is sokat, nagyon sokat. De nem mindannyian.

Volt közöttük egy fiatal, pelyhes állu gyerek. Ez nem sokat szólt. Nem a fáradtság, más tette némává Elmerengve nézett fel nem egyszer, mikor a kis Babsi sűrűlővé fordult egyet-kettőt, hogy a kiszolgáló készségek olykor fogatkozás ügyességén bővitsen. Nem is csoda. Már szó, ami szó: szemrevéltó kis, helyes teremtés volt az urilak házi kisasszonya.

Szóke, selyem haja volt. Arca körül ez vonta rámat bodros szálaival. Egy pár száz mindíg ott csintalankodott hol a homlokán, hol a szemé előtt. S ha olykor megunt az azok beszántó játékát, simított kezével rajtuk, visszakergette az engedetleneket simuló társalkozó.

Mikor így kiszabadította arcát az aranyzálak közül, akkor látszott még csak, ki az a kis Babsi.

Előttünk márványhomloka, megcsillantat szemében azok a szívet gylasztó tüzes paraszak. Az ifju honvéd annak a szempárnak rabja lett. Szuró sugari mindenkor a szívére fordultak, ha valakire reá dohta, ugy lopva, hosszú szempillái alól.

Termete még inkább gyermek volt. Hajlékony, lenge, karcsu alak, fűrgeséggel telve. Ha járt, röplni látszott. Komoly sohasem volt, mindig mosolygott, mint a tavaszi nap.

fiatal diák mindenféle ostobaságot meg akart tanulni az éu időmben. Mindüfélé teatortagy mellett még rajz festés, nyelvek, ének, zene, falábun járás s más egyéb. Nos hát én a gondokhoz láttam. Vettem egy akkora fekete szüüt gorlonát, nagyobb volt, mint ugam. Tudtam is már rajta a bandában néhány jó magyar dalt kíséni. Kalmán Farkas barátom és zenetudós társam oktaltatott.

De a Ferkó cigányunk is gondoknál volt s egyzer vakációkor egy lakodalmra elkérte tőlem a gondokát egy éjszakára. Odaadtam szívesen.

Másnap hetvenfél darabban hozta haza egy zsebkendőbe kötvé. Lakodalmu után a cigányok összeveszték az osztózásnál s a Ferkó az én gondokkámmal agyonvert valami öt cigányt és ugyanannyi hagedüt. Persze, hogy egy cigányuk és hagedűnek se lett utóbb semmi baja, de az én gondokkámmak nem akadt szabója, a ki ősszevarja. Ujat venni nem volt kedvem s így az én zeneművész pályámuk félben kellett szakadnia örökre

Nos hát a Ferkó cigány épen husvétra jött haza. Ott volt a piskili harcánál s egy napon nagyon megzomjult. A víz be volt fagyva keményen. Mit csináljon már most?

Igyát havat.

— Vízet se örömszt.

De nagyon szomjas volt. lement tehát a piskili hid mellé a jeget beverni és suprája segélyével vizet inni.

A dolog nem lett volna nehez, csak az a kellemetlenség járt vele, hogy az osztrákok célba lövöldöztek arra, aki lement a mederbe jeget törni, vizet inni. Ferkó ugyan kiállt valami haszonút lövést, de ő egy golyó mégis ösztörtö puskaagját is, bakrját is.

Mikor kigyógyult, mint harcceptelen sebesült hazajött s éppen husvétra jelentkezett apámmal. Nagy szíves üdvözléssel fogadták s ezer kérdést intéztek hozzá. Mi újság ott a Dunán túl, Tiszán túl, Királyhágón túl?

Elmondta, hogy Bem generális mind agyon verte már az osztrákok, oláht, muszkát, szászit, — hiruondót se hagyott belőlük, most százezer emberrel Pestnek jön, hogy Windischgratzezt háttas tarisznyába tojje. Ő ott hagyta el Debrecennél, a hol Bem generális éppen kifogatott és abrakolatott.

Az nap épen fekete ruhában volt. Kit gyászolt? Csak homályosan emlékszem rá! Talán jó anyja szült, kiknek tartós szeretetük múlt életükkel közeli multban egymást kísérve utolsó lobbant. De az sem lehetetlen, hogy a haldokló hazát gyászolta ő is mint, megtört hittel annyi sok más a bús haza földjén.

Skarlát ajak, ragyogó szem, bátyadas arc életfriss szín ifju vonással, leomló szöke haj fekete ruhával, lefőtó jelenség. A fiatal kornak varázsló képessége van. Rokkant örögség felhértl firtökkel tiszteletre gerjeszt, fiatalos kedv ifju ajkak körül félrazza a lelkek alvó indulatát.

Bizony Babsi a harc sebesztó árjából kikerült honvédet hatalmasan megebezte. Dehogy is szolt volna szegény Zoltán, — mert ez volt az ifju vitéz neve, harcos társai így szólították. — csak egy árva szó is. Élete válságáért sem beszélt volna az nap este. Azonban nézni annál többet nézett. Szemei ösztönyszeren követtek Mariát mindenfelé.

A lélekek van egy ismeretlen érző szerve. Nem tudom megnevezni igazán, kifejezőben.

A pszichológiában nem tanultam megismerni. Majdnem minden pszichológus rideg, sablonos ember, az érzelmeiket egy sem tanulmányozza behatóan, tökéletesen.

De én tudom, mert már sokszor éreztem, hogy a lélek megsejti egy másik lélek rokonszenvét, meg-

Éz már jó hír volt, akár hitték, akár nem. Jött azonban egy másik váratlan vendég is. Ez egy Tomics nevű rác volt valahonnan. Kalocsa vagy Baja vidékéről.

Ő-im Bäckevéből származnak, nagy rokonságon pedig Dunaszentgyörgyön bírtokos a Duna mellett. Ez a körülmény hozta magával, hogy nagypám idejében még családom egy esomé rác családdal ismeretségekben állott ilyen volt a Tomics család is Budán, Pest és Bácsmegegyében. Ez a látogatás ugyan apámat nem ismerte. De Dunaszentgyörgyön ismerte a rokonságot s annak ajánlatára, egész bátran hozták szállott. Utja volt felénk; abban az időben a rácokat nagyon könnyen agyonverhetők a mi vidékünkön, mert kegyetlenkedésnek rossz hirbe hozta őket, kapva kapott tehát az alkalom, hogy nálunk éjszakára biztos menhelyet találtam.

Ez a Tomics épen Szentantáson volt, mikor ott az erdöket Percel Mór ostrommal elfoglalta. Ötven év előtt april nyolcadikára esett husvét a ekkorra éppen hozták át el.

Ez aztán jó híreket hozott.

— Elvesztünk mi szerbek — ugymond — egészen. Zsivány volt az, aki minket a magyarok ellen felbujtatott, Nem bírnuk mi azokkal. Éu magam láttam őket, amikor a mi sáncainkat bevették. Nem is emberek voltak, hanem ördögök Most aztán itt vagyunk. Egy sógorom Percel generális Desztop-Szentivánon saját kópurjára akasztotta fel, pedig pap volt a szegény. Ott Szentantásnál lölettek tízezer szerbet, magam is alig menekültem. Most pedig kilajtanak bennünket egész Bácskából és Bánáttól. Istetelenség az, amit a német mivelők kezdett. Éu magam is szerb vagyok, de kimondom nyíltan, hogy én ez-untal a magyarsággal tartok.

Könnyei hullottak a rének, míg ezt hosszan részletesen elbeszélte.

De a rokonok husvéti társaságát ott apám házával az a Tomics egy felvilányozta, hogy mindenki poharat emelt s harcsányan kiáltott éljont Tomicsra és a magyar-szerb békeségre.

— Erre még jobban eleréknyedet a vad rác.

— Hej az istben áldjon meg benneket jó urak, egy unokatestérem halt meg Esztergomban maq nélkül, oda igyekeztem. De én azt hittem, hogy utközben mégis csak agyonvernek a magyarok valahol És imo milyen jó szívvel fogadtak.

Érzi az ébredő szerelmet, a néma vallomást. Nem látva is szemekből olvas, szíve néz, onnan a szerelmi vágy izzó lángját látja kieseszni, azokban kérdést talál, válasza lel kívánságához, vágyaihoz arányitva.

Mária is megérezte Zoltán szeminek követő tekintetét. Észreverte, hogy az a halálal annyiszor szembenző szempár tekintetével mindentvé ő követi s nem esik le alakjáról soha.

Egyzer sturgölödő köszlősdésnek végeszakadt. Minden rendben volt már. Mária is megpihenhetett. Leht; csak egy hely volt éppen gáldtalan azt foglalta el.

S milyen is néha a véletlen. A fiatal honvéd szomszédóságába került, ugy, hogy mellette is állt, szemben is állt vele.

Tekintetük találkozott. Egyik olvadni érezte magát az izzó tekintet hatása alatt, a másik sem állíthatta hogy tagját fagyasztó jégkéreg borítja.

Nem új dolog, hogy a meglepődés zavart ideék elő, némaságot von maga után. Vannak percek, melyek az ajkáról elszedik a szót, megorsvasztják a gondolatot, hogy az érzés annál hevesebben forrjon fel s biztosabban foglalja az embert hatalmába.

Folyt. köv.

De bizony nem verték agyon.

Még az örökségét is biztosíthatta Esztergomban a viaszjővet is ellátogatott hoztak. Egy esomó pénzt is vitt magával.

Hogy e miatt otthon nem verték e agyon, ezt már csakugyan nem tudom.

A következő évben apám engem felhozott Budára s a szerb nyelvet megtanulni ennek a Tomicsnak egy rokonához, Tomics nevű gazdag szeszhöz adott. Tanított is engem lelkiismeretesen s nagy szeretettel.

Ott volt háza a Gellérthegy alatt, nem messze a sáros fűrdőtől. Őriási pinceraktára volt a hágy alatt. S ebben ötvenháromezer új ködmen egy rakásom. Sohase születik ember a föld kerékén, a ki egy csopron lásson ennyi ködment

A Tomics háznak ma már nyoma sincs. Osládjia is kihalt végképen. De kihalt az én szerb tudományom is. Egy aszu budzafabokor élt ott a hol egykor szerből tanultam, de tudományomból is csak egy szó maradt meg. Ez a szó: szbogom. Magyarul azt teszi: Isten velünk!

Az én lelkem nótás, dalos lélek.

Ilyen az én lelkem!...

Nótás, dalos lélek!...

Bánat ávölt benne?!

Felzokog az ének!

Vadul zúg a hangja

Szívtepő ősszhangba.

Születik a komor

A szomorú nótá!

Óróm aranyozza?!

Halk muzsika támad!...

Viganó hangjánál

Irom a nótámat!...

Ilyen az én lelkem!

Nótás, dalos lélek!....

Órömben, bánatban

Csak a dalnak élek!...

N. E.

Glosszák a fővárosból.

Husvét napján millió harang méltóságos zúgása fogja hirdetni a világnak, hogy feltámadott a Mészias! Himnusz fakad úgyvanya millió ajkon... Besurruxi! Alleluja! feltámadt az igazság s a bús Kalvária fölött ismét diadalmas fényül hasad a hajnal...

Nagy-nagy gondolatokkal, megértésekkel a szivemben kimentem a külvárosba, ki a nyomor tanyákra. Azt akartam látni fakad-e majd diadalmas Alleluja a milliók ajkán. Vajmi most Husvét ünnepeit eljut-e ideig a Bazilika s a Mátvás templom óreg haranginak hosszánja? Látni akartam, hogy milyen órásekkel várják az ünnepeit az Élet emberei, — akiknek egyedül van igazi ünnepek, All-leluják. Mert az Andrászi-ut palota sora között hogy kereshetnek halandókat — ünnepeit? Értet mentem a zezguzos utcákba, a proletár negyedbe, a sápadt, lázozzó, megértett emberek közé. A szívükbe akartam nézni s látni akartam az élet realitását melyégeit s küzdelmes, líhögő lelkeket akartam látni! Láttam is! A főváros sok szeszereiny kenyér-barocsa most nem órvend a feltámadásnak. Ahol nagy a nyomorúság, ahol mindent megöl a kenyér-üzletlem, ott nem várják igazi örömmel a harangzúgós ünnepeit...

És az ok? Egyszerű. A Balkáni háborúknak gyilkos, sorvasztó lehellete érzelhetünk is. Mintha a kiöntött ember-vér bosszúért kiáltana föl, mint idáig hangzava az ágyudörgő s elnyomód a harangzúgást. A nagy kitűreltől dolgozó budapesti gyárak és társulatok megértezik a sütyedést s a munkahány kereszt-hányt teremtetett a munkások között: ha nincs elég kenyér, hogy lehessen akkor diadalmas Alleluját zengeni?

Ezer és ezer munkás szem elégedetlennel, komoran néz a jövőbe.

Ezt láttam az Élet emberei, a proletárok, a külvárosi nyomorúságok között. Amíg valahol a vir folyik és dörög az ágyu, addig fájdalmasan esendül meg sok-sok szívben a Mátvás templom s a Bazilika ünnepeles, mála harangzava.

— Soló. —

HIREK.

O Crux ave!

Hívó harang hallgat, — néma a bün, vétek, —

Boru égén — földön upadon Nagypéntek.

Gyász ül a szivedben,

Bús sóhajtás lobban,

S röpül a szent fához, melyen Krisztus teste

Köt évezred óta pihen vértől festve.

„Ecce lignum crucis” — a kereszt szent fája!

Hányaa hullnak búsan, könnyet ontva rája.

E komor, szent napon

Csendben hallgatogon

Hány fogadás támad, hogy nem bánt meg téged,

Hogy bünös vágyának korlátot vet s féket.

A szegény s a gazdag látva sebes vándal,

Szívére balzsamot, enyhet talál nálad,

Halálra üldözött,

Nebéz kiok között

Értünk közdve között, értünk kiszenvedett

Végzetlen Jóság, szenvedd Szeretel!

„Ave, o crux ave!” — Légy üdvöz szent kereszt,

Légy áldott Úrnok hogy válladra vetted azt.

Megváltó halálod

Megtörte az átkot.

Szent keresztöd fája hajtunk őrös vára,

Csüggedő, kétkedő lelkünk otalmára!

A. L.

— *Olvasóinknak kellemes husvét ünnepeket kívánunk. Lapunk legközelebbi száma az egymásra következő három ünnepe miatt husvét utáni hétfőn jelenik meg.*

— *A trónörökös átutazása Nagykanizsán.* Ferenc Ferdinánd trónörökös a doljui-mikoljai vadászról üdülőhelyére, Miramorba visszatérőben Nagykanizsán keresztül utazott. Az alvó trónörökös azonban föl kellett kötenni, mert az állomáson több futas távirat várta, többek között itt kézbesítették neki az I. György görög király haláláról szóló táviratot is.

— *Érdekes vendég.* Érdekes vendége volt tegnap városunknak. Van der Stappen volt belga fővárosnyezsi elnök és Northon amerikai szenátor Triestből autonóbilan városunkba érkeztek s pár órai itt tartózkodás után Budapestre távoztak.

— *Tanári állások szervezése.* A városi képviselőtestület a városháza dísztermében f. hó 17-én tartott reukvidli közgyűlésében foglalkozott a főgimnáziumunknál rendszeresítendő két rendes tanári állásra szóló pályázat kihirdetésével. A város tanács javaslata az, hogy a latin-történelem és a mennyiség-tan-termeszetráj szakokra tanári állást rendszeresítsenek. A kir. fővárosi elölzetesen jóváhagyta már a tanács ezen tervét, csak azt kötötte ki, hogy a mennyi segtan-termeszetráj tanára szakárügyein kívül heti hat órában rajzoló geometriát is tanítsion, perze díjazással. A pályázati hirdetésny szerint a tanároknak 2600 kor. törzsfizetés és 700 kor. lakbér jár. Enné a két állásra azonban csak róm. kat. vallású tanárokat pályázhatnak. A közgyűlés egyhangyalan elfogadta a tanács javaslatát.

— *Most folynak* iskolánkban a szegény-sorsu tudóbbetgek részére az iskolai gyűjtések. Melleg szeretőbbé ajánljuk tanítóinknak ezt az iskolai szépmiszert. Had gyűljenek össze az irlagalomnak illőreil. Legyen jelszavunk: Mentünk meg a tudóbbetgeket!

— *Üzelmek a gazdák rovására.* Gazdák nem képzelték, hogy a tavalyi esős ősz következtében mily nagy tömegben hoznak az idén formálomba részint (chizemülog, részint tudva esekélyebb értéku. sőt egészen értéketlen magféléket. Minél előnyöbbr árakon kínálják, annál biztosabb, hogy elég a repámag, melyből a birhódt bizeni hibás, sejtéjus áru több ezer szálkával van a vidékü elhelye va legtoöbb esetben dohos és áltálaban igen roszul csirázik, sőt az északmagyarországi között is van ilyen elég az idén. Amé akadé a löherét illeti. Közudománny, hogy a mult napokban érkezett Fiumánál Magyarországra mintegy 20 vagon olasz ostaltja, melynek az a hitvátsa, hogy honi löhore köze kevertesek. Nem is szóltva a lucernáról, melyre nézve az „Erdéji Gazda” szaklap március 16-iki számában is megírta, hogy a teljesen értéketlen turkesztáni lucerna nagy tömegben került Bácsbél magyar vidéki kereskedőkhoz. Jó lesz tehát nagyon vigyázni, maradjunk meg a régi megbízható cégeknel és ne üljön föl se kereskedő, se gazda az említett igen alacsony árú magok, melyeknek célja nem egyéb, mint a hasznaveletlen portékán skármiilyen áron tulajoni. Ha gazdák nem elég óvatosak, akkor nagy bajok lesznek és esodákat fognak ez évben tapasztalni.

— *Meghívó.* A nagykanizsai d. v. fútolái és fiókmtűhelyi kézművesek önszegélyző- és dalköre nagyságos Schillhan János nagykanizsai D. V. Fótóházi és Fiókmtűhelyi főnök és felügyelő ur vednökségével saját zászlóalapia javára 1913. Április 5-én szombaton a Polgári Egylet nagytermében műkedvelői előadással egybekötött Zárkörű Táncvigalmat rendez, melyre Uraságodat és becses családját tisztelttel meghívja a rendezőség. Szinre kerül: Fehér Anna Betjártörténet. Irtá Gárdonyi Géza. Helyiárak: Páholy 12 K. Tánllászsék 1—2 sor 3 K. Körsek 3—5 sorig 2 K. Zártsék 1-70 K. Állóhely 1-20 K. Karzati állóhely 80 f. Karzati jegyek a táncra nem érvényes. Jegyek előre válthatók Kohu L. Lajos ur ötleletében. Felülfizetések köszönettel fogadtnak és hirlapilag nyugtáztatnak. A n. é. közönség szives pártfogását kéri a rendezőség. Fehér Anna. Betjártörténet 3 felvonásban. Irtá Gárdonyi Géza. Személyek:

Fehér László	Bárány Gyula ur	
Anna, László húga	Horváth L.-né urnó	
Horváth Miklós főszolgabíró	Bárány József ur	
Luca Anna, unokahuga	Hafner Margit k. a.	
Völégényi	Nagy Sándor ur	
Veron neni	Karikás Bözsi k. a.	
Fabian bácsi	Luca szülői	Isapics Péter ur
Berci	László pajtásai	Berke József ur
Miska	László pajtásai	Péter Ferenc ur
Apollóni László gadaaszonyja	Jámor Annus k.	
Manczi, László szeretője	Bárány Marika k. a.	
Salamon	Szucs László ur	
Mihály, hivataloszoja	Isapics Péter ur	
Pap	Berke József ur	
Násznygy	Horváth László ur	
Véfény	Sándor Ernő ur	
Gyügyü	Bárány Ernő ur	
Pandur kaplár	Masznyák György ur	
	Táncos János ur	
Pandurok	Stáger János ur	
	Berghofer József ur	
Sángesz	Sallér Géza ur	
Nánd	Renec István	
Kolokány	Magyarfalvi Ferenc ur	
Abrincs	Perger István ur	

Történik az I. felvonás az alföldön Fehéreknel; a II. és III. a közögházán. Kezdeté este 8 órakor. Utánna zárkörű táncvigalom.

— *Elhalasztott befizetések* A Dózlai Takarékpénztár Egyesült Önszegélyző Szövetkezetnél a folyó hó 24-re eső befizetések, az ünnepe miatt 28-án vagyis péntekre délelőtt, a 26-re eső befizetések pedig 29-én azaz szombaton délelőtt eszközölhetők.

A Nagykanizsai Takarékpénztár által alapított Önszegélyző Szövetkezetnél a hétfő és keddi befizetések Husvét ünnepe miatt pénteken, azaz f. hó 28-án lesznek megtartva.

— *A gőzgépekezők és kasznáfűtők* legközelebbi képesítő vizgái Sopronban április hó

6. napján délelőtt 9 órakor a Sopron városi villanytelepen fogtak megtartani. A kellően felszerelt vizgáti körvények a m. kir. ker. iparfeldolgozószékhöz küldendők Dsák-tér 8.

— **Rendőri hírek** — **Csecsemő hulla a Murádnos.** Murakeresztúr határában a minap egy 3-4 hónapos csecsemő hulláját fogták ki a Murától. A rendőrség a leánygyermek fején látható ütések folytán bűntény konstatait s a nyomozást a Mura mentén, sőt Ausztriában is megindította. — **Öngyilkos parasztagda.** Sinkovics György nemesszere 62 éves jómódú parasztagda hétón delután kiköltö a szobából hozzátartozói s midőn magára maradt a mestergereudára felakasztotta magát. Hozzártartozói csak egy óra mulva veték észre, midőn már halott volt. Öngyilkosságának oka az orvosok által gyógyíthatatlannak mondott betegség.

— **Ünnepi műsor az „Edison” színházban.** Ma szombatot és holnap vasárnap fényes díszelőadás tartatik az „Edison” színházban. A gazdag és változatos műsorból különösen kiemeljük: „Közdelem a lángok közt” című 2 felvonásos drámat, mely a fővárosban 30-szor lett bemutatva, midőn zsúfolt ház előtt. Ezenkívül a kiegészítő fényes műsor. Hétfőn és kedden ismét ünnepi előadás lesz új műsorral. Senki el ne mulassza e fényes ünnepi műsort megénezi. Ily műsor még Nagykunizsán nem volt látható.

— **„Az Érdekes Újság.”** M-gyelent Magyarország legolcsóbb, legszebb és legerősebb képes hetilapjának, „Az Érdekes Újságának” első száma. Tartalmában kitűnő illusztrációkkal benne van mindaz, ami a világ és az ország eseményeit figyelemmel kísérő embert érdekelhet. Borítékjának képe, melynek nálunk eddig ismeretlen, melynyomásos eljárással készültnek, már maguk is szenziós számba mennek és emelk az újság tartalmát. Aktuális képei között ott találjuk a Volsósból hazatért Justh Gyulát, Ferencz Ferdinánd trónörökösnek egy kedves képét, amint inkognitóban utazik Hajdumegyes most felmentelt székhatát. Arcképekben bemutatja a hét nevezetes embereit, a magyar társadalom halottjait, köztük Vay Ádám grófot és Ábrányi Kornéit, aztán a Romanovok magyar vonatkozású leszármazottját, Alexandrá Pawlowát. A kereskedelmi utazók új előkedéget, képeket közöl a mellett a sport e heti történetéből. Azonkívül egész sereg illusztráció szól a forradalmi Mexicótól, kép a párisi királynők királyudjéről. New-York új pályaudvaráról és újnes olyan szenzáció, melyről meg ne emlékeznék. Irodalmi sorozatában a magyar irodalom legjavát adja, az első számban Bródy Sándor, Molnár Ferenc, Bíró Lajos, Szomaházy István, Szini Gyula, Jób Dániel nevei fényeskednek, e mellett gazdag humoros tartalma is, ahol majd állandóan Molnár Ferenc, Heltai Jenő és Nagy Endre tréfáit találjuk Közleményei közli kiemeljük még Blaháné naplóját. Az „Érdekes Újság” bemutatja aztán a mozi népszerű művésznőit. Jókai fél nem dolgozott ötleteiből egy cikre valót közöl, és érdekes fényképlátásokat a határokon táborzó magyar katonákról, gazdagon illusztrált cikket Pest jellegetes utcai életéről. Ezzel még nem merítettük ki tartalmát és ha megemlítenék, hogy ezenkívül regényt közöl, külön gazdag melléklete van az asszonyok és külön a gyermeké számára, akkor láthatjuk, hogy ma nincsen hozzá hasonló magyar képes lap. „Az Érdekes Újság” a Légrádi Testvér-kiadásában jelenik meg Budapesen, Váci-körút 78. Előfizetési ára pártatlanul olcsó; negyedévre 2 koroná 50 fillér. Egyes szám ára 20 fillér.

KÖZGAZDASÁG.

Az Első Magyar Általános Biztosító R-t március 14-én tartotta közgyűlést gróf Zichy Vilmos v. b. t. t. elnökele alatt. Az ormosi Ormosy Vilmos főrendházi tag vezérigazgató által előterjesztelt jelentés szerint a díjbevételek valamennyi üzletágban jelentékenyen emelkedtek. A tiszta nyereség 5.413.333 K volt, a közgyűlés az igazgatóság javaslatát értelmében elhatározta, hogy az alapszabályszerű levonások után fennmaradó 3.500.668 K-ból osztalek gyanánt részvényenként 800 korona fizetessék. 208.266 K a tiszviselőök nyugdíjalapjára és az 541.333 K ezidei hozzájáruláson kívül további 201.688 K a külön tartalék gyarapítására fordítassák. A felmentény megadására a felügyelő-bizottságba gyűhangulat megválasztatik: Berzevicy Albert, Burehard-Belaváry Kónrad, Németh Titusz, Radvánszky Géza báró és Csehtritz Zsigmond báró.

Szerkesztői üzenetek.

— **Olvasóinknak boldog ünnepeket kívánunk!**

— **B J. Budapest** Köszönjük, alkalomadtán sorra kerülnek.

— **Nilus mentén** Az utelírás nem elég szíves. Az az impresszió, hogy nem közvetlen benyomások után írta. Az utelírások akkor hatásosak, ha egyéni benyomásainkat viszik belejük másként élvezhetetlenek. Kairó levelét várjuk.

— **Os K Szombathely.** Ki fordít ma Amerikából és Freytag-ból? Tessek modern tárgy vonatkozó fordítani modern szerzőktől. Egyebeként a beklindító elbeszélések ügyesek fordítóira vallanak.

— **Cyklamen** Szentimentális historia, tárgya agyocsa.

— **X. Csáktornya.** Ön azt írja, hogy már rosszabb versek is megjelentek nyomtatásban, mint az öné. Ezt megengedjük, de ez a lényegen nem változat. Sajnáljuk, hogy a versek nem közlésével önmek kellemlenséget okozunk, de máskor ideáljának csak olyan verseket igéren, amire a szerkesztő már kimondta a „taughleht”

— **Nem közöljük a következőket. Álamországbán. Husvétra. Piros rósa-piros szegfű. Tűnődés.**

— **Feltámadás!** Az ön verse ezt ugyan lapunkban meg nem éri!

— **Dalolgotok** Csak ne nekünk.

— **Árva szívem** Sajnáljuk; de ön is ezután bennünk — s többé nem panaszkodik nekünk, ugye?!

— **Hálásak** leszünk.

— **H. E. Erre** választ nem adunk.

— **N. E. és Cs L.** Viszont minden jót. Minden munkánkat átvölzöljük. Talán a távolból is megemlékezzen!

— **Nem közölhetők: Róma búne. Társadalmi eszmék husvétra. Jótékonyosság.**

— **Olvasóinkhoz** Bármit közredekü kérdésben szivesen adunk felvilágosítást. Ugyazintén kérjük olvasóinkat hogy tudósításukat lehetőleg időpekorán juttassák hozzánk.

HIRDETÉSEK.

KOTILLONOK
dus választékban
jutányos árban kapható
Ifj. Wajdits Józsefnél.

Aspirin-

E világszerte ismert fájdalomcsillapító szert igen gyakran súlyosabb kóreltényekkel helyettesítik. Hogy valódi kísérnyimt kapjunk, csak a

Aspirin-Tablettát vegyünk, az alábbi rajzban látható csomagolásban, az 41 bevedő 30 fogrammos tablettával Ára K. 1.200. Minden tablettán rajta van az Aspirin szó.

MILKA

KITÜNŐ ALPESI TEJ-
CSOKOLÁDE

Suchard

Sirolin "Roche" biztos gyógyhatást nyújt katarrhusoknál, hörgőhurtnál, asthmánál, influenza után. **Sirolin "Roche"** kezdődő tüdőbetegséget csirájában elfojt. Kellemes íze és az étvágyra való kedvező befolyása megkönnyítik a Sirolin "Roche"-al való hosszabb kurákat!

A légzési szervek megfűléseit legbiztosabban a Sirolin "Roche"-al kezelik. Ezért nélkülözhetetlen ezen elismert és bevált szer minden háztartásban. Sziveskedjék a gyógytárakban határozottan Sirolin "Roche"-t kérni.

HANGSZEREKET ÉS HUZÓHARMONIKÁKAT

Is-rendü minőséget ajánlok a következő árak mellett.

Szerkaldés utánvétellel. — Kezeskedek arról, hogy caakis jó és az értéknek megfelelő hangszereket szállítok, ennél fogva megengedem a kicsérletet ha az 3 napon belül az átvétel után történik. — Megsértett árukat nem fogadok vissza. Az árak darabonként értendők.

Hegedűk.

Iskolahegedűk: 6, 8, 10, 12, 14 kor.-ért — Zenekarhegedűk: 18, 22, 24, 30, 40, 60 kor.-ért. — Hangverseny és mesterhegedűk: 70, 80 egész 200 kor.-ig. — Hegedűk: $\frac{1}{2}$ és $\frac{1}{4}$ nagyságban 4, 6, 8, 10 kor.-ért. — Hegedűvonók: 1, 1-50, 2, 2-60 3, 4 kor.-ért. Hegedűvonók fennambukfából nagyon könnyű 6, 8, 10 kor.-ért. — Hegedűtokok: 6, 7 60 kor. és feljebb. — Hegedűlábak: 4, 10, 12 K és feljebb. — Álltartók: 1, 1-40 K és feljebb. — Hurok minden árban és minőségben. — Viola avagy Brácsa és alkatrészei 10%-kal drágábbak. — Cello. Iskolacello: 20, 25, 27, 28 és 30 kor. — Zenekarcello: 40, 50, 60 és 70 kor. — Cellovonók: közönséges 1-80-tól 3 kor.-ig — Cellovonó fennambukfából 5 kor.-tól 12 kor.-ig. — Nagybögők: $\frac{1}{4}$ -es 72 kor. $\frac{1}{2}$ -es 76, 80, 90 és 150 kor. — Nagybögővonó: 4, 6, 8 és 9 korona.

Czitorák.

Prímecitora, jávorfa, gépezet nélkül: 13, 14 kor. — Palizander-tetővel 20 kor.-tól 30 kor.-ig. — Prímecitora palizander-tető és gépezettel: 27, 30, 34, 36 kor. — Prímecitora egész 64, 70, 80 kor. Koncertecitora a fent felsorolt minőségben is, azonban drábj 4 koronával drágább. — Magyar népczitorák közönséges kivételben, egész-kötés 9 kor., jobb minőségű fél-v 10 kor., diófa tetővel 12 kor. utanz palisándefából 14 korona.

Részfuvohangszerek.

Minden részfuvohangszer la 3 cilinder géppel van ellátva. Trombita: 32 kor. Basstrombita: 42 kor. Piston: 32 kor. Vadászürt: 74 kor. Euphonium: 54, 58, 60 kor. Bass: 40 kor.-tól 70 kor.-ig. Trombitakürt 60, 64, 70 kor. — Bombardonok F: 60, 68, 72 kor. Bombardonok C vagy B. 110 120 132 kor. — Helikon: 108, 110, 132, 144 korona.

Fuvolák.

Fekete granatilfából ujezúst billentyűkkel: 6 billentyűvel 16 kor., 8 billentyűvel 24 kor., 10 billentyűvel 30, 36, 40 kor. 12 billentyűvel 48, 50 kor. 13 billentyűvel 50, 56, 60 kor. — Piccolófúvók: 5-20, 5-60, 6-40 korona.

Klarinettok.

Fekete granatilfából, ujezúst billentyűkkel: 10 billentyűvel 36 kor. 12 billentyűvel 42 korona stb.

Dobok.

Nagy dob rez fabroncessal 10 esavar 56 kor. — Nagy dob rézabroncs és 10 esavar 90 kor. — Községi dob 14 kor.-tól 40 koronáig.

Czimbalmok 70 koronától feljebb.

Huzoharmonikák.

Huzoharmonika. 10 billentyűvel, dupla hanggal, kétjárta fúyóval, rez sarkokkal, nagyon szép alkatu, kitűnő hanggal, drábj 9, 10, 11 korona. Ugyanazok háromszoros hanggal 15, 16, 17 korona. Ugyanazok 2 soros, 19 billentyű dupla hangokkal Dur és Moll-bassus, dupla hanggal: 16, 24, 28 korona, 3 soros 31 billentyűvel: 48, 52, 60 korona

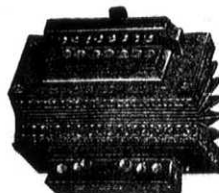
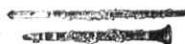
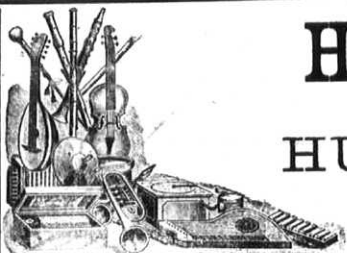
Kimerítő árjegyzéket ingyen és bérmentve szállítok

Ifj WAJDITS JÓZSEF

hangszerkereskedése

NAGYKANIZSÁN

Deák-tér 1 szám

MEGHIVÓK

eddig még nem létezett nagy választékban jutányos áron készültnek

Ifj. Wajdits József könyvnyomdájában.

Videki megrendelések gyorsan elintéztetnek.

Védjegy: „Horgony”

A Liniment, Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

egy nagyon bizonyított házi-szer, mely már sok év óta legjobb bedarazdosznak bizonyított közszénnel csuánál és nehézségeknél.

Figyelemre: Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatossá legyünk és csak olyan eredeti sávetet fogadjunk el, mely a „Horgony” védjegyvel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K.-80, K. 1.40 és K. 2.- és üvegtálcák minden gyógyszertárban kapható. — Forgató: Török József Gyógyszereszd., Budapest.

Dr. Richter gyógyszer-fára az „Arany országhoz”. Prágában, I. Lisabettstrasse 5. neu.

Magvakat tavaszi elvetésre

ismert kifogástalan minőségben szállít

MÜHLE ÁRPÁD

kertészeti és magtermelési telepe **TEMESVÁR 41. sz.**

— Alapított 1875. —

Dusan ábrákkal ellátott főárjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve

Aspirin-Tabletták

(a közismert fájdalomcsillapító szer)

Hogy bizonyos legyen az ember, hogy csakugyan a valódi Aspirint kapja, mindig A pirin-Tabletta formában kell, hogy kérje. Ezek eredeti csomagolásban, 1 üvegső 20 légrámmos tablettával K. 1.20-ért, kaphatók. Minden egyes tablettán rajta van az Aspirin szó.

Farbenfabriken vorm. Friedr. Bayer & Co. Elberfeld und Leverkusen. Mülheim am Rhein.

Mutatványszám ingyen!

„JÓ PAJTÁS
a legkedvesebb képes gyermeklap.

Kiadóhivatal: **FRANKLIN-TÁRSULAT**
Budapest, IV. Egyetem-utca 4.
Előfizetés lehet a kiadóhivatalban és minden könyvtárszékhelyen.
Működéséről az országújság 2 K. 20-1.

Mutatványszám ingyen!

Fizessen elő a Vasárnapi Ujságra!

A VASÁRNAPI UJSÁG

a legrégebb, legkedveltebb illusztrált hetilap.

ÖTVENNYOLCOZADIK ÉVFOLYAM

Szerkesztő HOITSY PÁL.

Előfizetési ára: egész évre 20 korona, félévre 10 korona, negyedévre 5 korona.

Mutatványszám ingyen.

Előfizetéseket elfogad

a „Vasárnapi Ujság” kiadóhivatala (FRANKLIN-TÁRSULAT)

Budapest, IV., Egyetem-utca 4. sz.

Jó olcsó egészséges

az igazi családi kávé. Ez Kathreiner Kneipp-malátakávéjánál bebizonyul, ha minden háziasszony oly óvatos, hogy a bevásárlásnál mindig a Kathreiner nevet hangsúlyozza és csak olyan eredeti csomagokat fogad el, amelyek ezt a nevet és Kneipp plébános arcképét mint védjegyet viselik.

HIRDESSZEN A „ZALAI KÖZLÖNY”-BEN

Kufeke-féle

A gyermekek kíváncsi fejöldnek vele és nem szenvednek emésztési zavarban

Különböző bevált henyáds, bélturur, hasmenés stb. esetén.

A bel- és külföldön sok ezer orvos ajánlja.

Gyermek-liszt

Legjobb táplálék egészséges és gyomorbeteg gyermekeknek.

Kapható gyógyszerüzletekben és drogeriákban.

Diet. tápláló szernek gyára

KUFEKE R.

Wien I. és Bergedorf-Hamburg.

Kufeke-féle

ZALAI KÖZLÖNY

Megjelenik hétfőn és csütörtökön.

Efolyóirat: Árak: Egész évre 10 korona, félre 5 korona, Negyedévre 2 korona 50 fill. — Egyes szám ára 10 fill.

Feltetős szerkesztő:

SZELE ELEMÉR

Főszerkesztő:

KEMÉNY LÁSZLÓ

Szerkesztőség és kiadóhivatal Deák-tér 1.

Telefon: 182 — Hirdetések díjazás szerint.

Fezes vitézek.

Soha még annyi török fezt nem láttam mint a mostani balkánháború idején. Magas szálas barna legények, kikre titkos, vágó pillantással néznek kíváncsi leányszemek s az idegenszerűség misztikus varázsa vonja a nimbusz homlokuk köré.

Szomorú gondolatok támadnak bennem. Ha ez a sok fezes ember nem itt sétálgatna minálunk, hanem elment volna Drinápoly. Csatajásza, Skutari alá, talán ma nem kellene temetni a félholdat s nem kellene a mulandóságnak átadni egy nagy múltú dicsőséges birodalmat.

Milyen óriási különbség van a hadviselő felek között?

A bolgár kertész, munkás fogja magát odahagyja földjét, családját s megy a dicsőséges harcok mezejére, hogy dicsőséggel öveze térjen meg, vagy hősiessen haljon a hazáért. Egy nagy szent erő űzi őket idegenből hazájuk védelmére s az egész világról ösztönölteket, hogy a nagy nemzeti ügyből kivigyék részükét.

S a szorgalmas munkás bolgár kertészek helyett, kik minden feltűnés nélkül jártak-keltek közöttük, jöttek a fezes barna-

szemű tüzes dölceg férfiak. A korzó bangos, tölük a kávéházak tarkák velük s a társaságnak ők az ünnepelt kedvencei. Azt kérdelem magamban, hogy ezek az emberek miért nincsenek hazájukban? jól eshetik e nekik az asszonyok mosolya, a kinttétető szívesség, mikor társaik ezrei a csatatéren hagyták fogukat.

Az olyan nemzet, mely önmagát végzi ki nem érdemel szemérmel. Micsoda degeneráció jele, hogy a háború kitörése óta egymásután szöttek a törökök. Pénzüket külföldi bankokban helyezték el s előkelően othagyták a nyomorult vergődő hazát, mely jó volt nekik a meggazdagodásra, de nem volt jó a veszély perceiben. S ezek a hősi fiúk, kik hazulról megszöktek, nálunk hősködnék, s learatják a hontalanoknak kijáró szimpátiát. Csunya kozmopolitizmus s mi ünnepeljük ezeket.

Az egyik miniszter volt hazájában, a másik diplomata, a harmadik államférfi, hadvezér s ki tudná még mind elsorolni s mind elszöktek. Szegény Törökország ilyen fiatal megereit már a pusztulásra. Csak azon oszálkozom, hogy miért rakják fel ezek az urak a fezt a fejükre, mikor annyi közül

sincs az Ozmánsághoz, mint Tisza Pistának Jush Gyulához.

De hát itt egész más motivumok működnek közre. A fez a spekulánsok fején jó tölke, amivel idegenben ott lehet az üzletet folytatni, ahol volt hazájukban elhagyták. Itt is, ott is hallja az ember, hogy ez és az a bég, pass, bej hősötteiről, kalandos meneküléséről regél. Elmondja, hogy pusztult el minden vagyon, hogy üldözték az új törökök stb. s a hiszékeny tömeg beugrik nekik a pépamitónknak s hullanak a garasok, gyűl a pénz s ők kapják az állásokat. Így pénzelenek hazájuk nyomorúságából.

Nem mondom van közöttük tiszteletreméltó ember sok, akit igazán a véletlen sodort közénk, az megérdemli szimpátiánkat, de a legtöbb beestelen szelhámos, akit ki kellene hajtani minden bajból.

Miért látni most annyi törököt nálunk s olyan kevés bolgárt, az a mostani háború szomorú tanulsága. Talán némi vonatkozást alkalmazhatunk magunkra.

A kis Babsi.

REGELŐ.

II.

Korintsem kell azonban azt hinni, hogy mi kor az ajk halgatog, szóltan, némává teszi az érzés ültengése, ugyanakkor a szem és szív is hallgat. Éppen ellenkezőleg. Az ajk némasága ezt érkezőny lélek között a szív beszéde, annak társalgása a tekintetek közvetítésével. A szem tekintete néha pillanatok alatt egész történeteket mond el. Elmeséli, mit a szív érez, de az ajkának kifejezésére átadni nem mer. Azt nem lehet megcsalni, az sem csal meg senkit nem alakoskodik, igazat mond az ajkakkal hamisat is mondhatunk, a szem sohasem hazudik.

Az az olvadó tekintet nem beszél gyűlöletről, melyet a rokonszemp lop ki a szempillák alól s viszony egy haragos pillantást sem lehet az ajkakkal hamisat is mondhatunk, a szem sohasem hazudik.

Az az olvadó tekintet nem beszél gyűlöletről, melyet a rokonszemp lop ki a szempillák alól s viszony egy haragos pillantást sem lehet az ajkakkal hamisat is mondhatunk, a szem sohasem hazudik.

Az az olvadó tekintet nem beszél gyűlöletről, melyet a rokonszemp lop ki a szempillák alól s viszony egy haragos pillantást sem lehet az ajkakkal hamisat is mondhatunk, a szem sohasem hazudik.

Étől nem retteg a honvéd, bátran néz szemébe s át szállítja a pokol előcsarnokába, míg egy odaérkező honvéd beljebb űzi; de attól megied még a lovas magyar is, ha biztosan látja közelgőt, mert ő is ember. Tizen jöttek a gyávák egy ölen. S a honvéd nem ijed meg. Nyolcat-kilencet ketté vágva küldött az anyaföldhöz; ezek többet nem ártanak a magyaroknak. A tizedik elől már menekülnie kellett, mert egész csapat muszka jött segíteni, hogy társaihoz ne bukják a sötét halálba. Man-kült is. Lová messzire száguldtott vele, s az osztrák dühösen vakarhatta meg ravasz koponyáját, hogy a rebellis magyart meg nem öltesse.

A két öregebb honvédből csak egy dől a szó. Egy egy ivású legények lehettek; közélebb állva a harminchoz, mint a huszhoz, ha még el nem érik. A többiek kevesebbet szóltak. Mind nemes emberek voltak. Háromnak már felesége is volt, egynek már talán gyermeke is. De, mert a haza hívta őket, eljöttek a békes otthonból a háború zajába, a halál torkába.

A beszéd közt gyorsan mult az idő. Egyik órát a másik után verte ki kongva a félf őra. Régi szerző, sok időt mutatott már, barasat, derbeset egyaránt. Egyik ő s szerzte még fiatal gárdista tiszt korában. Most már ő nem él, neki lejárt ez az őra. Képe a falon lóg, kegyelettel őrzik az utódok.

Közben a legöregebb honvéd szólt meg. Ez

már átélte az élet delelőjét. Figyelmeztette társait, hogy ez éjjel jó volna már pihenéssel megkezdeni, mert holnap éjjel Budára kell érkezniük.

Szót fogadtak. Mindenki megmozdult. A vendégeket lakásukig kísérték, az épület egyik szárnyába. Mária Zoltán mellett ment. Most már esend volt. Ha beszéltek, akkor sem zavarták a többi-eket. Nem is mulasztották el a rövid életű perc szabot idejét. Miről beszéltek? Talán folytaták, hol előbb a szöveg megkezdődött, az a szép, holdog-ságos themát, mikor a sejtelenből remény alakul ki, a reményből valóság lesz, ha jövőben is, de közelede. Elváltak. A honvéd alig várta már a pihenést, mert a harci élet fáradtsággal teljes. Mindenki nyugovóra tért, hogy álomban keressen s találjon nyugvást, reményt s az éleddel felbuzsaszakadó boldogságot.

Könn már éjjelutánra fordult az idő. Esti csillagok hajlottak le a láthatár alá, ujak jöttek föl más fényvel, égő szemekkel.

Néhány kőbor felhő vándorolt át a fűnyesre kiverit égboltozatot, meg-meg csonkítva sietős utjában egy-egy csillag fényét.

Lágy szél zúgott át az éjben, mire az új fak ismét neki buslakodtak, az ifjabb-ágak megzörrentek, a levelek összeugtak, új hírt kaptak, álom hozta.

Lassan a hold is a föld másik oldalára fordult, néma sötétséget hagyva maga után. Minden élet kihalt a természetben. Csak néha hallatszott egy kukik

Nagy idők ereklyéi.

Kincset érő 48-iki emlékgyjűtemény.

Gróf Kreith Béla világhírű muzeuma veszendőben.

Magyarország független érelmű lelkes táborához, a legjobb hazafiakhoz fordulok ezzel az írással. És fordulok a nemzeti rajongásúakról világhírű magyar honleányokhoz.

A függetlenségi eszmékért és hazánk önállóságáért életet és vért áldozni kész magyarok ne engedjék, hogy dicső történetünk, a vértanúkban és hősökben gazdag 48-iki szabadságharc legrágóbb ereklyéi elkallódjanak. És a jószívűség és önzetlen szeretet példáiért nevezetes honleányok ne engedjék, hogy egy boldogtalan asszony, a nekik férj az élő halottak, az elmebetegek intézetében snyilódik, könyvek között és nyomorúságban két kicsi gyermekével együtt összerokkadon az élet csapásai alatt.

Az ország legjobbjaihoz fordulok, a függetlenségi elvek pártvezetőihez és törhetetlen híveihöz. — Fordulok a hazafias egyesuletkehez, a népkörökhoz, a nemzeti ügyekért buzgólkodó szövetségekhez és az összes magyar nékhoz.

Az én szerencsétlen férjem, gróf Kreith Béla csaknem negyven esztendőig pártalan rajongással, életéről és életéről önfelelőszással szentelte egész életét az 1848—49-iki szabadságharc esodás hőseinek, dicső vértanúinak, névtelen főlátóinak és a magyar nemzet tüneményes harcainak szent ereklyéit, drága emlékeit összegyűjtötte. Minden vagyonát, minden erejét, utójára elméjének ópségét is feláldozta a szakadatlanu izgalmas munkában azért a nagy céllért, hogy „A 48—49-iki szabadságharc emlékeinek és a dicső hadvezéreknek és vértanúknak ereklyéivel együtt a Kosuth ereklyék nemzeti muzeumát” megalapítsa, fenntartsa és saját vezetése és élete árán a nemzeti lelkesedés örök forrásul megörökizze.

Gróf Kreith Béla oly mértékben teljesítette hazafias kötelességét, hogy az egész nemzet ostatlan elismerésére vált érdemessé. És az a férfin most lelkünk drága kincsétől, ereklye muzeumától és feleségével együtt két kicsi fiától elszakadva az örök ideggyógyító intézetében, talán többé semmiről se tudva, mereszti ki a szemét a kétségbeesett jövő sötéttségébe. Én pedig, az ő hű élettársa, az ő gyer-

meikeinek édesanyja, az ő nemzeti munkálkodásának hű követője csodaszó bizoytalanúságban állok magamra hagyatra.

A nekik 48-as ör-lye muzeum, ez a pártalan értékes gyűtemény, talán idegen kezekre jut, talán nyomatlanul elkallódik és vessendőbbé megy, ha a függetlenségért hevülő, a nemzeti ereklyéket tiszteltetben tartó lelkes magyarok, férfiak és nők együttesen, kisebb csoportokban, vagy külön-külön nem sietnek a muzeum drága kincseinek megmentésére.

Ennek az ereklye muzeumnak minden összegyűjtött tárgya történeti jelentőségű, nemzeti eseménnyel, hősök tetteivel, vezérek alkotásaival van összefüggésben.

Ezért mély tisztelettel felhívom a magyar nemzeti szabadságért és függetlenségért rajongó lelkes hazafiakat és honleányokat, hogy igyekezzenek e drága ereklyékből minél többet megszerezni és akár család-lelkükben, akár nemzeti intézmények helyiségeiben kegyelettel megörizni.

Nagyobb társas egye-letek, függetlenségi párt-szervezetek egyáltalán a magyar nemzeti érelmű körök és intézmények nagyobb csoportokban a legbecesebb ereklyékből rendkívül értékes önálló emlékmuzeumot állíthatnak össze. Olvasó körök, városi és községi társas egyesuletiek és nemzeti irányu szervezetek áldozat nélkül becses ereklyék birtokába juthatnak.

Hallgassák meg esdó beszédem, lelkesítse fel a honszeretet mindazokat, akikhez ez az írássom eljut. Ne hagyjuk elkallódni, elpusztulni a nagy idők kincset érő nemzeti emlékeinek és hősi vérről megszentelt ereklyéinek muzeumát.

Keltsen visszhangot mindenütt honleányi közrelem!

Néztek meg az ereklye tárgyakat, forduljanak részletes felvilágosításért megbízottam, dr. Zoltán Géza ügyvéd, budapesti lakos, urhoz VI. Teréz-körút 17.

A magyarok istene áldja meg mindazokat, kik az 1848—49-iki szabadságharc emlékeinek és Kosuth ereklyéinek megmentéséhez hozzájárulnak.

Honleányi tisztelettel:
Gróf Kreith Béláné.

Az utca művészete.

Írta: Pfeiffer Elek.

Megjött a tavasz; a rügyfakasztó, bibimbóló, szelid verőfényben ragyogó Istenadta tavasz. Amerre szemünk néz, mindenütt ragyogás mosoly, nap sugar, a színek derős pompája... virággilátó kábitó parfümjét viszi a lengedező zefir és lekünnk szent má dában borul le a természet egyszerű megújulódása előtt.

Újjászületés, feltámadás, regenerálás örökön-örökké, egy nagy biológiai megtisztulás ezen mindig újra visszatérő kedves melódia, a teremtés művésnek örökstíriális hatása, monumentális vezérmotívum, mely biológiai újjászületés lelkünk húrjait is örökön újra meg újra hangolja.

Igaz, hogy realis kort élünk, hogy tülekedünk reggeltől estig a kemény kenyérbarc Adáz küzdelmében, ilyenkor azonban mégis megfogja valami a lelkünket ami felémel, ami tisztultabb régiókba viszi a gondolat és érzésvilágunkat. Ez az óvszak, mely csodálatosképen Krisztus Urunk feltámadásától, vagy talán még sokkal előbb is, minden nagy történelmi korban megérette a szabadság szent eszméjét, ez a bámulatos időpont a természet berkeiben is mindig meghozta a friss zefirt.

Érdekeink sokszor ellentétesek, felekezeti gyűlölség dul szívünkben, társadalmi osztályharc elidegenít és a léteiri harc elkeiserit, mégis egy összekötő kapcsunk van, mely valamennyinket a koldustól a királyig az ideális tisztultság kapcsával egybefűz... áh, ottuk a harmóniát, szomjuhozuk a szépet.

Mindenütt és mindenkor keressük a szépet, a külső burok mögött keressük a dolgok lékét és ezen kutatás és vágy tesz képessé a mindenáig artiztikus átérzésére.

Sokszor hangzotájuk esthetikusok művészek és publicisták a művészet demokratizálódásának szükségességét, mondván: a népnek is ép anyai joga van a kultúra áldásáiban és ezzel együtt a művészetek gyönyörködött és nevelő hatásában részesedni mint akárknek. Igazuk van; a művészetek általánosítása és népszerűsítése egy a századaukat mozgató hatalmas probléma, mely az emberiségét bizonyára értékesölsébbé, nem-sébbé, munkássábbá fogja tenni. Hogy tehát kulturprogrammunk ezen pontját érvényesítsék a művészeti hatások közreletését az utcán, azon a helyen kell kezdenünk, mely mindenki számára legkönnyebben hozzáférhető.

madár szava közeli távolban, talán honvéd lélek folett! Melyiknek szól, igaz volt-e? ... Nem soká lesztek vele adós!

Késő reggel volt már, mikor a honvédek felébredtek. Az álom esodátok művel. Beszük is jó hatással volt. Törött csontok helyre álltak, elrök erők visszatértek. Megint egészse lett mindegyik.

A jó háziur alig várta már, hogy vendégeit üdvözölhesse. Magyaros igaz lelke egész szeretetével fogadta a kilépőket. A fáradtságnak már nyomát sem hordták magukon. Hélecegen léptek. katonás pontossággal.

A kastélyt szép kert zárja körül. Ósok hagyatéka minden fa benne. Régi időknek korhadó tanul!

Egyik helyen, regényes kis bérceu, egetseprő fak árnyékában áll itt egy kőszial. Rákóczy-asztalnak hívják, e néven ismeri mindenki. Nem ok nélkül. A nagy fejedelem reggelizett rajta, nem egyszer, többször. Ereklyévé avatta, meg is becsülök most. Én is sokat üldögéltem mellette, s eligondoloztam Rákóczy-, Bercsényi- s Berezdyi korszakáról, mely olyan rokon, olyan azonos lehetett a mieinkel. Bár élénkek, vagy egalább szellemük élteine minden magyar szívet!

Itt volt a reggeli elkészítve. A mit a magyar szivesség csak előteremthetett, az mind ott lelte helyét.

Nem sok idő kellett, a házaszsónya is közéjük ült, magával hozva Máriát is.

Fiatlajnik találkoztak, együtt beszélgettek, együtt szórakoztak. Nem zavarta őket senki sem: bűnök tartotta volna bárki is két gyermek-korai álmát megzavarni. Pedig ez a kétő már nem volt gyermek. A szeretet az egyiket feifivő nevelte, a másikat a viszonos vonzalom varázsolta hajadonná röpke idő alatt.

Sok mindent ígértek egymásnak: hűségeit, várakozást addig is, míg a békés usok a baba felült felvirradnak.

De az idő nem áll. Egyik pere a másikat korgette az elmulásba. A nap lejárt, az este is beköszöntött. A honvédeknek válni. keszölnődniök kellett. Fekete sötétségre vártak, melynek takarója alatt biztosabban jutnak kitézőtt céljuk felé. Elbucustak mindannyian, a várt idő megérkezett. A fiatalok is elváltak, bucsuszavuk a viszonylatára szól. Szegény fiatalok! ...

A lovak vigan szedték patáikat, kongott a poros föld lépésük alatt. A kopogás mindig távolabbról

hangzott, míg végre elnyelte a távolság egészen, mi sem ha arra belőle a hallgatózóknak.

Katonaik elérték utjuk célját. Budán termétek, kikörtülve az ólálkódó ellent, a mieinkkel egyesülhettek. De nem jó planéta kelt fel akkor a magyar égén. Kevesen voltak, nem bírtuk a vad hordakkal. Buda elesett. Kevesen védtek, sokan támadtak. A mieink morokultak.

Vácnál azonban utjukat állta Paskievics. Márkóniök k-ellett, nem volt ki-ut a menekülésből. Meg s mérköztek, felvették a harcot. Az öröten, kis-számú menekülő csapat néhány száza tizezrekkel állt viéltel szemben, mintha mind a halált nézte volna.

Megütözköztek, kemény harc fejlődött. Ember, ember ellen küzdött. A halál nem győzte már az elesettek lékét magához szedni. Az orosz ágyuk záporoként szórta a bombát, a gyilkos golyót.

Nem is sok maradt meg a magyarból. Elestek csaknem mind, néhány menekült meg.

Nedves öszre jött az idő sora. Sárral, csatkkal lett tele minden. Egy hűvös este vándor kért szállást

Ezen a téren történetek is már külföldön, sőt nálunk Budapesten is igen szép sikerrel járó kísérletek. Vannak már olyan városok is, ahol hivatalos bizottságok csak esztétikai értékkel bíró épületek emelését engedélyezik. Hogy a sétateretek boulevárdok, díszítő vízművek és szobrok mennyiben járulnak hozzá egy város esztétikai képéhez, ezt fejtegetni egyszerűen közhely volna. Köztudomású az is, hogy a virágnak mielőda fontos szerepe van az utca, művészetben; ablakok, erkélyek, sétaterkek, boulevard-szerű utcaszegélyek, nagy utca kandelaberek mind-mennyi alkalmasosságok; alkalmasságok; virágok lelket alító pompájában. A közönség ezen szép törekvéseit Budapesten már díjak kitüntetéssel is serkentették. Milyen szép volna, ha minálunk, ami művészetregény városunkban a szépítő egyesület, melyre különben is sok ilyenfajta aktív vár, buzgólkodna ilyen ügyek irányításában.

Kirakatervények rendezése is igen nevelőleg hatna kereskedőkönk izlésére és talán a kereskedelmi konjunktúrákat is előnyösebbé tenné, a vásárlókdegy nagyjobbodása által. Vagy, hogy például az izléses plakát és cégátla milyen korszakalkotó forradalmakat idézett már elő és fog még a jövőben is előidézni, azt művészeti kérdésekben csak valamelyest jártas emberek ugy is tudják.

Kapuk, portálék és járdák nálunk fájdalom még nagy esztétikai orvoslásra várnak, habár be kell vallanom, a multhoz képes itt is történt öröndetes haladás.

Köztisztaságunk és utca higiénánk az persze még nagyon is kelési szagu, de esztétikai érzékünk fejlettsége itt is megfogja tenni a magáét.

Itt a tavasz; időnk javarészt most néhány hónapot át a szabadban töltjük, járuljon tehát minden kultur ember egy parányit az utca művészetének fejlesztéséhez.

a borosjenői kurián. Befogatták. Fáradt is volt, éhes is volt a jövényén. Mindenre talált orvosságot.

Nemsokára faggatni kezdék kiléte felől. Egy kérdésre sem maradt adós. Elmondta, hol szolgált, milyen katoná volt.

A hír eljutott Máriához is, hogy honvédi érkezett a házhöz. Mánnap a kastélyba hívták, ott kérdezték s ott faggatták.

Elmondta, hogy ő biz' ismerté Foltán hadnagyot, mert ő is a ő csapatában szolgált. De jót róla már nem mondhat, mert elesett ott, a többi között: szemével látta.

Többet nem kérdezték. Ő is könnyezett elbeszélésének végezté szavaival, a hallgatók sem maradtak száraz szemmel.

Mária szemé alól sürűn hulltak alá a kövér könyök. Vigasztalni senki sem tudta, de hiába is lett volna minden vizgatálás.

Az érző szív igaz fájdalmának csak egy euyhitó írja van, az idő és semmi más. Rajta már ez sem segíthetett. A szív fájdalma sorvadóra fogott a testet is, s ez szót fogadott annak.

Néhány év múlva az ősi krypta feliratos táblája egy irattal megszaporodott. Egy név volt rajta latinul olvasható, az akkori kor szokása szerint: Maria. Alatta e három szó állott: Vixit, amavit, requiescit!

Élete tényleg ez volt. Élt, szeretett s nyugodni tért.

Igy végződött egy élet, melyben annyi remény volt, mely azonban valóra sohasem vált.

(Vége)

HIREK.

Fővárosi est.

A nagyváros lármas utcóira
Leszállt az est, a langozó, a langozó.
Vidám, zajongó emberek között
Csak én járok sápadtan, elmerengve.

Az emberektől, kik körültonlganak,
Fáradtan elfordítom arcomat,
S eszembe jut egy messzi, szebb világban
A bárányfelhős, búvós alkonyat.

Ott, amikor a nap nyugodni szállott,
Csókját hinté az alkony pirja ránk —
Itt kávéházak nedves ablakából
Ragogy felém a rezgő, sárga láng.

S eszembe jut egy bús, egyhangú nóta.
Amelyre visszazug a völgy, halom.
Itt vígan zendül a cigány zenéje,
De ez a nóta nem az én dalom!

Itt nincs merengés, édes tiszta álom.
Itt nincs madárdal, enyhe zöld berek:
Csak kőfalak, csak tornyok, füstök, árnyak.
Csak idegen, részvétlen emberek.

Itt nincsenek, csak lázas szenvedélyek,
Melyeknek árja lassan eltemet;
S míg köztük járok fázza, halványan:
Rám törnek, rám omlanak mindahányan,
És elszibbasztják fáradt lelkemet.

Vincenzeti Guasztáv.

— **Művészeti hangverseny.** A ker. jótékony négyelet egy nagyszabású hangversenyéről annak most e sűk sorokban hírt röviden. Április havában ugyanis az elmaradt farsangi estély helyett rendez művészeti hangversenyt a négyelet az estély főszervező Jakóby Antal, hangverseny-énekes lesz, kinetic gyönyörű baritonja sok dícsőségért szerzett hazánkunk. A művész vége különben nem ismeretlen városunkban. Itt járt gimnaziumba s azért jön először hozzánk, hogy művészit tudtát ott mutassa be, hol gyermekkorát töltötte el.

— **Szerkesztőváltozás.** A Dunántul egyik legtekintélyesebb sajtóorgonumát A Veszpremi Hirlapot Boronkay Miklós felöltö szerkesztő halálával gyász érte. A lap új felelős szerkesztője Hoss József dr.

— **Az Izraelita Magyar Irodalmi Társulat** tegnap délután 6 órakor a városbása diszttermében tudományos s szépirodalmi felolvasásokkal nyujtott képet működéséről a nagykanizsai közönségnek. Neumann Ede dr. főrabbi lelkes megnyitói után, amelyben az Imité és az Imité itt megjelent tagjai közönlött, Blau Lajos dr. rabbi-semináriumi tanár olvassott fel a legutóbb felfedezett papirusz-terekeskről. Nagy tudásról, nagy elmélyedéssről tanuskodó kritikai méltatás volt ez, tele érdekes adatokkal s értékes eredményekkel. Sajnos, a közönség egy kissé tudományosan találtta s nem kellő türelemmel hallgatta végig. Szilágyi Géza (Aegrotus), a második felolvasó. A tárgy Saul király Eudorban e. költemény. Hatalmas alkotás: erős, hangulatos; búvós ember kintő gyötrelmei, borongólelkű, bús boszorka jövendölése, a csillgó előadás csodás harmóniában olvadtak össze. Salamon predikátor könyvéből olvasott fel ezután fordítást. Ösrégi — de még mindig

modern gondolatok modern hanggal, modern formában! Tudós észre — poéta lélekre való alkotás! A szeron kereszténynek e. novelláját olvasta fel még Jüvári Péter. Könyvű derűs dolog; a szípkázó ötletek, komikus helyzetek s beállítások meg-megnevettetik a publikumot — ez a legirapránsabb dicsáret.

A felolvasások után kitérő taps- és éjen-orvóelő a közönség tiszteletének ékes bizonyítékát adta.

Este a Kaszinó diszttermében társasavocora volt az illusztrir vendégek tiszteletére. Együtt volt a hitközség színe-java. Az első felkőszöntőt dr. Neumann Ede főrabbi mondta a tudós felolvasókra, ezután dr. Blau Lajos rabbi szemináriumi tanár mondott köszönetet felolvasó társai nevében a meleg érdeklődésére, mellyel őket a közönség fogadta. Dr. Szilágyi Géza, „Az Ujság” szellemes Aegrotusa a kanizsai hilyeket éltette, azoknak küldött üzenetet, a kik bár a bukneten vett vetek részt, de annál nagyobb számban voltak jelen a felolvasásokon. Ujváry Péter a kanizsai hitközségre mondott felkőszöntőt. Dr. Weiss Lajos a zaidóság egyetemes kulturmisszióját és humanizmusát aposztrofálta, Barta Lajos Nagykanizsa tudós főrabbiját Dr. Neumann Edét, az igazi apostolt éltette. Végül Domány Armin volt tanárát dr. Blau Lajost éltette, kinek 25 éves tudós működése a külföldi tiszteletet is kivirta.

— **A Munkásbiztosító új orvosai.** A Hajos Soma dr. halálával januárban megfűresedett Munkásbiztosító orvosi állást tegnap töltötte be az igazgatóság. Pályázó természetesen volt elég, legtekintélyesebb orvosaink közül is. Megválasztották Dr. Balta Jánost, akivel a munkásosztály nemcsak kipróbált orvosot, hanem lelkiismeretes, buzgó és tehetséges orvost is nyert. Megválasztották még Dr. Ney Hugót, ki ugyan pályájának kezdetén van még de a szakemberek is elismerik orvosi tudását. Ambiciója pedig kőszimert. Ezenkívül egy segédfogalmazói állás Néma Józseffel tölletett be.

— **A gazdasági egyesület közgyűlése.** A Zalavármegyei gazd. egyesület április 7-én tartja közgyűlését. A közgyűlés napirendjén szerepel az előkiválasztás is. Ezenkívül tervbe vették az alap-szabályok módosítását is.

— **A borvizsgáló bizottság új tagjai.** A földművelésügyi m. kir. miniszter megűékűből Forster Elek gyulaezesi és Hertelendy Ferenc főrendbírázi tag leszenctomaji nagybirtokos nevezte ki.

— **Uj táviró állomás.** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter mult évi szeptember hó 13-án 6443/V. 912 szám alatt kelt leiratával Zalalóvő közönségben engedélyezett új állami táviró f. hó 18-án megnyílt.

— **Közgyűlés.** A Magyarországi Munkások Rokkants- és Nyugdíjkezelő nagykanizsai fiókja márc. hó 24-én d. u. 3 órakor tartotta 16. évi rendes közgyűlést a Polgári Égylet kistermében. Elnöklő Kovács Miklós áll. tanító szépen konstruált beszéddel tartotta a megűitőt s többek között rámutat ezen prját riktító egyesület terjedésére és gyarapodására melynekjelenleg 165 ezer fizető tagja van és 10 millió kor. vagyonnal rendelkezik. Az 1908. évtől kezdődőleg. vagyis azóta, mióta az egylet megkezdte segélyezési működését: 2,439,029 koronát fizetett ki segélyezésekre. Buzdítja a tagokat, hogy továbbra is fejtsenek ki lelkes agítóiót a tag-űitési érdekekben s a közgyűlést megnyitja. Szecsd. felolvasa a mult közgyűlés jegyzőkönyvét, mely énszervétel nélkül hitelesítetett. Filos pénztáros előterjeszti a számadást melyből kitétni, hogy az itteni fiók bevétele 28,742 kor. 53 fill. volt az 1912. évbén, és 1702 fizető tagja van. Szigeti jegyző felolvasa keretében beszuzik a tisztikartól s mint közhatona fogja az egyesület érdekeit tovább fejleszteni. Ezután a tisztűitűs következett. Védnöknek Szalay Sándor, elnöknek

Kovács Miklós nagy lelkesedéssel és Filtos pénztáros helyébe Steiner Mór választott meg. Az ellenőrök és a választmány újból a tavalyi szerit alakult meg és egyhangulag 3 óra választatták. A központi évi közgyűléshez küldöttet nem választották, hanem ez helyett a nyáron tartandó alapszabály módosító közgyűléshez közfelkínálással Kovács Miklós választott meg. Mint hírik ezen a közgyűlésen, új alapszabály módosítás történne, mely az illetékek felemelését vagy a segélyezések leállítását irányítaná, mely ellen állás foglalás fog történni. Paragyi felszólalásban rámutat az özvegyek csekély segélyezésére a felkéri az elnököt, hogy a közlegő alapszabály módosításnál tegyenek ezen a téren is módosítást. A befizető helyiség tisztandó lakbéréhez minden tag 10 fillérrel járuljon hozzá, elfogadtattott. Elnök a saját, valamint tisztársai nevében megköszöni az irántuk nyilvánult bizalmat a közgyűlést berekeszti.

— A Frana gyártolvaival. A Frana részvénytársaság alkalmazottai már régóta észrevették, hogy a gyártelep részdronyait vártaki állandóan kapkodja. A rendőri nyomozás a tetteseket kézrekerítette Baracsics István és Gál József rovtintu csavargók és Risztius Miklós, továbbá Nikola Ilie bolgár kertész személyében.

— Pesti Hírlap a második évnegyed küszöbén előfizetése hívja fel a magyár olvasóköröségét. A Pesti Hírlap ma az ország elismertén legjobb, legelterjedtebb és legbővebb tartalmú napilapja. — Peldányszám 120 és 140 ezer közt váltakozik (vasárnaponként egyes elárúsítára 20—25 ezerrel több); ily elterjedtséget és ily példányszámot még a legolcsóbb boulevard lapok sem értek el nálunk. Hirdetése is azért van legtöbb; mert hirdetni csak a legelterjedtebb, legnépszerűbb lapban érdemes.

A Pesti Hírlap tartalma napról-nap a legbővebb és legváltatosabb, minden más napilapot felülmúló. Egy-egy vasárnap számában 5—6 tárcát és elbeszélést közöl, a legzadagabb hír- és vegynyrovat mellett. Ily tartalombőségnek példáját napilapnál nemcsak hazánkban, de egész Európában sem találhatjuk.

A Pesti Hírlap munkatársai közé számítja korunk legjobb nevű és legnépszerűbb íróit, kik közül legyen elég fömlíteni, Gárdonyi Géza, Molnár Ferenc, Szomaházy István, Móríz Zsigmond, Heltai Jenő, Lengyel Menyhért, Szini Gyula, Szász Zoltán, Tomorékúy István, Porzsolt Kálmán, Murai Károly, Váradi Antal, Pakots József, Pásztor József, Alba Nevis, Bokor Malvin, Lux Terka, Erdős Renée, Abonyi Árpád, Cseregő Hugó, Báskai Ferenc, Szabóné-Nogáll Janka, Kabos Ede, Mezei Ernő, Lampert Géza, Gellért Oszkár, Diplomata, gr. Vay Sándor, Kéző-Kovács László, Benda Jenő stb. neveit.

A Pesti Hírlap speciális rovatait: Vasárnapi Krónika (írja Molnár Ferenc), Kis komédiák, Kulisszák mögöl (Heltai Jenő), Pesti erkölcsök, Vidéki esetek (csupa mulattató tartalommal), az Esti Levél, Por-solt Kálmán Hétközpomok (Lux Terka) és Minden nap problémák (Szomaházy István) aktuális társadalmi kérdések megbeszélése. A Pesti Hírlap mindennap egész oldal szerkesztői úzenetet hoz, mint más lapok egyszer egy héten, tehát a közönség igényeit ténny is legnagyobb mértben elégíti ki.

A Pesti Hírlap előfizetői „Az Érdekes Ujság” című, gazdag tartalom, pompás kiállítású, képszerű hetilapot és a Divat Szalon című kiünő divatlapot együtt rendelhetik meg.

A Pesti Hírlap előfizetési ára április hó 24 kor 40 fillér, április—május két hóra 4 kor. 80 f., április—június negyedévre 7 korona. A Divat Szalonnal együtt negyedévre 9 kor. 50 fillér. Az Érdekes Ujsággal együtt negyedévre 9 kor. 50 f. A Pesti Hírlap kiadóhivatala, hova az előfizetést legelőszörűbb postautalványval bektüdeni, Budapest, V. Váci-körút 78 szám alatt van.

Aspirin-

E világszerre ismert fájdalomcsillapító szert igen gyakran súlyosabb létfeltételeket helyettesítik. Hogy valódi készítményt kapjunk, csakis,

Aspirin-Tablettát

vagyunk, az alábbi rajzban látható eredeti csomagolásban, 41 Gővegő 20 fillérgrammos tablettával ára K. 1.200.

Minden tablettán rajta van az Aspirin szó.

Globin

legjobb és legfinomabb
csipőszifonószert

MILKA

Suchard KÜTÜNÖ ALPESI TEJ-
CSOKOLÁDE

FELSÉGES ízű fehér vagy aranyárga

CSEMEGE MÉZET

5 kg-os csinos postadobozokban 10 Koronáért szállít bérmentve

A „MÉH” A MAGYAR MÉHESZEK ÉRTÉKESÍTŐ SZÖVETKEZETE, BUDAPEST, VÁCI-UT 108 bd

Szakkérdésekben díjtalan felvilágosítás!!

Versenyárgyalási hirdetés.

A Nagykanizsai Szépitő Egylet versenyárgyalást hirdet a sétatér Csengery-uti feljarojanal végzendő kőműves, mőkő és lakatos munkákra.

Ajánlatot a felsorolt három munkacsoportha külön is lehet tenni. A költségvetési űrlap a Szépitő Egylet elnökségénél (Csengery-ut 3. I em.) kapható, ugyanott a tervek megtekinthetők és egyéb feltételek megtudhatók.

Az ajánlat a költségvetési űrlapon állítandó ki, melybe az egységárak beírandók.

Az így kiállított és aláírt, zárt és lepecsételt borítékba elhelyezett ajánlatok 1913. évi április hó 14. napjáig a Szépitő Egylet elnökségénél nyújtandók be.

Az elnökség fenntartja magának a jogot, hogy az ajánlatok közül az árra való tekintet nélkül szabadon választhasson, vagy új árlejtést tarthasson.

Nagykanizsa, 1913. március hó 27-én.

Nagykanizsai Szépitő Egylet.

MEGHIVÓK

eddig még nem létezett nagy választékban jutányos áron készítettnek

lfj. Wajdits József
könyvnyomdájában.

Vidéki megrendelések gyorsan elintéztetnek.

**'A legjobb fém-
fizsifőszer'**

Fogyasztás évente
60 millió doboz.

Mindenütt kapható.

Magvakat tavaszi elvetésre

ismert kifogástalan minőségben szállít

MÜHLE ÁRPÁD

kertészeti és magtermelési telepe **TEMESVÁR** 41. sz.

— Alapított 1875. —

Dusan ábrákkal ellátott főrajjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve

Mutatványszám ingyen!

'JÓ PAJTÁS

a legkedvesebb képes gyermeklap.

Kiadónál: **FRANKLIN-TÁRSULAT**
Budapest, IV. Egyetem-utca 4.
Előfizetni lehet a kiadónalban és minden könyvtárakban.
Közlésétől az országos újságok.

Mutatványszám ingyen!

Fizessen elő a Vasárnapi Ujságra!

A VASÁRNAPI UJSÁG

a legrégibb, legkedveltebb illusztrált hetilap.

ÖTVENNYOLCZADIK ÉVFOLYAM

Szerkeszti **HOITSY PÁL.**

Előfizetési ára: egész évre 20 korona, félévre 10 korona, negyedévre 5 korona.

Mutatványszám ingyen.

Előfizetéseket elfogad a „Vasárnapi Ujság” kiadóhivatala (FRANKLIN-TÁRSULAT) Budapest, IV., Egyetem-utca 4. sz.

Védjegy: „Horgony!”

A Liniment. Capsici comp., a Horgony-Pain-Expeller

egy régóta bizonyított hasznos, mely már sok év óta legjobb beforszási eszköz bizonyított közönségen. Csakrai és meglátsásként.

Figyelmeztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárlókor óvatossá legyünk és csak olyan eredeti üveget fogadjunk el, mely a „Horgony” védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozban van csomagolva. Ára üvegekben K. 250, K. 1.40 és K. 2. — és ügyesülve minden gyógyszerárban kapható. — Főraktár: Török József gyógyszerésznél, Budapest.

Dr. Richter gyógyszer-tára az „ARANY ORSZÁGHOZ”. Prágában. Elisabethstrasse 5. neu.

Aspirin-Tabletták

(a kölsimert (fájdalomcsillapító szer))

Hogy bizonyos legyen az ember, hogy csakugyan a valódi Aspirin kápi, mindig A pirin-Tabletta formában kell, hogy kérje. Ezek eredeti csomagolásban, 1 üvegső 20 (félegrammos tablettával K. 1.20-ért, kaphatók. Minden egyes tablettán rajta van az Aspirin szó.

Farbenfabriken vorm. Friedr. Bayer & Co. H. A. BAYER
Eberfeld und Leverkusen h. Mülheim am Rhein.

HIRDESSZEN A „ZALAI KÖZLÖNY”-BEN

Kufeke-féle

A gyermekek kiválóan fejlődnek vele és nem szenvednek emésztési zavarban

Kitűnően bevált hányás, bélhuruf, hasmenés stb. esetén.

A bel- és külföldön sok ezer orvos ajánlja.

Gyermek-liszt

Legjobb táplálék egészséges és gyomorhajos gyermekeknek.

Kapható gyógyszerárban és drogeriákban.

Diet. ápláló szerek gyára

KÜFEKE R.

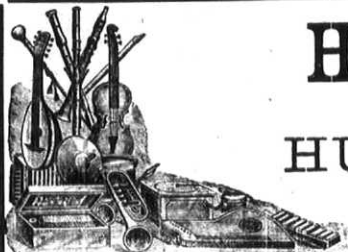
Wien I. és Bergedorf-Hamburg.

Kufeke-féle

HANGSZEREKET ÉS HUZÓHARMONIKÁKAT

1-sőrendű minőséget ajánlok a következő árak mellett.

Szétküldés utánvétellel. — Kezeskedek arról, hogy csakis jó és az értékek megfelelő hangszereket szállítok, ennél fogva megengedem a kicserélést ha az 3 napon belül az átvétel után történik — Megsértett árakat nem fogadok vissza. Az árak darabonként értendőek.

Hegedűk.

Iskolahegedűk: 6, 8, 10, 12, 14 kor.-ért. — Zenekarhegedűk: 18, 22, 24, 30, 40, 60 kor.-ért. — Hangverseny és mesterhegedűk: 70, 80 egész 200 kor.-ig. — Hegedűk: $\frac{1}{2}$ és $\frac{3}{4}$ nagyságban 4, 6, 8, 10 kor.-ért. — Hegedűvonók: 1, 150, 2, 260, 3, 4 kor.-ért. Hegedűvonók fennambukfából nagyon könnyű 6, 8, 10 kor.-ért. — Hegedűtokok: 6, 7, 60 kor. és feljebb. — Hegedűlábak: 4, 10, 12 K és feljebb. — Álltartók: 1, 140 K és feljebb. — Hurok minden árban és minőségben. — Viola avagy Brácsa és alkatrészei 10%-kal drágábbak. — Cello. Iskolacello: 20, 25, 27, 28 és 30 kor. — Zenekarcello: 40, 50, 60 és 70 kor. — Cellovonók: közönséges 1-60-tól 3 kor.-ig — Cellovonó fennambukfából 5 kor.-tól 12 kor.-ig — Nagybőgők: $\frac{1}{4}$ -es 72 kor. $\frac{1}{2}$ -es 76, 80, 90 és 150 kor. — Nagybőgővonó: 4, 5, 6, 8 és 9 korona.

Üzitorák.

Primeitora, jávorfa, gépezet nélkül: 13, 14 kor. — Palizander-tetővel 20 kor.-tól 30 kor.-ig. — Primeitora palizander-tető és gépezettel: 27, 30, 34, 36 kor. — Primeitora egész 64, 70, 80 kor. — Koncerteitora a fent felsorolt minőségben is, azonban drjba 4 koronával drágább. — Magyar népcitorák közönséges kivitelben, egész-kótás 9 kor., jobb minőségű fél-v. 10 kor., diófa-tetővel 12 kor., utanz palisádfából 14 korona.

Rézfuvohangszerek.

Minden rézfuvohangszer 1a 3 cilinderral van ellátva. Trombita: 32 kor. Basstrombita: 42 kor. Piston: 32 kor. Vadászkürt: 71 kor. Euphonium: 54, 58, 60 kor. Bass: 40 kor.-tól 70 kor.-ig. Trombitakürt: 60, 64, 70 kor. — Bombárdonok F: 60, 68, 72 kor. Bombárdonok G vagy B: 110, 120, 132 kor. — Helikon: 108, 110, 132, 144 korona.

Fuvolák.

Fekete granatilfából ujezst billentyűkkel: 6 billentyűvel 16 kor., 8 billentyűvel 24 kor., 10 billentyűvel 30, 36, 40 kor. 12 billentyűvel 48, 50 kor. 13 billentyűvel 50, 56, 60 kor. — Piccolófúvók: 5-20, 5, 60, 6-40 korona.

Klarinettek.

Fekete granatilfából, ujezst billentyűkkel: 10 billentyűvel 36 kor. 12 billentyűvel 42 korona stb.

Dobok.

Nagy dob réz fabronessel 10 esavar 56 kor. — Nagy dob rézbronessal 10 esavar 90 kor. — Községi dob 14 kor.-tól 40 koronáig.

Czimbalmok 70 koronától feljebb.

Huzoharmonikák.

Huzoharmonika, 10 billentyűvel, dupla hanggal, kétjárta fuvóval, réz sarkokkal, nagyon szép alkatu, kitűnő hanggal, drjba 9, 10, 11 korona. Ugyanazok háromszoros hanggal 15, 16, 17 korona. Ugyanazok 2 soros, 19 billentyű dupla hangokkal Dúr és Moll-bassus, dupla hanggal: 16, 24, 28 korona, 3 soros 31 billentyűvel: 48, 52, 60 korona

Kimerítő árjegyzéket ingyen és bérmentve szállítok.

Ifj. WAJDITS JÓZSEF

hangszerkereskedése

NAGYKANIZSÁN

Deák-tér 1 szám.

